

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Yıl 7 / Sayı 80 / 15 Haziran 1989 / 2.50 DM

BAHAR ATILIMIYLA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞINA DAHA DA YAKINIZ

Kürdistan'da yoğunlaşan savaş, ARGK gerillalarının faşist ordu birliklerine indirdiği başarılı darbeler bahar döneminin bizleri **Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma** hedefine daha da yakınlaştırmasını birlikte getirdi. Botan'ı özgürleştirme hedefinin uzakta olmadığını, bu yoğun savaşla görmek mümkündür.

Bahar döneminde ülkemizin hemen her alanında yoğunlaşan savaş, 15 Ağustos Atılımı ile birlikte başlayan silahlı direniş mücadelemizin güçlü bir kök tuttuğunu ve artık hiçbir şekilde Kürdistan topraklarından sökülemeyeceğini de göstermektedir. Bahar Atılımı, Kürdistan'da savaşın her gün daha da büyüdüğünü dost ve düşmana bir kez daha gösterdi. Bahar Atılımı, faşist Türk sömürgecilerinin ulusal kurtuluş savaşımıza karşı dayattığı özel savaşın tutmasını engelleyerek, bu savaşı boşa çıkararak iflas ettirdi.

Kürdistan'da savaş bütün yoğunluğuyla devam ediyor. Türk sömürgecileri savaşın yaratacağı büyük etkiyi azaltmak

Devamı 3. sayfada

İki toplu mezar daha açığa çıkarıldı

Faşist Türk sömürgecilerinin ülkemizdeki vahşetleri birer birer gün yüzüne çıkarken, vahşetin boyutlarının insanlık dışılığı da gözler önüne tüm açıklığıyla seriliyor.

Siirt-Kasaplar Deresi'ne toplu olarak atılan cesetlerden sonra Şırnak yakınlarında iki toplu mezar daha açığa çıkarıldı. 2000'e Doğru dergisinin Şırnak çevresinde yaptığı incelemeler sonucunda açığa çıkarılan, daha doğrusu halkın bildiği gerçekler dergide yer aldı.

Kürdistan'da yürütülen savaşta faşist Türk sömürgecileri halkımıza ve gerillalara karşı vahşetin en alçakcasını uyguluyorlar. Yeşilyurt köyünde, halkımıza karşı en alçakca uygulamalara başvurarak, insan dışkısı yediren faşist rejimden vahşetin her türlüsü beklenebilir.

Siirt Kasaplar Deresi ve Şırnak'ta açığa çıkartılan toplu mezarlar dışında da sömürgecilerin yaptığı toplu mezarlar var. Çatışmalarda ölü olarak ele geçirilenlerin cesetleri büyük çoğunlunluğunun ailelerine teslim edilmeyerek bu tür toplu mezarlara ve çukurlara atılmıştır. Yine, 1987 Temmuz'unda, **İsmet DOĞRU, Cemil** ve **Zeki** adlı

Devamı 5. sayfada

Peşmergelere zehirli yemek yedirildi

Faşist Türk sömürgecileri ellerinde esir tuttukları insanlarımıza bu kez de zehirli yemek yedirerek, bin kişinin zehirlenmesine yol açtı.

Mardin-Kızıltepe'deki mülteci kampında meydana gelen olayı başlangıçta inkar eden Türk sömürgecileri olayın açığa çıkması üzerine suçu bu kez Irak ajanlarının üzerine attı.

Yemeklere zehiri Irak ajanları da koymuş olsa bu TC'nin işlediği insanlık suçunu gizleyemez. Her türlü haktan mahrum bıraktığı insanlarımızın yaşadığı bu olayın TC'nin denetimindeki bir alanda olması, onun suçunu çok açık bir şekilde göstermektedir.

Halkımız üzerinde her türlü insanlık dışı uygulamaya başvurmaktan çekinmeyen Türk sömürgecileri, bu yeni olayla, suçlarına bir yenisini eklediler.

Türk burjuva basınında özel savaşın iflas belgeleri

Yazısı 8. sayfada

★

Feyka Kurdistan ile Kürt Halkının Dostları Komitesi'nin bildirisi:

"Federal Almanya'daki Kürt tutuklular serbest bırakılmalıdır; Kürtlerin takibatına son verilmelidir."

Yazısı 6. sayfada

Cezaevlerine yönelik yeni katliam planı

●Hürriyet gazetesinde yayınlanan bir yazıda Mustafa Karasu, Muzaffer Ayata, Sakine Polat, Hüsnü Altun, Şamil Batmaz, Fuat Kav ve M. Selim Çürükkaya hedef gösteriliyor.

8 Haziran tarihli Hürriyet gazetesinde "Cezaevindeki kurtarılmış bölge" başlığı altında geniş bir yazı yayınlandı. Yazıda isim verilerek, cezaevinde tutuklu bulunan PKK'li savaş esirleri direkt hedef olarak gösterilmektedir. Gazete yayınladığı yazıda, "Cezaevlerinin kurtarılmış bir bölge" olduğunu belirterek, buralarda her türlü faaliyetin yürütüldüğünü açıklıyor.

Hürriyet gazetesinin 8 Haziran tarihli sayısında yayınlanan yazıda kısaca şunlar söyleniyor: *"Güvenlik kuvvetlerinin PKK militanlarını ele geçirmek amacıyla 5 yıla yaklaşan çabaları sürerken, cezaevlerinin kurtarılmış alandan farksız olduğu, devletin kontrolündeki bu yerlerde, her türlü örgüt içi çalışmaların yapıldığı, gazete bile yayınlandığı saptandı."*

"Öcalan'ın talimatlarına uyularak, Türkiye'deki bazı cezaevlerinin 'mücadele alanı'na çevrildiği ve 'kurtarılmış koğuşlar ve cezaevleri' oluştu-

Devamı 4. sayfada

Devrimci Kürt politikacıların açlık grevi sonuçlandı

Alman cezaevlerinde tutuklu bulunan yurtsever-devrimci Kürt politikacıların, Alman hükümetinin anti-demokratik uygulamalarına karşı başlattıkları açlık grevi sona erdirildi. Açlık grevinin belli bir gelişme aşamasından sonra ölüm orucuna dönüştürülen eylem, isteklerin belli bir kısmının kabul edilmesi sonucu bitirildi.

Ali Haydar Kaytan anti-demokratik uygulamaların kaldırılması için açlık grevine başlamıştı. Peşinden Selahattin Erdem, H. Hayri Güler, Selahattin Çelik, Ali Aktaş, Meral Kıdır, İbrahim Kadah, Yasemin Gedik, Hüseyin Çelebi, Selman Arslan, M. Sait Yıldırım, Erol Kedik, Ali Sapan açlık grevine başladılar. Daha sonra tutukluların bir bölümü eylemi ölüm orucu şeklinde sürdürmeye başladılar.

Tutukluların iki aya yakındır sürdürdükleri açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerini kırmak için Alman polisi çok çaba harcadı. Tutuklulara öteden beri uyguladığı psikolojik işkenceye daha da ağırlık vererek, sonuç almaya çalıştı. Ancak, bu yöntemleri geri teperek, tutmadı. Tutuklu politikacılar, eylemlerini kararlıca yürüttüler. Bunun üzerine de Federal Alman Savcılığı tutuklularla görüşmeye başladı. İsteklerin bir kısmının kabul edilmesi sonucu, tutuklu politikacılar da eylemlerini sonuçlandırdılar.

Tutuklular üzerindeki tecrit politikası belli oranda kaldırıldı. Gazetelere yazı göndermeleri engellenmeyecek, diğer tutuklularla birlikte sosyal faaliyetlere katılabilecekler.

Kürt politikacıların açlık grevi eylemi, dışarıdan da yurtsever emekçilerin dayanışmasıyla desteklendi. 150 kişilik bir grup geçtiğimiz ay sonunda Ossendorf Cezaevine giderek H. Hayri Güler'le görüşme talep etti. Cezaevi yönetimi başlangıçta kabul etmemesine rağmen, yurtseverler görüşme talebinde kararlı olduklarını belirttiler. Bunun üzerine cezaevi yönetimi de geri adım atarak, tutuklu bulunan H. Hayri Güler'le görüşmelerini sağladı.

Benzer bir eylem de Wuppertal Cezaevinde gerçekleştirildi. Burada da 100'ü aşkın yurtsever emekçi cezaevi önüne giderek Hüseyin Çelebi ile görüşmeyi başardı.

Bunun dışında bir grup yurtsever emekçi de Düsseldorf Eyaleti Yüksek Mahkemesini işgal etti. Cezaevinde bulunan Kürt politikacılarla dayanışma içerisinde olduklarını bildiren yurtseverler, Alman devletinin anti-demokratik uygulamalarını da protesto ettiler.

Yurtsever-devrimci Kürt politikacılarla dayanışma amaçlı olarak, B. Avrupa ülkelerinin birçok şehrinde dayanışma amacıyla işgal, gösteri, açlık grevi vb. biçimlerde eylemler gerçekleştirildi. Gerçekleştirilen eylemlerden, haklarında bilgi ulaşanları ayrıca yayınlıyoruz.

Nazilli, Erzincan ve Bayrampaşa'da istekler kabul edildi

●Nazilli, Erzincan ve Bayrampaşa Cezaevlerinde isteklerin kabul edilmesiyle açlık grevi eylemi sona erdi.

Bayrampaşa ve Nazilli Cezaevlerinde devrimci tutsaklara yönelik saldırılarla birlikte her iki cezaevinde de açlık grevi başlatılmıştı. Açlık grevleri isteklerin kabul edilmesiyle birlikte, bu ayın ilk haftasında sonuçlandırıldı.

Devrimci tutsaklar üzerinde yeni oyunlar deneyen faşist rejim son saldırılarını bu oyunların bir vesilesi yapmak istiyor. Bu saldırılarıyla birlikte cezaevlerine yeniden eski koşulları getirmeye çalışıyor. Yine, yeni tipte cezaevleri inşa edilerek devrimci tutsaklar tümüyle

Devamı 5. sayfada

—ADIM ADIM KÜRDİSTAN—

Sık ormanlı ve başı dumanlı dağların bağrına bastığı bir beldemiz

ÇEWLIK
(Bingöl)

"Adım Adım Kürdistan adlı seri yazımız Kürdistan'ın yeni bir beldesiyle sürüyor. Bu sayımızla başlayarak tanıtmaya çalışacağımız Bingöl, Kuzey Kürdistan'ın en dağlık ve bu dağların yeşil ormanlarla örtülü olduğu bir beldemizdir. Şeyh Sait isyanı, bu beldemizin Genç ilçesinde başlamıştır. Yeşilliklerle örtülü ve Kuzey Kürdistan'ın ortalarında yer alan Bingöl, Elazığ, Muş, Diyarbakır, Erzurum ve Dersim'le sınır olan bir beldemizdir. Küçük bir Kürdistan beldesi olan Bingöl M. Hayri DURMUŞ, Mehmet KARASUNGUR gibi büyük önderlerin pratiğine tanık olmuş ve ulusal kurtuluş mücadelemizin yoğun gelişţiği, yurtseverliğin köklü olduğu alanlardan birisidir.

11. sayfada

DİRENİŞ KAHRAMANLARIMIZ

Kürdistan sevgisiyle vatan topraklarıyla kucaklaşan bir militan

İLHAMİ KILIÇ

"Kürdistan'a duyduğum özlem dağlar kadar büyük"

Proleter kişiliğin temsilcisi, halkımızın yiğit evladı **İlhami** KILIÇ (Belengaz, Hêza) yoldaşı tanımak, onunla birlikte yaşamak, bir insanın mutluluk duyacağı bir şeydi. O, proleter bir emekçi, devrimin bir bekçisiydi. Çalışkanlığı, dürüstlüğü ve mücadeleye bağlılığı ile tanınıyordu.

Ben bu yoldaşı, tanıdığım yönleriyle yeterince anlatamamanın ezikliğini hissediyorum. Burada anlatacaklarım, **İlhami** yoldaşın yaşamının ancak bir kesiti olabilir. Çünkü O'nun bir günlük yaşamı bile başlı başına örnek bir pratikti.

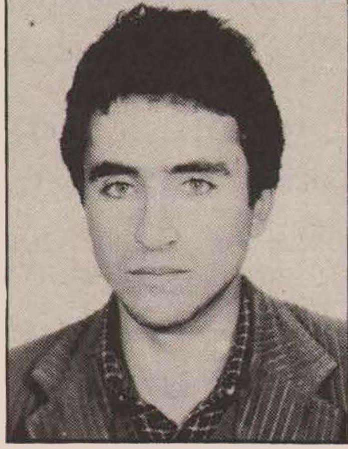
İlhami yoldaş, Elazığ'ın Karakoçan ilçesinin Kauman (Yücekonak) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Daha küçük yaşlardayken babasını kaybetmişti. Bir de ailenin en büyük çocuğu olduğu için, yaşamın zorluklarıyla daha erkenden tanışacaktı; aile geçimi O'nun sırtına binmişti çünkü. Daha çok genç yaşlardayken Türkiye metropollerinde çalışmaya gitmek zorunda kalmıştı. Burada ailesinin geçimini sağlamak için, önüne gelen her türlü zor işlerde çalıştı.

O'nun Türkiye metropollerinde yaşamın zorluklarıyla boğuştuğu dönemlerde, Türkiye devrimci-demokratik hareketi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi önemli gelişmeleri yaşıyordu. **İlhami** yoldaşın bazı akraba çevreleri de sendika ve derneklerde çalışıyorlardı. Devrimci mücadele **İlhami** yoldaşın da dikkatini çekecek ve O'nun ilgi alanına girecekti.

İlhami yoldaş bir süre sonra köyüne döndüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinin etkilerinin oraya da ulaştığını görecekti. Köylerinde **Salih KILIÇ** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesi çalışmalarını yürütüyordu. **İlhami** yoldaş, o dönemi şöyle değerlendiriyordu:

"Salih öğrenim görüyordu. Köye döndüğünde, gençleri toplayıp propaganda yapıyordu. Ben de onlara katılmak istiyordum. Fakat onlar beni içlerine almıyorlardı. Ben gizliden onları dinliyordum. Fakat onların ne yaptıklarını anlayamıyordum. Şimdi anlıyorum, beni içlerine neden almadıklarını. Eğitim çalışması yapıyorlardı; bu da gizliliği gerektiriyordu. Demek ki onun için beni içlerine almıyorlardı."

Evet, bu can yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanıştıktan sonra onunla birleşmek ve **Salih** yoldaşı örnek alarak, devrimin bir militanı olmak istiyordu. Fakat ailesinin geçim sorunu O'nun ulusal kurtuluş mücadelesi militanı olmasını bir süre geciktirecekti.

İlhami yoldaş, birkaç yıl İstanbul'da çalıştı. Askeri-faşist darbenin 12 Eylül 1980'de yönetime gelmesinden sonra yurtdışına (Almanya'ya) çıktı. Bir süre Almanya'nın Stuttgart şehrinde kaldı. Burada ulusal kurtuluşçu çalışmaları ilgiyle takip etti. Zaman geçtikçe Hareketimize sempatisi ve bağlılığı gelişti. Stuttgart'ta kendisi de yayın dağıtımında, propaganda faaliyetlerinde, yürüyüş vb. eylemlerde yer aldı.

1982 yılında Almanya'nın Hamburg şehrine geldi. O'nu burada tanıdım. Daha ilk tanışmamızda O'nun çalışkan, atılgan kişiliğine saygı duydum. Bu nedenle olsa gerek, bu yoldaşın şahadetini duyduğumda inanmak istemedim, kabullenemedim. Yanında hep kitap taşıyan ve "okuyun-araştırın" diyen, bir arkadaşla oturmuş devrim sorunlarını tartışan o atılgan kişiliği hep gözlerimin önündedir.

İlhami yoldaş, zamanını boşa geçirmeyen, devrim sorunlarıyla kendisini meşgul eden bir kişiliğin sahibiydi. Boş zamanlarında hep okurdu. Güçlü bir okuma alışkanlığı vardı. Bir yerden başka bir yere giderken, duraklarda kısa süreli otobüs veya tren bekleme sıralarında hemen ya kitabını ya gazetesini çıkarıp okurdu. Bir süre Hamburg çevresindeki meyve bahçelerinde çalıştı. Diğer taraftan da çevresine yayın dağıtarak ulusal kurtuluş mücadelesin propagandasını yaptı. Bu süreçte kendi teorik eğitimine büyük önem verdi. Böylelikle gelişerek, tümden mücadele saflarına katılmayı hedefliyordu. Nitekim 1983'ün başlarında profesyonel devrimcilik için bir karara ulaştı. Artık Kürdistan devriminin emekçiliğine kendisini adıyordu. Ayrıca siyasi eğitimiyle birlikte, halkımızın kültürel değerleri üzerinde de çeşitli düzeylerde araştırmalar içerisine giriyor; şiir yazıyordu ve Kürt dili üzerinde yoğunlaşıyordu. Özellikle Kürtçe'ye büyük önem vererek dilini oldukça geliştirmişti.

İlhami yoldaş, kısa süreli bir Parti eğitiminden sonra, Hamburg çevresinde Kürdistanlı emekçilerin yoğunlaştığı bazı köylerde sorumluluğu altındaki birimle faaliyetlerde bulundu. Disiplinli faaliyetleri, canlı, eğitici ve eleştirici kişiliğiyle kitlelerin sevgi ve saygısını kazandı. Yanlış çalışma tarzını, pasifliği kabul etmiyordu. Güçlü bir ulusal kurtuluşçu faaliyet için eğitimin önemli rolü olduğunu hep belirtiyordu. Tabii eksiklikleri dile getirirken ve bunların aşılması gerektiğini belirtirken, kendisine karşı herhangi bir liberal tavır içerisine girmiyordu. Önce olumlu özellikleri kendi kişiliğine egemen kılmaya çalışarak örnek oluyordu. Bu güçlü kararlılığıyla birlikte çalışma yürüttüğü arkadaşlarına moral veriyor ve azim kazandırıyordu.

Hamburg'da bir süre faaliyet yürüttükten sonra Frankfurt'a giderek, oradaki çalışmalara katıldı.

İlhami yoldaş, Avrupa koşullarına göre bir devrimciliğe özellikle karşıydı. O Avrupa'da ulusal kurtuluşçu çalışmalarda yer alırken, hep ülke koşullarına göre kendisini hazırlıyordu. Zaten Kürdistan topraklarında sömürgeciliğe karşı savaşmak, O'nun sıcağı sıcağına kalbinde yaşattığı büyük bir özlemdi. O'nun kişiliğini yoğuran da, bu özlemin verdiği güçtü. Her şeyden önce O'nun Kürdistan sevgisi bir başkaydı. Kürdistan topraklarına ayak basmak, orada halkının kurtuluşu için savaşmak için Partiye önerilerde bulunuyordu. Bu önerileri üzerine 1985'in başlarında Parti tarafından Ortadoğu'ya çağrıldı. Bu çağrıyı büyük bir sevinçle karşılamış ve bundan oldukça umutlanmıştı. Çünkü, artık vatan topraklarına uzanan yolda bir adım daha atacak; hasretini çektiği Kürdistan'a daha da yakınlaşacaktı.

1985'in hemen başlarında Partinin merkez eğitim okuluna gitti. Partinin eğitim olanaklarını büyük bir susamışlıkla değerlendirdi. Siyasi ve askeri eğitimi için büyük çaba sarfetti. Kısa sürede her yönüyle gelişmek ve eğitimini tamamlayarak ülkeye yönelmek istiyordu. Çünkü, O'nun deyimiyle, Kürdistan'a duyduğu özlem dağlar kadar büyüktü. Eğitim sürecinde Partiye, yoldaşlarına bağlılığın güçlü örneklerini sergileyecekti.

İlhami yoldaş, eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra, vatan topraklarına giriş yapmak için bir grup yoldaşıyla yola düşer. Büyük halk sevgisiyle dolu olan **İlhami** yoldaş, büyük coşku ve azimle Kürdistan'a doğru yürüyordu. O'nun örnek özelliklerinden biri de halka karşı beslediği soylu bağlılıktı. Bunun sonucudur ki, halkı anlayan, onun anladığı dilden konuşan özelliklere sahipti. O, bir halk adamıydı.

İlhami yoldaş; uzun, yorucu, ama coşku ve azim dolu bir yolculuktan sonra yıllardır özlemini duyduğu vatan topraklarına kavuşur. Kürdistan'ın daha çok tanıdığı Dersim-Karakoçan-Kiğı alanlarına gider. Orada beraber doğup büyüdüğü **Salih KILIÇ** yoldaşın sorumluluğundaki grupla birleşir. Bu alanlarda, geliştirilen direniş eylemleriyle sömürgecilere büyük darbeler vurulur.

İlhami yoldaş, sıcak savaş ortamında sömürgeci düşmana karşı duyduğu kinini Parti Önderliğine, Partiye, şehitlere, zindan direnişçilerine ve halka karşı beslediği sevgi ve bağlılığını konuşturarak, bunların gereklerini en güçlü şekilde yerine getirmeye çalıştı.

İlhami yoldaş, Şubat 1988 tarihinde Dersim'in Pülümür ilçesinde düşmanla çıkan bir çatışmada, yoldaşlarıyla birlikte Türk ordu birliklerine onlarca kayıp verdirerek şehitler kervanına katıldı. O, bu çatışmada kahramanca bir direniş sergiledi; düşmana kinini kustu; son mermisine ve son nefesine kadar direnişi yaşadı ve yaşattı. Dağlar kadar özlemini duyduğu Kürdistan topraklarına, büyük bir gurur ve mutlulukla uzandı. O, gerçek bir militan ve halk önderi olarak ölümsüzleşti.

Sana söz veriyoruz **İlhami** yoldaş; dalgalandırdığın bayrağı daha yükseklere taşıyacak, özlemini duyduğun Kürdistan'ı adım adım özgürleştirerek bağımsızlık ve özgürlük zaferini yaratacağız. Bu yolda, senin ve diğer tüm şehitlerin komutası altında; Partimiz PKK, Ordumuz ARGK, Cephemiz ERNK ve büyük önder Abdullah ÖCALAN yoldaşın önderliğinde yürüyeceğimize söz veriyoruz.

Samet

Gün Doğarken

Gün doğarken kurban gün
doğarken
Uzandık boyumuzca toprağımıza
doğum sancısına inat
gün doğarken.
Yol ördük bedenlerimizden
Geçit vermez kayalıkları
yararcasına
en kudurgan selde köprü olduk.
Dünden yarına taşıdık kanı
her kurşunda akıtırken
siperlerden.
Kinimiz koyu bir karanlıkta
vurulduk
bir kuytu kayalıkta,
jandarma pusunda
kavuştuk sevdiklerimize.
Bizden öncekilere
hasretimizle
kucakladık
toprağı,
gün doğarken.
Olanca gücüyle çöktüler
karabulutlar
başeğmez dağların
üstünden
ışığını salmasın diye
güneş
dört parçalı gül
bahçeme.
Her bulutta yükseldi
dağlar
buluta iki kat hızla
ve gül bahçem
doruklarda soludu,
yapraklar uzandı
güneşe
gün doğarken.
Çöktü ovaya sis...
duman
karabulut yol vermedi
yıllar yılı
güne güneşe.
Kavurdu yeşili fırtına
en puşt kuytulardan
çekerek dalga dalga...
Kaç tohum düştü toprağa
kaç başak biçildi
inatla ikinci tohum
toprağın bağrına salanda.
Kaç ağaç dallarını yitirdi
ve gömdü
toprakta uzanan yeraltı dallarıyla
ta... derinliklerine doğanın.

Değerli okuyucularımız,

"Direniş Kahramanlarımız" köşemizde yer vereceğimiz şehitlerimizi, daha iyi tanımak ve tanıtmak için sizleri, tanıdığınız şehitlerimiz hakkında bildiklerinizi yazmaya çağırıyoruz. Bu, şehitlerimizin anılarına sahip çıkmanın vazgeçilmez gereklerinden biridir.

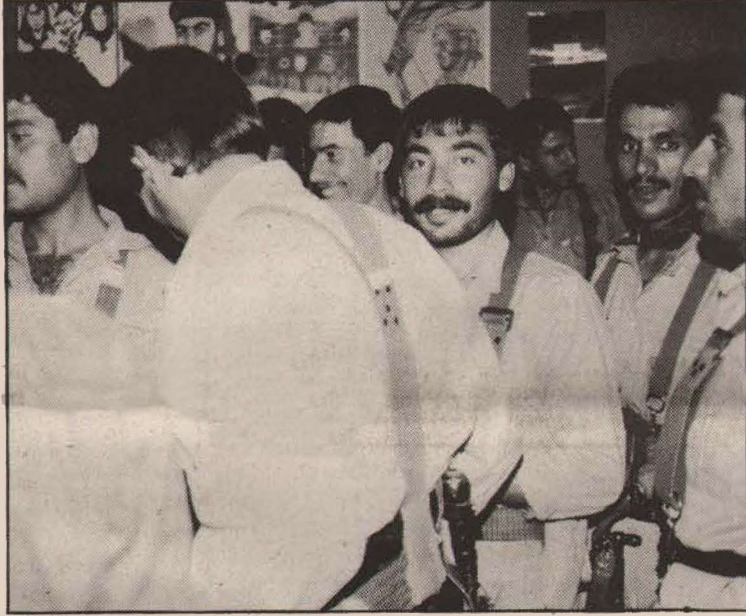
BERXWEDAN

BAHAR ATILIMIYLA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞINA DAHA DA YAKINIZ

Baştarafı 1. sayfada

için katı bir sansür uyguluyor. Sömürgeci basına eylemlerin ancak çok az bir kısmı yansıtılıyor. Yansıtılan haberlerde ise, gelişmelerin gerçek düzeyi gizlenerek, kuşa çevrilerek veriliyor. Sömürgeci basının tüm bu girişimlerine rağmen, Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay, Kara Kuvvetleri Komutanı, II. Ordu ve 7. Kolordu Komutanlarının savaş bölgesine gitmeleri bile, gelişmelerin düzeyini ele vermektedir.

Faşist Türk sömürgecilerini böyle en üst düzeyde harekete geçiren gelişmelerin yaşanması, bir parça özgür vatan toprağını özgürleştirme hedefine ARGK birliklerinin çok yakınlaştığını göstermektedir. Türk sömürgecileri bu gelişmeyi önlemek için, savaşa en üst düzeyde katılmanın yanısıra, bölgeye yeni askeri birlikleri de sevk ettiler. Özel komando birliklerinin yanısıra, çok sayıda özel tim elemanı da bölgeye gönderildi.

Tüm çabalarına rağmen, faşist Türk sömürgecileri, gelişmeleri önleyemediler. Özellikle de Eruh-Şırnak alanında bulunan Cudi, Gabar, Çırav ve Herekol dağlarında yoğun bir şekilde günlerce süren muharebelerde sömürgeci kuvvetler, şimdiye kadarki en ağır kayıplarını verdiler. Cudi, Gabar, Çırav ve Herekol dağlarına yönelik olarak yapılan operasyonlarda sömürgeci kuvvetler yeni darbeler aldılar. Binlerce sayılık askeri gücün helikopterler desteğinde katıldığı operasyon sonuçsuz kaldığı gibi, sömürgeci kuvvetler yeni darbeler almaktan kendilerini kurtaramadılar. Operasyonlar sırasında ölü ve yaralı olarak, sayısız kayıp veren sömürgeci birliklere, ayrıca helikopterlerin bazılarının düşürülmesi, bazılarının da yaralanması sonucu daha da ağır kayıplar verdirildi.

Muharebelerde helikopterlerin sürekli isabet alması ve indirme yapmaya fırsat bulamaması nedeniyle sömürgeci birliklerin hareket olanağı oldukça daraltıldı. Sömürgeci ordu kuvvetlerinin komutanları, muharebelerde safdışı bırakılan helikopterlerin sayılarının artması nedeniyle, helikopterlerin 3000 metreden aşağıya inmelerini yasakladı. Bu menzil ARGK gerillalarının elinde bulunan silahların menzilinin dışında kalıyor. Sömürgeci ordu aldığı bu kararla helikopterlerin çatışmalarda düşürülmelerini engellemek istiyor. Yine, sömürgeciler, tamamen çelik zırhla kaplı, piyade ve makineli silahların kurşunların işlemeyeceği yeni helikopterler almak için girişimlerde bulunmaya başladı.

Bu konuda ortaya çıkan gelişmeler, faşist ordu kuvvetlerinin içerisine düştüğü durumu çok açık bir şekilde göstermektedir. Yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımız karşısında sömürgeciler ağır kayıp vermelerinin yanısıra, helikopter birliklerini de istedikleri gibi kullanamamaktalar. Bu da gerilla savaşımızın elde ettiği son derece önemli bir kazanımdır.

Helikopter birlikleri, sömürgecilerin ulusal kurtuluş savaşlarına karşı kullandıkları en önemli silahlarından biridir. Gerilla savaşına karşı, sömürgeciler helikopter birliklerini kullanarak sonuç almak istiyorlar. ABD emperyalizminin Vietnam'da en fazla helikopter birlikleriyle sonuç almaya çalıştığı ve başlangıçta Vietnamlı devrimcilerin helikopterlere karşı savaşta zorluk çektikleri bilinmektedir. Kürdistan'da da Türk sömürgecileri helikopter birliklerine büyük bir ağırlık verdiler. 15-30 helikopterlik filolarla gerillalara karşı savaş yürütmeye başladılar.

Bugün gelinen nokta, sömürgeci ordu birliklerinin bu silahları kullanamaz hale gelmesidir. Helikopterlerin 3 bin metreden aşağı inmelerinin yasaklanması, yeni zırhlı helikopter alımına gidilmesi, bu silahın kullanılmasının iflas ettiğini göstermektedir. Kara birliklerinin hareketlerine getirilen sınırlamalar ardından helikopter birliklerinin de hareketlerinin sınırlandırılması, sömürgeci kuvvetlerin gerilla savaşımız karşısında büyük oranda güç yitirdiklerinin de bir göstergesi olmaktadır.

Bu gelişmelerin yanısıra, köy koruculuğu sistemindeki çöküş devam ediyor. Kendiliğinden ulusal kurtuluş birliklerimize silahlarını teslim eden korucuların sayısında her gün artış olurken, birçoğu da ulusal kurtuluş birliklerimiz tarafından silahsızlandırılıyor. Son bir ay içerisinde silah bırakan ve silahsızlandırılan korucuların sayısı 500'ü aştı. Bu sayının dışında yüzlerce korucu da, sömürgecilere silahlarını geri iade ederek, koruculuk yapmayacaklarını bildirdiler.

Kürdistan'da yoğun olarak yaşanan gelişmeler yankısını yurtdışında da buluyor. Birçok basın organı gelişmelere geniş yer vererek, savaşın yoğun bir şekilde devam ettiğini duyurdu. İngiltere'de yayınlanmakta olan The Guardian gazetesi 1 sayfasını ayırdığı Kürdistan'la ilgili gelişmelerde, PKK önderliğinde Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine de geniş yer verdi. Çatışmaların yoğunlaştığı bölgede Türk sömürgecilerinin 100 bin kişilik bir ordu gücünü operasyonlara çıkardığını yazan gazete, PKK önderliğinde 5 yıldır Türk devletine karşı bir savaş yürütüldüğünü de yazdı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bütün Kürdistan çapında yaygınlaşması, faşist Türk devletini de büyük bir korkuya sürüklemektedir. Mücadelemizin Türkiye'nin İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük illerine de sıçraması ve önemli gelişmeler sağlaması sömürgecilerin korkusunu daha da büyütmektedir.

Savaşımızın Türkiye ile sınır Kürdistan alanlarına kayması ve metropolde güçlü bir gelişme sağlaması Türk basınına da daha fazla konu olmaya başladı. Türk basını gelişmeler konusunda TC'yi uyararak, mücadelemizin giderek daha geniş bir alanda geliştiğine dikkat çekmeye başladı.

Türk basını "PKK batıya kayıyor", "PKK İstanbul'a sızdı" biçimindeki başlıkları atarak mücadelemizin genişlemesini yansıtmak zorunda kaldı.

Hürriyet gazetesi "PKK batıya kayıyor" başlığı altında Pazarcık ve Nizip'te gerçekleştirilen eylemlere dikkat çekerek, mücadelemizin genişlemesi karşısında içine düştükleri büyük korkuyu ele verdi. Bu aynı zamanda, mücadelemizin sadece Botan'la sınırlı olduğu şeklindeki sömürgeci propagandanın da bizzat kendi ağızlarından yalanlanması oluyor.

Bahar Atılımı döneminde yaygın olarak yaşanan gelişmeler gerek ülke içerisinde ve gerekse de yurtdışında geniş bir yankı uyandırdı. Ulusal kurtuluş mücadelemiz üzerinde dolaştırılmak istenen şaibeleri de boşa çıkaran gelişmeler, halkımızın ve dostlarımızın geniş bir ilgisiyle karşılandı. Halkımızda ulusal kurtuluş mücadelemize duyulan ilgi ve katılım isteği artarken, dostlarımızın mücadelemize duydukları güven daha da güçlendi. Ulusal kurtuluş savaşımız, bütün dünyaya gerçekliğini açık bir şekilde bir kez daha gösterdi.

ŞIRNAK'TA BASKIN

Gerilla savaşının bütün yoğunluğuyla devam ettiği Şırnak'ta ARGK gerilla birlikleri yeni saldırı, baskın ve pusu eylemleri gerçekleştirerek sömürgeci birliklere aman vermiyorlar. Savaşın tüm yoğunluğu ile sürdüğü bu bölgede ARGK gerillaları insiyatifi ellerinde bulunduruyorlar. Sömürgeci kuvvetlerle istedikleri an ve yerde çatışmaya giren ARGK birlikleri, düşmana ağır kayıplar verdirmeye devam ediyorlar.

Şırnak'ta son olarak gerçekleştirilen bir eylemde sömürgeci ordu birliğine yeni kayıplar verdirildi. Tanin Dağı'nın Tanin-Tanin Geçidi'nde üslenmiş olan sömürgeci bir birliğe karşı baskın gerçekleştirildi.

Karayolları Bakımevi'nde üslenmiş olan sömürgeci birliğe karşı gerçekleştirilen eylemde roketatar ve bomba kullanan ARGK birliği hem maddi ve hem de can kaybı olarak sömürgeci birliğe ağır bir kayıp verdirdi.

ULUDERE ŞEHİR MERKEZİNE BASKIN

ARGK gerillalarının şehir merkezlerine yönelik olarak gerçekleştirdiği eylemler devam ediyor. Silopi, Şırnak baskınlarının ardından bu kez de Uludere şehir merkezine bir baskın eylemi gerçekleştirildi.

Uludere şehir merkezine yönelik olarak gerçekleştirilen eylem gece saat 22.00 sıralarında başladı. Bu saatlerde şehir merkezine gelen ARGK gerilla takımı şehir merkezinde bulunan sömürgeci kurumlara yönelik saldırılar gerçekleştirdi.

Şehir merkezinde bulunan Emniyet Amirliği binasına, polis karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen saldırılarda binalarda ağır hasar meydana gelirken, ölü ve yaralı olarak sömürgecilerin ağır kayıplar verdikleri de bildirilmektedir.

Şehir merkezinde çeşitli gösteriler de düzenleyen ARGK birlikleri, hiçbir kayıp vermeden geri çekildi. Sömürgeci ordu birlikleri tüm gece boyu hareket edemezken, ancak gündüz harekete geçti. Bu hareketindeyse şehir merkezinin çevresinde yeni önlemler almakla yetindi.

Uludere şehir merkezine yönelik olarak gerçekleştirilen baskın eyleminde de görüldüğü gibi, ulusal kurtuluş birliklerimiz, faşist düşmana her alanda darbe vuracak bir güce erişmiş durumdalar. Uludere şehir merkezi sömürgecilerin büyük önlemler aldıkları bir alandır. Şehir merkezine sömürgecilerin büyük bir askeri yığınak yaptıkları bilinmektedir. '89 yılına girişle birlikte sömürgecilerin Uludere'deki önlemleri de arttırıldı.

Sömürgecilerin şehir merkezine yaptıkları büyük çaplı askeri yığınağa rağmen, ARGK gerillalarının şehir merkezine baskın düzenleyerek, düşmana ağır kayıp verdirmesi önemi büyük olan bir gelişmedir. Şehir merkezlerine yönelik olarak peş peşe gerçekleştirilen eylemlerin başarılı bir şekilde sonuçlanması ulusal kurtuluş güçlerimizin önemli kazanımlar elde ettiklerini göstermektedir. Giderek güçlenen birliklerimizin gerçekleştirdikleri eylemlilik, ülkemizin her alanında yankılanmaktadır.

Uludere'de giderek yoğunlaşan gerilla savaşımız, sömürgecilerin mücadelemizi belli alanlarla sınırlama planını boşa çıkardığı gibi, aynı zamanda ulusal kurtuluş savaşımızda son derece önemli bir rol oynayacak olan Uludere'yi de yaygın savaş bölgesi haline getirmektedir.

KÖY KORUCULARINI SİLAHSIZLANDIRMA EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Bahar atılımı ile birlikte köy korucularına yönelik olarak geliştirilen eylemler hızlanarak devam ediyor. Koruculuktan yoğun bir şekilde kopmaların olduğu bir dönemde ARGK gerillaları da silahsızlandırma ey-

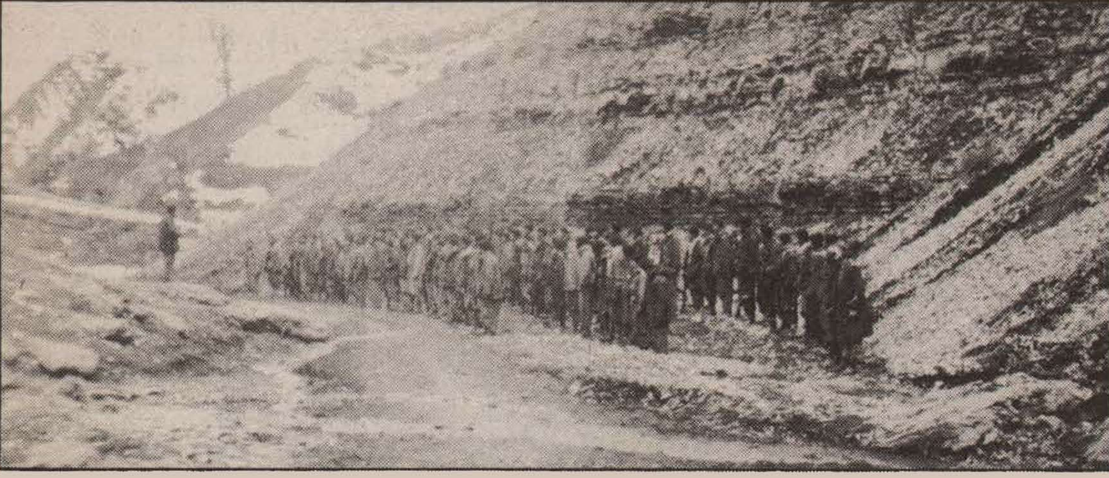

lemlerine hız verdiler.

Son haftalar içerisinde köy korucularını silahsızlandırmaya yönelik olarak eylemlerin artış göstermesi, koruculuktaki çözülmeyi daha da hızlandırdı. Siirt'te 2 ayrı köyden 15, Pervari'ye bağlı Yeni Aydın, İğneli, Ilısu köylerinden 25 korucuyu silahsızlandıran ARGK birlikleri, bu silahlara el koydular.

1989 yılı başıyla birlikte yoğunlaşan bu tür eylemlerde yüzlerce korucu silahsızlandırıldı. Bu silahlar, ARGK'ye yeni katılan savaşçıların donatılmasında da kullanılıyor.

Koruculuktaki çözülmenin

artması sonucu sömürgeciler yeni önlemlere başvurmaya başladılar. Pervari'nin İğneli köyünde ARGK gerillaları tarafından silahsızlandırılan koruculardan 10'unu gözaltına alan sömürgeciler, bu şekilde çözülmeyi durdurmaya çalışıyorlar. Tutuklama tehdidiyle korucuları ARGK birliklerine karşı savaşma mecburiyetinde bırakmak istiyorlar. Benzer tutuklamaları diğer köylerde de gerçekleştiren sömürgeciler, korucuları şantajla görevlerini devam ettirmeye zorluyor.

İğneli, köyünde inşaatı süren su deposunda çalışan 30 işçi ''iş güvenlikleri'' olmadığı için, işlerini bıraktıklarını açıkladılar. Bu iş bırakma, sömürgecilerin ülkemizde artık eskisi gibi rahatça hiçbir şey yapamayacağını göstermektedir.

SÖMÜRGECİLER YURTSEVERLERİ TUTUKLUYOR

Bahar atılımıyla gelişen mücadelemizin etkisini düşürmek isteyen sömürgeciler, kitlelere yönelik yeni bir tutuklama operasyonu başlattılar. Eylemlerin yoğunlaştığı ve kitleler üzerinde derin etki bıraktığı alanlarda, ulusal kurtuluşçu özellikleri geliştiren eylemlerin etkisini düşürmek için sömürgeciler operasyon ve tutuklamalarını yoğunlaştırmaya başladılar.

Siirt şehir merkezi ve köylerinde yoğunlaştırılan operasyonlarda 37 kişi gözaltına alındı. ''PKK'ye yardım ve yataklıkla'' suçlanarak gözaltına alınan yurtseverlerin ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine paralel olarak tutuklanmaları sömürgecilerin gerçek niyetlerini de ele vermektedir. İşkence, gözaltı ve tehditle kitleleri yıldırmak isteyen sömürgeciler sık sık yurtseverleri tutuklayarak bu amaçlarına varmak istiyorlar.

Siirt kent merkezi, Sağlarca, Çınarlısu, Demirkaya, Meşedere, Yazlıca ve Payamlı köylerinde gözaltına alınanlardan isimlerini öğrendiklerimiz şunlar: Nusret Kılıç, Beşir Kılıç, Hakim Kibici, Ahmet Başyiğit, Abbas Demirhan, Sabri Sartık, Seyfettin Boğaz, Ziya Boğaz, Ziya Karataş, Sait Sağır, Selahattin Olcay, Mehmet Kaya, Adil Üzüm, Yaşar Yıldız ve Negir Gündüz.

Bunun yanısıra, Ağrı'da yapılan operasyonda 11 kişi, Nizip'te ise 12 kişi gözaltına alındı. Nizip'te geçtiğimiz ay sonunda, bir kahvehaneyi basarak 3 ajanı cezalandıran ARGK İntikam Timine yardım ettikleri gerekçesiyle yurtseverlerin gözaltına alınmaları, sömürgecilerin gelişen eylemliliğin etkisini kırmaya yönelik bir girişimidir. Yurtseverleri tutuklayıp, gözdağı vererek, kitleler üzerinde eylemin daha fazla etki yaratmasını önlemeye çalışıyor. Diğerleri gibi bu çabaları da sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

TANİN TANİN GEÇİDİ'NDE MAYIN

Uludere ile Beytüşşebap arasında bulunan Tanin Tanin Geçidi'nde ARGK gerillaları tarafından döşenen mayına çarpan sömürgeci ordu birliğinde ağır kayıp var.

Tanin Tanin Geçidi'ndeki Karayolları Bakımevi'nde gerçekleştirilen eylem ardından sömürgeciler bölgedeki operasyonlarını yoğunlaştırdılar. ARGK gerillalarına darbe vurmak için operasyonları yürüten birliklere karşı ARGK gerillaları geçiş güzargahlarına mayın döşeyerek, eyleme geçti.

Sömürgeci ordu birliklerinin motorlu araçlarla hareket ettiği Tanin Tanin Geçidi'ne de mayın döşendi. Konvoy halinde seyreden sömürgeci birliklerden bir cemsenin mayına çarpması sonucu büyük bir patlama meydana geldi. Patlama sonrasında taşıt tümden tahrip olurken, içinde bulunan askerlerden birçoğu öldü ve yaralananlar oldu.

PERVARİ-YAPRAKTEPE'DE KARAKOL BASILDI

11 Haziran tarihinde, gece saat 23.00 sıralarında Pervari'nin Yapraktepe köyü Düğüncüler mezrasında bulunan geçici karakola karşı bir baskın eylemi gerçekleştirildi.

ARGK birliği köyün etrafını sararak, karakola ve nöbetçi mevzilerine karşı otomatik silahlar, roketatarlar ve bombalarla saldırdı.

Saldırı esnasında mevzilerde bulunan sömürgeci birlikle ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı. Çatışmada büyük bir üstünlük gösteren ARGK gerillaları, düşmana aman vermeyerek, yoğun ateş altında tuttu. Açılan yoğun ateş sonucu sömürgeci askerlerden çok sayıda ölen ve yaralanan oldu. Sömürgeciler ise kayıplarını 1 asker ölü, bir de yaralı olarak açıkladılar.

PAZARCIK'TA DEVRİMCİ ÇALIŞMALAR YOĞUNLAŞTI

Ajan yapıya yönelik olarak geliştirilen eylemlerle yükselen silahlı mücadelemiz Pazarcık ve çevre alanlarda kitleler içinde kök salmaya başladı. Pazarcık ve çevresinde Türk sömürgeciliğinin uyguladığı özel politikalara rağmen mücadelemiz büyük bir gelişme sağladı. Özellikle de genç nüfusu sürgün etmeye yönelik politika en yaygın olarak bu gölgede yaşanmasına rağmen, mücadelemiz düşman politikalarını boşa çıkarmaktadır.

Pazarcık'ta bildiri dağıtma, afiş asma ve pul yapıştırma eylemleri de bu sürede büyük bir yoğunluk kazandı. Gazetemize ulaşan haberlere göre; Bahçeli köyünün yanısıra, ilçenin diğer köylerinde de bildiri dağıtımı, pullama türü eylemler geliştirilmektedir. Yapılan eylemlerin halk kitleleri üzerindeki etkisi büyük olmakta ve mücadelemize umut bağlama günden güne derinleşmektedir.

ACZE DÜŞEN SÖMÜRGECİLER ORMANLARIMIZI YAKIYOR

Bahar '89 Atılımı ile birlikte ulusal kurtuluş mücadelemizin katettiği gelişme karşısında çöküşü daha da derinleşen Türk sömürgeciliği, ormanları ve dağları bombalayarak halkımız üzerinde tehditlerini arttırırken, gerillaların barınma olanaklarını da azaltmak istiyor.

Dersim'nin Ovacık ve Pertek alanlarında da gerilla savaşımızın yoğunlaşması ile birlikte Türk sömürgecileri alçakça saldırılarını yoğunlaştırmaya başladılar. Uçaklarla ormanlık ve dağlık alanı bombalamaya başlayan sömürgeciler, ormanları napalm bombalarıyla yakarak, gerillaların barınması için elverişli olan bitki örtüsünü yok etmek istiyor.

ŞIRNAK VE ÇUKURCA'DA SÖMÜRGECİ ASİMİLASYONA DARBE

Sömürgeci egemenliğin geliştirilmesi için büyük bir öneme sahip olan okullara yönelik geliştirilen eylemlerle sömürgecilerin Kürdistan üzerindeki asimilasyon politikasına darbe vuruluyor. Böylece sömürgecilerin gençliğimizi, ulusal-inkarcı bir yapı içerisine çekme çabaları da boşa çıkarılıyor.

5 Haziran günü, Çukurca ilçesine bağlı Çınarlı köyüne gelen bir ARGK birliği, köy okulunu yakarak sömürgeci asimilasyona burada da dur dedi.

Kürt çocuklarını daha küçük yaşlarda kendi ulusuna yabancılaştırmanın bir aracı olarak kullanılan okulların yapımına, sömürgecilerin 15 Ağustos Atılımından sonra hız vermeleri bu asimilasyon kurumlarının kendileri açısından taşıdığı anlamdan ileri geliyor. Kürt çocuklarını ana kucağından ayırıp, kafalarına Kemalizmin inkarcılığını eken okulların işlemez kılınması, çocuklarımızı asimilasyondan korumaktadır.

Sömürgecilerin asimilasyon politikasına karşı geliştirilen mücadele sonucu, yüzlerce öğretmen görev yapamazken birçoğu da atandığı halde Kürdistan'a gelmemektedir. Yine okulların yakılması eylemleri de sömürgecilerin bu oyununu boşa çıkarmaktadır.

Şırnak'ın Sarıdallı köyünde de gerçekleştirilen eylemde köy okulu yakıldı.

Gece saat 22.00 sıralarında köye gelen ARGK birliği köyde toplantı yaptı. Toplantı sonrasında okulu yakan gerilla birliği, ayrıca bir genci de askere aldı.

Cezaevlerine yönelik imha planları

Baştarafı 1. sayfada

rulduğu saptandı.''

''Yapılan tespitlere göre cezaevindeki eylemleri ve yayın işlerini, PKK Merkez Komitesi üyeleri ve cezaevleri sorumluları Muzaffer Ayata ile Mustafa Karasu, Suriye'nin bir süre önce, 'komşuluk ilişkisine dayanarak' iade ettiği Hüsnü Altun, Şamil Batmaz, Fuat Kav, Selim Çürükkaya ile TİKKO Merkez Komitesi üyelerinden Serdar Can, Müslüm Elma, İbrahim Ekinci yönetiyor. Ayrıca, PKK Merkez Komitesi üyelerinden Sakine Polat'ın da, örgüt içi çalışmalarda, önemli aktif rol oynadığı bildirildi.''

Hürriyet gazetesinde yayınlanan yazının içeriği ve zamanlamasından cezaevlerinde yeni baskı uygulamalarının gündemleştirilmek istendiğini görmek mümkün. Gazete, cezaevlerinde faşist rejimin saldırılarına yeniden hız verdiği bir dönemde yayınladığı bu yazıyla, bu baskıları meşrulaştırmak istiyor. Cezaevlerinde uygulanan insanlık dışı uygulamalarda devletin haklı olduğu temasını işleyen yazı, tutsak devrimcileri hedef göstererek, katliamlar için zemin hazırlıyor.

Cezaevlerine yönelik olarak, faşist rejimin yeni komplo ve saldırıları hızlandırdığı, Adalet Bakanlığı'nın ''tehlikeli tutuklular'' için yeni cezaevi inşasını planladığı bir dönemde, gazetede yer alan bu açıklama ile, insanlık dışı uygulamalara meşruluk kazandırılmak isteniyor.

Cezaevlerinde tutuklu bulunan PKK'li savaş esirleri ve diğer devrimci tutsakların mücadelesi sonucu cezaevlerinde birçok kazanım elde edildi. İnsanlık dışı uygulamaların yoğunlaştırıldığı ve asgari bir insani imkanın bile bulunmadığı bir ortamın, devrimci tutsakların direnişi sonucu parçalanması, önemli kazanımların elde edilmesi, cezaevlerinde insanca yaşam koşullarını ortaya çıkardı. Devrimci tutsakların birçok sorunu ise hala çözümlenmemiş durumdadır.

Faşist rejim, tutukluları insanlıktan çıkarmak, rehabilitasyon adı altında onları düşüncelerine yabancılaştırmak için büyük bir çaba harcadı. Buna karşı, cezaevlerinde yükselen direniş bu oyunların boşa çıkarılmasını da birlikte getirdi. Faşist rejim cezaevlerinde devrimcilerin birçok isteklerini kabul etmek zorunda kaldı.

Son olarak, Bayrampaşa, Nazilli ve Erzincan cezaevlerinde gündeme giren hak gasplarından ve saldırılardan da çok iyi görüldüğü gibi, faşist rejim cezaevleri üzerindeki uygulamalarını her fırsatta devreye koyarak, tutukluların elde ettiği kazanımları yeniden gaspetmeye yöneliyor. Böylece de, cezaevlerinde eski koşulları yeniden getirip, tam bir baskı ve işkence ortamını yeniden yaratmak istiyor.

Hürriyet gazetesinin direkt MİT'in yönlendirmesi altında böylesi bir yazıyı yayınlaması, ne gibi amaçlar güttüğünün de bir göstergesidir. Özellikle Diyarbakır, Ceyhan, Eskişehir ve Çanakkale cezaevlerinin isimleri ve bazı PKK'li savaş esirlerinin adları verilerek, saldırılar için yeni zemin hazırlanıyor. Yine, MİT'in yeni saldırılarına meşruluk kazandırmak için, cezaevlerindeki durumu bir ''kurtarılmış bölge''ye benzeterek, gazetede yayınlatması, saldırıların yeniden gündeme gireceğini de göstermektedir.

Gerçekte cezaevlerinde olan durum nedir? PKK'li savaş esirlerinin 10 yıldır cezaevlerinde yükselttikleri direnişlerle şehit verme pahasına birçok kazanım elde ettikleri bilinmektedir. Bu direnişler sonucunda, cezaevlerinde asgari de olsa insanca yaşam koşulları yaratılarak, 12 Eylül faşizminin yaratmak istediği karanlık ortam geriletildi. İşte, cezaevlerinde hazmedilemeyen ağır yaşam koşulları içerisinde basını, kitapları ve değişik yayınları izlemeleri, cezaevlerinde sosyal faaliyetlerde bulunmaları faşist rejimin hazmedemediği gelişmelerdir. Yapılmak istenen yeni saldırılarla bu asgari yaşam koşulları da tutsakların ellerinden alınıp, tümüyle rejimin politikalarının egemen olduğu bir ortam içerisine alınmak isteniyor.

Hürriyet gazetesinde yayınlanan son yazının da, faşizmin bu amacını meşrulaştırmaya hizmet ettiği açık olan bir gerçektir. Daha önceleri de sömürgeci basında benzer içerikli yazılar yayınlanmıştı. Tüm bu yayınlarla da 12 Eylül faşist rejimi yeni saldırılara zemin hazırlamak istiyor.

Nazilli, Erzincan ve Bayrampaşa'da istekler kabul edildi

Baştarafı 1. sayfada

insanlık dışı uygulamalar altına alınmak isteniyor.

Son olarak Bayrampaşa ve Nazilli cezaevlerindeki saldırılar da bunların bir sonucu olarak gündeme geldi. Tünel bulunduğu bahanesiyle tutsaklara saldıran cezaevi yönetimi, isyanı bastırma gerekçesiyle de polis ve askerleri cezaevine yığarak tutsakların üzerine saldırttı. Bu saldırıda 40'ı ağır 150 kişi yaralandı. Yaralılar tedavi edilmediği gibi, hücrelere atıldı, 5-10 kişilik arabalara 20-30 kişi doldurularak, havasız bir şekilde saatlerce bekletildiler.

Cezaevlerinde uygulanan bu insanlık dışı uygulamaları çabuk unutan faşist rejim, basın, radyo ve TV'de Bulgaristan'daki Türklere uygulandığını iddia ettiği baskılardan bahsediyor. Uluslararası alanda girişimlerde bulunarak, Bulgaristan'daki "azınlık sorununu" sürekli canlı tutuyor.

Büyük bir ikiyüzlülüğe başvurarak, kendi insanlık dışı uygulamalarını, 1 Mayıs'ta Taksim'de, Bayrampaşa Cezaevinde, Cizre-Yeşilyurt ve daha birçok yerdeki vahşetini unutarak büyük bir utanmazlıkla Bulgaristan meselesine sarılıyor. Bu faşist rejimin ne denli ikiyüzlü ve utanmaz olduğunu göstermektedir.

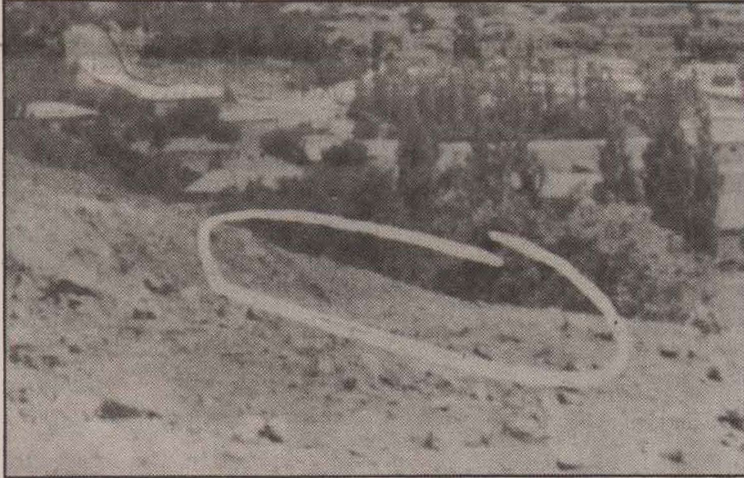
Erzincan Cezaevinde tutukluların daha önce kazanmış olduğu haklarının gaspedilmesi nedeniyle açlık grevi başlatılmıştı. Açlık grevinin 13. gününde, cezaevi idaresi tutukluların daha önce kazanmış oldukları hakları vermeyi kabul etti. Tutuklular isteklerinin kabul edilmesi ve gaspedilen haklarının verilmesi üzerine 13. günde eylemlerine son verdiler.

7 Haziran'da Devrimci Sol ana davası duruşmasında, devrimci tutsaklar, isteklerinin kabul edilmesi sonucu Bayrampaşa'daki açlık grevine son verdiklerini açıkladılar. 24. gününü dolduran açlık grevinin sona erdirilmesiyle birlikte hücre kapıları açıldı ve tutsaklar koğuşlara taşınmaya başlandı. Ancak, henüz koğuşlara tümüyle yerleşilmiş değil.

Dev-Sol davası tutukluları duruşmada aldıkları hakları belirterek, "Gelişmeyi yönetimin tavizi olarak değerlendiriyor ve açlık grevini sona erdiriyoruz" dediler.

Ayrıca, Nazilli Cezaevinde de istekler kabul edilince, açlık grevi sonuçlandırıldı.

İki toplu mezar daha açığa çıkarıldı

Şırnak'ta toplu mezarlar resimde işaretli yer olan Gendaleyş ziyaretinin alt kısmında bulunuyor. (2000'e Doğru)

Baştarafı 1. sayfada

PKK'li savaşçıların cesetleri helikopterden Şemdinli'nin Balkaya Dağları'na atılmıştır. Buna benzer vahşet örnekleri çoğaltılabilir. Bütün bunlar düşmanımızın savaşı alçakça bir şekilde yürüttüğünü, uluslararası sözleşmelerin gereğini yerine getirmediğini göstermektedir.

Çatışmalarda şehitlik mertebesine ulaşan savaşçılarımızın cesetlerine aileleri sahip çıkmak istemelerine rağmen, düşman tarafından verilmeyerek, toplu mezarlara gömülmektedirler. Hatta aileleri bile tehdit edilerek, evlatlarına sahip çıkmaları engellenmektedir.

Son olarak Şırnak'ta açığa çıkarılan toplu mezarda **İbrahim KURT, Nuri ASLAN, Ömer AYDAR, Ömer BOLAT, Müslüm ÇETİN, Hasan ÇELİK, Sadık ÜREK** ve **Oktay AYDIN**'ın bulunduğu kesin olarak saptanmıştır. Şırnak Alayı'nın yakınındaki derede, bulunan bu cesetler dışında, daha çok cesedin bulunabileceği de söyleniyor.

Özellikle de bu dönemde askerlik yapan ve işkence görenlerin ifadelerine de başvuran dergi, bu uygulamaların doğrulugunu tanıkların açıklamalarıyla da kanıtlıyor. Yine, belediye zabıtaları da yaptıkları açıklamalarda sözkonusu bilgileri doğrulayarak, toplu olarak çukurlara gömülme işlemini doğrulamaktalar.

Sömürgeci faşist Türk Devletinin açığa çıkan bu suçları işledikleri suçlar arasında sadece bir kısmıdır. Gerçekte Türk sömürgecilerin vahşeti daha da boyutludur. Halkımız, faşist Türk sömürgecilerinden işlediği suçların hesabını er veya geç soracak ve onu hakkettiği sona uğratmasını bilecektir.

PKK-İstanbul davasına devam edildi

Faşist cellat Binbaşı Esat Oktay Yıldıran'ın cezalandırılması eylemine katıldıkları ve destek oldukları gerekçesiyle tutuklu olan 17 devrimcinin duruşmasına 6 Haziran günü, İstanbul DGM'de devam edildi.

Duruşmada, tutuklular adına söz alan Seyfettin Rüzgar, Bayrampaşa Cezaevi'nde tutsaklara yönelik saldırının gerçekleştirilmesinde esas rol oynayan cezaevi yöneticileri hakkında suç duyurusunda bulundu. Seyfettin Rüzgar, saldırıda yaralanan ve komaya giren devrimcilerin isimlerini vererek, yapılan saldırının sorumluları hakkında işlem yapılmasını istedi.

"Ülkem Kürdistan'da hizmet vermek istiyorum

Konya'da, Nuriye Yılboğan adlı üniversite öğrencisi bir Kürt kızı, sınavla öğretmenliği kazanır. Öğretmenlerinin, *"Kızım sen nerede görev yapmak istersin"* şeklindeki sorularına, *"Siz bana Kürt ve 'kıro' olarak hitap ediyordunuz. Ben de ülkem Kürdistan'da hizmet vermek istiyorum"* biçiminde cevap verdiği için tutuklanır. 15 gün içerde kaldıktan sonra mahkemeye çıkarılır.

Duruşmada, mahkeme heyetinin sorusu üzerine, Kürt kızı Nuriye tekrar düşüncelerini açıklayarak, hakkında verilecek karara aldırış etmeyeceğini belirtir ve, *"Beni serbest bıraksanız da, ben yine ülkem ve halkım için hizmet edeceğim"* der. Kürt kızını düşüncesinden vazgeçiremeyen mahkeme heyeti, duruşmayı başka bir güne ertelemek zorunda kalır.

Bu olay Mart ayı ortalarında cereyan eder.

Nuriye Yılboğan, "Cumhuriyet"in kuruluş yıllarında sürgün edilen bir Kürt ailesine mensup. Konya'nın Cihanbeyli ilçesinde oturmaktadır. Bilindiği üzere, Konya ve daha değişik Türkiye alanlarındaki Kürtler, faşist sömürgeciliğin Türkleştirme politikasının bir gereği olarak sürgün edilmişlerdi. Ancak çağdaş temellerde yükselmekte olan ulusal kurtuluş mücadelemiz, dünyanın birçok alanına dağıtılmış insanlarımızda ulusal bilinci uyandırmakta, onları kendi gerçekliklerine döndürmektedir. Nuriye Yılboğan adlı Kürt kızının kimliğine kararlı ve onurluca sahip çıkması bu konuda çarpıcı bir örnektir.

BRÜKSEL'DE BASIN TOPLANTISI

6 Haziran günü Brüksel'de ERNK Temsilcisi, Kürdistan'daki son gelişmelere ilişkin bir basın toplantısı yaptı.

ERNK Temsilcisi, basın ve yayın muhabirlerine yönelik yaptığı toplantıda Kürdistan'da yaygınlaşan son dönem eylemlerini aktarırken, özel olarak Botan'da ARGK'nin gerçekleştirdiği büyük atılım üzerinde durdu. ERNK Temsilcisi, Botan'da günlerce ve çeşitli aralıklarla devam eden çatışmalarda subay ve özel tim elemanlarının da içinde olduğu 250 askerin öldürüldüğünü, 6 subayın esir alındığını ve 4 savaş helikopterinin de düşürüldüğünü açıkladı.

ERNK Temsilcisi, son dönem çatışmalarının bilançosunu aktardıktan sonra, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ciddi boyutlara ulaştığını, mevcut eylemlilik sürecinin hızlanarak devam edeceğini ve ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına kırsal kesimlerde olduğu gibi şehirsel alanlarda da katılımların yoğunlaştığını belirtti. ERNK Temsilcisi, *"ARGK savaşçıları Kuzey Kürdistan'da üslenerek hazırlıklarını yapıyorlar"* dedi.

Basın toplantısında ayrıca ilkel milliyetçilerin, küçük-burjuva reformistlerinin emperyalist güçlerle girdikleri uşaklık ilişkileri üzerinde durularak, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı TC ve bazı emperyalist güçlerin provokasyon ve komplo çabalarına dikkat çekildi. ERNK Temsilcisi, B. Alman emperyalizminin, TC'yi yaşatmak için en çok yoğun çabalar içerisine giren ve bunun bir gereği olarak ulusal kurtuluş mücadelesine karşı açıktan düşmanlık yapan bir güç olduğunu söyledi.

Çeşitli basın-yayın muhabirlerinin sorularının da cevaplandırıldığı basın toplantısına Türk basın muhabirleri, yabancı gazete ve ajans muhabirleri katıldılar.

Basın toplantısı ardından Belçika radyosu, ERNK Temsilcisi ile ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilgili bir röportaj yaptı. Röportajın sonunda ERNK temsilcisi, tüm demokratik kamuoyunu Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmaya çağırdı.

KÜRDİSTAN FOLKLOR FESTİVALİ '89 1 TEMMUZ'DA YAPILIYOR

Hunerkom'dan yapılan açıklamada, 2 yıldan bu yana yapılan Müzik ve Folklor Festivali'nin III.sü de 1 Temmuz'da yapılacak.

Bu yıl yalnızca folklor dalında Kürdistanlı grupların yarışacağı festivale katılımın daha yüksek olması bekleniyor.

Bonn, Bruckerkopf-Beuel Forum'da yapılacak olan Kürdistan Foklor Festivali '89 hakkında daha geniş bilginin Hunerkom'un Bonn'daki merkezinden alınabileceği Hunerkom yetkililerince açıklandı.

DUYURU

● 14 Temmuz 1982 Ölüm Orucu eyleminin 7. yıldönümü vesilesiyle bir afiş çıkarmayı planlıyoruz. Okuyucularımızın yaptıkları veya yaptırdıkları afiş örneklerini Temmuz ayı başında elimizde olacak şekilde adresimize ulaştırmalarını ve katkılarını sunmalarını bekliyoruz.

● 15 Ağustos Atılımının 5. yıldönümü vesilesiyle çıkaracağımız afiş için de okuyucularımızın katkılarını bekliyoruz. Afiş örnekleri en geç Temmuz ayı sonunda gazetemiz adresine ulaştırılmalıdır.

BERXWEDAN

ABONE FİŞİ

Adı, Soyadı: ....

Adres: ....

....

6 Aylık	**1 Yıllık**
Almanya içi:	**Almanya içi:**
DM 30 ☐	**DM 60** ☐
Almanya dışı:	**Almanya dışı:**
DM 35 ☐	**DM 70** ☐

Abone Hesap Numarası:
BfG. - Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 3801011

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach 1531
5300 Bonn 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yazışma adresine postalayınız.

BERXWEDAN OKUYUCULARI VE DAĞITICILARINA;

Gazetemiz **Berxwedan'a abone olma, abone bulma kampanyasına** güçlü katılalım!

Gazetemizi en geniş çevrelere en erkenden ulaştırmak için gücümüzü seferber edelim!

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 76
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach: 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG. - Bonn
Konto Nr.: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya	3.00	$
Avusturya	18.00	s.
Belçika	60.00	bfr.
Danimarka	8.00	dkr.
Fransa	6.00	ff.
Hollanda	3.00	hfl.
İngiltere	0.80	£
İsveç	6.00	skr.
İsviçre	2.50	sfr.
Norveç	10.00	nkr.

"FEDERAL ALMANYA'DAKİ KÜRT TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR; KÜRTLERİN TAKİBATINA SON VERİLMELİDİR"

Partimiz PKK önderliğinde verilmekte olan ulusal kurtuluş mücadelesinin kesintisiz şekilde sürüp boyutlanması ve meşru bir kurtuluş mücadelesi olarak uluslararası kamuoyu nezdinde günümüzde daha da netleşmesi, dostlarımızın sayısını arttırıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin meşruluğu faşist Türk devletinin ve en başta Federal Almanya olmak üzere birçok emperyalist devletin karalama faaliyetlerini, sonuçsuz bırakıyor. Örneğin; Federal Alman emperyalizminin ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik antidemokratik uygulamaları ve karalama çabaları, onu amacına ulaştırmak yerine kendisinin teşhirine yol açıyor.

Aşağıda yayınladığımız **Feyka-Kurdistan** ile **Kürt Halkının Dostları Komitesi**'ne ait bildirinin birçok dost örgüt tarafından desteklenmesi; Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini tecrit etmeye ve terörist olarak göstermeye çalışan güçlere açık bir cevaptır.

Yıllardan beri TC, sömürgeci sistemini ayakta tutmak için, işgalindeki Kürt bölgelerinde vahşi bir savaş yürütüyor. Türk ordusunun üçte ikisi Kürdistan'da konumlandırılmıştır. Buna ek olarak özel birlikler, jandarma sınır muhafızları ve diğer askeri birlikler de bulunduruluyor. 1960'lı yıllardan bu yana "NATO işbölümü" çerçevesinde, FAC (Federal Almanya Cumhuriyeti), Türkiye'den sorumlu kılınmış ve bunun bir gereği olarak, TC'nin yürüttüğü sömürgeci savaşa kendisi de katılmaktadır. FAC'ın TC'ye yardımları, Portekiz'in Afrika'daki ve ABD'nin ise Vietnam'daki özel savaşlara yaptıkları yardımları aşıyor. 1980 askeri darbesinden sonra, FAC'dan TC'ye 2 milyar marklık yardım akmıştır. Binlerce Türk subayı, askeri, polisi ve sınır korucuları FAC'da eğitiliyorlar. Bu yardımlar, Kürt ulusal bağımsızlık mücadelesine yönelik yapılıyor. Kuzey Kürdistan'da, Haziran 1987'de yapılan ve Kürt gerillalarına karşı saldırı provası niteliğini taşıyan NATO'nun "Aurora Express" manevrasına 1000'e yakın Federal Savunma Askeri (Bundeswehr Aktuell) de katıldı. Buna karşın Birleşmiş Milletler'in 2621 (XXV) sayılı ve 12.10.1972 tarihli kararnamesinde şunlar dile getirilmektedir. *"Sömürge halkların doğal hakkı, bağımsızlık ve özgürlük istemlerini bastırmaya çalışan sömürgeci güçlere karşı eldeki tüm araçlarla mücadele etmektir."*

TC ve müttefiklerinin tüm baskılarına rağmen, 1980 askeri darbesine karşı gelişen ne Kürt kurtuluş mücadelesi ve ne de Türkiye'deki işçi direnişleri durdurulabilmiştir. Özellikle Kürdistan kurtuluş mücadelesi gittikçe daha da güçleniyor ve uluslararası destek alarak dikkatleri çekiyor.

2 yıl önce Federal Hükümet ve Federal Savcılık Kürt örgütlerini takibata başladı. Özellikle Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin üye ve taraftarları tehdit edildiler, tutuklandılar. Kürt dernekleri —Feyka Kurdistan gibi— Kürdistan kurtuluş mücadelesini kamuoyuna tanıtmak

Devamı 17. sayfada

"Dünyada İnsan Hakları"nı tartışan delegelerin dikkati Batı Alman emperyalizminin insanlıkdışı uygulamalarına çekildi

2 Haziran 1989 günü Paris'te, 140'ı aşkın ülkeden delegenin katıldığı, **"Dünyada İnsan Hakları"** konulu bir toplantı yapıldı.

ERNK taraftarı 70 kişilik bir grup, B. Alman devletinin tutukladığı Kürt politikacıların başlattıkları açlık grevi eylemini duyurmak ve onlar üzerindeki insanlıkdışı uygulamaları protesto etmek amacıyla toplantının yapıldığı binanın çevresini işgal etti. Toplantının devam ettiği sırada gerçekleşen işgal eylemi nedeniyle, delegelerin çalışmaları bir süre aksadı. Bu arada toplantıya katılan delegeler, yurtseverlerin eylemine büyük ilgi gösterdiler. Yurtsever eylemciler, kendilerini ziyaret eden delegelere eylemin taleplerini içeren Fransızca bildiriler verdiler. Ayrıca eylem alanına gelen gazete ve TV muhabirleri eylemcilerle görüşüp talepleri dinlediler.

ERNK taraftarları işgal eyleminden sonra Trocadero meydanına kadar yürüdüler. Yürüyüş boyunca Batı Alman emperyalizminin anti-demokratik uygulamalarını ve faşist Türk devletinin vahşetini protesto eden sloganlar atıldı. Yürüyüş sonunda Alman Konsolosluğunun önüne giden yurtseverler, konsolosluk yetkilileriyle görüşme talep ettiler. Yurtseverlerin kararlı tutumları karşısında, konsolosluk, eylemin temsilcileri olarak 2 yurtseveri kabul etti. Eylem temsilcileri, konsolosluğa bildiri ve protesto mesajını verdikten sonra, eylem, "Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi" ve "Bijî Serok APO" sloganları atılarak sonuçlandırıldı.

AACHEN'DE İŞGAL EYLEMİ

Devrimci Kürt politikacıların Batı Alman emperyalizminin anti-demokratik uygulamalarını protesto etmek amacıyla, başlattıkları açlık grevi ve ölüm orucu eylemine güç vermek amacıyla, 30'a yakın ERNK taraftarı Aachen'de WDR (Westdeutsche Rundfunk) binasını işgal etti.

23.5.1989 günü gerçekleştirilen eylem, verilen sözler sonucu 3 saat sonra sonuçlandı.

WDR televizyon ve yayın kuruluşu yetkililerinin eylem talepleri karşısındaki kararsız tutumları, B. Alman devletinin bu yönlü konularda, basın-yayın üzerinde sansür uyguladığını netçe açığa vurdu. Yetkililer de bunu dolaylı yollardan itiraf etmek zorunda kaldılar.

KÖLN-DOM KİLİSESİNDE GÖSTERİ

100 kişilik ERNK taraftarı bir grup Batı Almanya'nın Köln şehrinde tarihi DOM Kilisesi'ni işgal etti. Yurtseverlerden 5'i, kilisenin üstüne çıkarak Cephe bayrağını açtılar ve istemlerinin kabul edilmemesi halinde kendilerini aşağı bırakacaklarını belirttiler. Diğer yurtseverler ise kilisenin önünde gösteri yaparak, yukarıdaki arkadaşlarını desteklediler.

Batı Alman devletinin devrimci Kürt politikacılar üzerindeki anti-demokratik uygulamalarını protesto etmek ve Kürt tutukluların ölüm orucu eylemlerini desteklemek için yurtseverlerin gerçekleştirdiği bu eylem, çevrede toplanan binlerce kişiye heyecanlı dakikalar yaşattı. Binlerce bildiri dağıtılarak eyleme ilişkin kitleleri bilgilendiren yurtseverlere polis müdahale etmek istedi. Ancak yurtseverlerin, taleplerinin yerine getirilmesinde gösterdikleri kararlılık polise geri adım attırdı.

Binlerce Alman ve yabancı turistin tarihi DOM Kilisesi önünde büyük ilgiyle izlediği eylem 5 saate yakın sürdü. Özellikle yurtseverlerin kilisenin kulesinden kendilerini sarkıtarak, taleplerinin yerine getirilmemesi durumunda atlama konusundaki kararlılıklarını ortaya koyması üzerine yetkililer talepleri yerine getirmek zorunda kaldılar.

Eylem çevrede büyük yankı yaptığı gibi, basın ve yayın organlarına da güçlü şekilde yansıdı. Çok sayıda basın ve yayın kuruluşu eylemi yerinde izledi.

BBC, Köln ve Hollanda radyoları (Türkçe yayın servisleri), Alman TV'si 3. Kanal, Express-Köln Reihenland, Kölnische Rundschau, Kölnstadt Anzeiger, Bild, Die Welt, Süddeutsche Zeitung, Hürriyet ve Milliyet gazeteleri eyleme yer verdiler

Reims muhabirimiz, Kürdistan'da iznini geçiren bir Kürdistanlı yurtsever kadınla röportaj yaptı

"Çelikten bir örgütlülüğe kavuşmalıyız"

□ **Kürdistan'a izine gittiniz. Bu süre içerisinde gördüklerinizi ve duyduklarınızı aktarır mısınız?**

□ Daha Kürdistan'a izine gitme hazırlığı içerisindeyken şöyle düşünüyordum: Düşman her alana hakimdir. Gidip gördükten sonra, düşüncemde yanıldığımı anladım. Şimdi bu düşüncem tersine dönmüş. Şunu çok iyi anladım ki, düşman savunmaya geçmiş.

□ **İzlenimlerinize göre, Kürdistan halkının siyasi ve ekonomik durumu ne düzeydedir.?**

□ Kürdistan halkı ekonomik olarak çok zor durumdadır. Halk artık tetikte; sömürgecilere oldukça kinlidir. Pahalılık hadsafhaya varmıştır. Halk, "Eğer durum böyle devam ederse bir kıtlık gelebilir" diyor. Buradan giderken 10.000 franklık harçlık aldım yanıma. Eğer bir ay kadar kalsaydım, parasız kalırdım. *Bundan şu sonucu* çıkardım: Avrupa'da ne kadar çalışırsak çalışalım, bir şey kazanamayız. Yani Avrupa bir kurtuluş değildir. Gerçek kurtuluş bağımsız Kürdistan'dadır.

□ **Kürdistan halkı ulusal kurtuluş mücadelesini nasıl görüyor? Hiç kimseyle konuştunuz mu bu konuda?**

□ Kürdistan halkı artık kurtuluşa inanmıştır. Mücadeleye bakış açısı nettir. Elbistan'da bir ajan cezalandırılmıştı. Halk buna sevinerek şöyle diyordu: "Hiçbir suçlu cezasız kalmayacak. Herkes hakkettiği cezayı bulacaktır."

Bir de gittiğim yörede birçok kişiyle konuştum. Halk mücadelenin gelişimine umutla bakıyor, hainleri lanetliyor. Örneğin, Ayhan denen unsur, yörede halkın büyük nefretini kazanmış. Halk, bu tür insanlar için, "Böylesi dönemlerde ortaya çıkmaları daha iyidir" diyor.

□ **Cezaevinden çıkan arkadaşlarla hiç görüşmeniz oldu mu?**

□ Ben sadece düşmana itiraflarda bulunan Ayhan'la birlikte içeri düşen bir arkadaşla görüştüm. O arkadaş, bana, "Ayhan tümüyle çözüldü" dedi. Ayhan haini bir de görüştüğüm arkadaşa haber gönderip, utanmadan, "Ben bunu mücadelenin gelişmesi için yapıyorum" demiş!

□ **Son olarak Berxwedan aracılığıyla, Kürdistan halkına iletmek istediğiniz bir mesaj var mıdır?**

□ Başta kadınlar olmak üzere, tüm Kürdistan halkına şunları iletmek istiyorum: Gün oturup düşünme günü değildir. Gün ulusal kurtuluş mücadelesine güç verme günüdür. Gün, Kürdistan topraklarına sahip çıkma günüdür. Bizim, bağımsızlıklarına ulaşan halklardan neyimiz eksiktir? Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK ve büyük önderimiz APO, bizlere gerekli her şeyi vermişlerdir. Biz bu verilenleri değerlendirirsek kurtuluşa gideriz. Bizim çelikten bir örgütlülüğe kavuşmamız için, herkes kendi öz örgütünü güçlendirmelidir. YJWK'yi güçlendirmek de biz kadınların görevidir. Kurtuluşumuz, bunları yerine getirmekle mümkündür.

Ayhan (İbrahim Parlak) denen *unsur, 1988 yılında* Maraş alanında yakalanmış ve cezaevinde çözülerek itiraflarda bulunmuştur. İhanet eden bu unsuru, sömürgeci cezaevi yönetimi, yine Antep Cezaevindeki PKK'li savaş esirlerini ihanete zorlama politikasında bir kukla olarak kullanmaktadır.

Faşist TC'nin cezaevlerine yönelik saldırıları protesto edildi

"Tünel bulundu", "İsyan çıktı" vb. gibi gerekçeler öne sürülerek Bayrampaşa Cezaevine yönelik girişilen saldırı ve Nazilli Cezaevinde yoğunlaştırılan faşist baskılar Avrupa'da çeşitli dayanışma, işgal ve gösteri eylemleriyle protesto edildi.

Gazetemize Hamburg, Batı Berlin ve Duisburg'dan şu eylem haberleri ulaştırıldı:

TC KONSOLOSLUĞU ÖNÜNDE GÖSTERİ

23.5.1989 günü, 50 kadar ERNK taraftarı Hamburg-TC Konsolosluğu önünde gösteri eylemi düzenledi.

Yurtseverler protesto eyleminde Türk bayrağını yaktılar, bildiriler dağıttılar ve eylemin amacını belirten konuşmalar yaptılar.

Konsolosluk yetkililerinin olumsuz tavrına karşı, yurtseverler aktif cevap verdiler. Bunun üzerine eylem alanına polis geldi. Polis ve diğer konsolosluk çevresinin müdahalesine yer vermemek için, 1,5 saat sonra eylem sonuçlandırıldı.

Hürriyet gazetesi eyleme, haber olarak yer verdi

GAL BÜROSU İŞGAL EDİLDİ

Batı Berlin'de, 23.5.1989 günü GAL (Yeşiller-Alternatif Liste) Bürosu bir grup yurtsever tarafından işgal edildi. Yurtseverler, eylemin taleplerinin tüm basın-yayın kuruluşlarına gönderilmesini istediler.

GAL yetkililerinin, yurtsever eylemcilerin taleplerini kabul ederek, kendilerine verilen açıklamayı gönderdikleri basın ve yayın kuruluşları şunlardır: DPA, AP, Tagesspiegel, Sonder Freies Berlin, Springer, Tageszeitung, Süddeutsche Zeitung, Frankfurter Rundschau, Zeit, Stern, Der Spiegel, ZDF, Radio Hunderte ve Grünens im Deutschen Blubbertag. Bu basın ve yayın kuruluşları dışında, aynı açıklama, merkezi Fransa'nın Strasbourg şehrinde bulunan Avrupa Parlamentosu'na da gönderildi.

KRUPP FABRİKASI ÖNÜNDE PROTESTO EYLEMİ

25 Mayıs günü Devrimci Birlik Platformu taraftarları, Türkiyeli ve Kürdistanlı işçilerin yoğunlukta olduğu Krupp Fabrikası'nın önünde bir gösteri eylemi düzenlediler.

30'a yakın kişinin katıldığı eylemde SVP, TKP(B) ve ERNK taraftarlarının hazırladıkları bildiri dağıtıldı ve sözlü propaganda yapıldı. Eylem yaklaşık 2 saat süreyle devam etti.

STOCKHOLM AÇLIK GREVİ AMACINA ULAŞARAK SONUÇLANDI

Alman emperyalizminin, sömürgeci-faşist Türk devletine destek olmak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini dayanaklarından koparıp, bağımsızlığın önüne geçerek emperyalist çözümü kabul ettirmek amacıyla yaklaşık bir buçuk yıldan beri tutukladığı Kürt politikacılar üzerinde sürdürdüğü insanlık dışı baskıları protesto etmek, FAC-TC işbirliğini İsveç kamuoyu nezdinde teşhir etmek ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ön plana çıkarmak için, 13.5.1989 tarihinde, Stockholm'un en işlek yeri olan Sergelstorg'da bir grup ERNK sempatizanı, 1 haftalık açlık grevi yaptı ve grevden sonra da, Alman elçiliğine yönelik protesto gösterisi düzenlenerek eylem başarıyla sonuçlandırıldı.

Bir haftalık açlık grevi boyunca, Alman emperyalizmi ile Türk sömürgeci-faşist iktidarının, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı içine girdikleri işbirliği teşhir edildi. Binlerce İsveçli ilerici-demokrat, parti örgüt temsilcileri ve kişiler destek ve dayanışma dileklerini sundular. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve PKK hakkında bilgi verildi. İsveç devletinin Kürt yurtseverlerine karşı sürdürdüğü politikanın Türk devletine hizmetten başka bir şeye yaramadığı ve onun için bu politikada ısrar ettiği hatırlatıldı. Grev boyunca altı bin bildiri dağıtıldı. Binlerce pul, çeşitli dillerde yayın ve kaset satıldı. Devrimci Birlik Platformu tarafından, 1 Mayıs olaylarını kınayan ve faşist Türk diktatörlüğünün dokuz yıllık vahşetini konu alan —İsveççe ile-re yönelik— İsveççe, Türkçe ve Kürtçe bildiriler de dağıtıldı. Her gün düzenli olarak foklor gösterileri de yapıldı ve büyük bir beğeni kazanıldı. Sürekli olarak kitleye yönelik propağanda sürdürüldü; beş bin kronu aşkın yardım toplandı, bir o kadar da yayın satıldı.

Kürdistan'ın değişik parçalarına mensup yüzlerce kişi, örgüt temsilcisi, üye ve sempatizanıyla Kürdistan kurtuluş sorunu tartışıldı; otonominin çıkar yol olmadığı ve kurtuluşun bağımsızlıktan geçtiği vurgulandı; bu konuda büyük destek sağlandı.

Çeşitli şoven hareketler ve klasik Komünist Parti temsilcileriyle görüşüldü; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin vardığı bugünkü düzey ve terörizm suçlamasının nedenleri tartışılarak, İsveç devleti ve diğer emperyalist devletlere cevabın bu konuda kitlesel eylem ve halk savaşı olduğu anlatıldı.

Daha sonra, Varşova Paktı'na bağlı ülkelere yönelik ortak yayın yapan Varşova TV'si ile uzun bir söyleşi yapıldı. Sosyalist ülkelerin, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı sessiz kalmaları ve bu konudaki temkinli politikaları eleştirildi. Bütün dillerden yayın ve video kaseti verildi.

Grev yeri, Prag Üniversitesi Öğrenci Temsilcileri tarafından ziyaret edildi. PKK'nin yakın ve uzak hedefleri hakkında bilgi verildi. öğrenci lideri, gördükleri ve görüntülediklerini, üniversite gazetesinde yayınlayacağı sözünü verdi.

Kürt Halkının Dostları Derneği, grev boyunca tüm imkanlarıyla grevcilerin yanında oldu. İsveççe yayın sattı ve iki adet bildiri basıp dağıttı; zaman zaman da kitleye yönelik çeşitli konuşmalar yaparak, Alman emperyalizminin Kürdistanlı politikacılara karşı takındığı tavrı kınadı.

Açlık grevinin son gününde Alman elçiliğine yönelik yürüyüşe geçildi. Yüzü aşkın kitlenin katıldığı bu yürüyüş, canlı, coşkulu ve disiplinli bir gösteri oldu. İsveç devleti tarafından, kitlelere öcü gibi gösterilmeye çalışılan hareketimiz PKK, onun sempatizanları ve dostları, Stockholm'un en işlek caddelerinde ve kitlenin yoğun olduğu bir saatte, ilk defa —hem de— hiçbir tedirginlik duymadan "Yaşasın PKK" sloganlarını atarak, her türlü baskıya rağmen geri adım atmayacağını bir kez daha kanıtladılar ve polisin birçok provokasyonunu boşa çıkardılar. Elçiliğin önünde, Alman emperyalizminin baskılarının protestosunu konu alan konuşmadan sonra eylem başarıyla sonuçlandırıldı.

Eylem, İsveç Sosyal-Demokratları dışındaki tüm sol hareket ve partiler tarafından desteklendi. Tüm ilerici partiler tarafından grev yeri ziyaret edildi. Bunların başında da, parlamentoda grubu bulunan Sol Komünist Partisi geliyordu. Parti adına, Stockholm İl Örgütü ve Genç Komünistler tarafından başarı mesajları iletilerek Alman devletiyle birlikte, Kürdistan'ı kendi aralarında paylaşan devletler protesto edildi; bu ülkelerde tutuklu bulunan Kürdistanlı yurtsever-devrimci tutukluların koşulsuz serbest bırakılması istendi.

Açlık grevine katılan yurtseverler yeni ve deneyimsiz olmalarına rağmen disiplinli ve sorumlu davranarak kararlılıklarını sonuna kadar sürdürdüler.

İngiltere'ye iltica edenlerin işkence gördükleri saptandı

Mayıs ayı başından itibaren İngiltere'ye iltica akını başladı. Kürdistan'ın Türkiye ile sınır şehirlerinden gelip İngiltere'ye iltica eden insanlarımızın sayıları çoğunluktaydı. Mayıs ayı başından bu yana İngiltere'de iltica başvurusunda bulunanların sayıları 2000'i buldu.

İngiltere hükümeti iltica akınının artması üzerine Türkiye pasaportu taşıyanlara vize uygulaması getirdi. Haziran ayı ortalarından itibaren uygulamaya başlanacak vize uygulamasıyla, İngiltere artan iltica akınını durdurmak istiyor.

Bunlar gelişmenin görünürdeki yankılarıdır. Meselenin köklerine doğru indiğimizde, gerçeğin basit bir iltica meselesinden öteye daha boyutlu olduğunu görmekteyiz. Kısa bir süre içerisinde bu kadar sayıda insanımızı yurtdışına kaçışa zorlayan gerçekler nelerdir? Bunlar irdelendiğinde olayın boyutlarının farklı olduğu görülecektir.

İngiltere Doktorlar Vakfı, siyasi sığınma telebinde bulunan insanlarımız üzerinde yaptığı incelemede işkence izlerine rastlandığını açıkladı.

İlticacıların büyük bir çoğunluğunun falaka, elektrik verme ve dayak atma biçimindeki işkencelerden geçirildiklerine, yaptıkları araştırmalar sonucu inandıklarını belirten doktorlar, Af Örgütüne başvurarak, ilticacılara gerekli desteğin sağlanmasını istediler.

İngiltere'ye girdikten sonra tutuklanan ve cezaevlerine konulan 25 kişi de halen açlık grevi eylemini sürdürüyor. Eylemin uzaması ile birlikte, siyasi sığınmaların durumlarının da kötüleştiği bildiriliyor.

İngiltere'ye toplu sığınma, ülkemizde yaşanan gerçeğin bir yönünü daha gözler önüne serdi. Faşist Türk sömürgecileri halkımız üzerinde uyguladığı sistemli işkence ve baskı politikasıyla sürgünü yaygınlaştırıyor.

Özellikle genç nüfus üzerinde uygulanan sürgün politikasıyla binlerce genç kendi topraklarından koparılarak ve Avrupa metropollerine gönderilerek ulusal kurtuluş savaşımız önemli bir potansiyel güçten yoksun bırakılmak isteniyor. Ağır baskı ve işsizlik koşullarında gençlerimiz, insanlarımız ülke topraklarından koparılarak Avrupa'ya sürülmektedir. Son iltica akımının gerisinde de bu gerçekler vardır.

Ellerindeki maddi geçim araçları TC tarafından alınan insanlarımız, herhangi bir geçim aracına da sahip olmadıkları için, çareyi topraklarını terketmekte bulmakta ve geçimlerini dışarda sağlamaya yönelmektedirler. Bir de, insanlarımızı topraklarından sürmeye yönelik TC'nin işkence ve baskıları, bu sürgün olayını daha da hızlandırmaktadır.

TC'nin tüm gerçekleri inkar ederek suçlarını gizlemeye çalışması, onun gerçek yüzünün görülmesini engelleyemez. Sürgünlere yol açan ekonomik ve siyasal baskısını, işkenceleri gizleyemez. İnsanlarımız bugün ülkelerinden böylesine hızlı bir şekilde koparılıyorsa, bunun tek sorumlusu TC'dir. Sürgünlerin durdurulması, insanlarımıza kendi toprakları üzerinde bağımsız ve özgür bir yaşamı sağlamakla mümkündür. Vatandan uzaklaştırılan insanlarımızın ata topraklarına dönmelerinin tek yolu, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş savaşının yükseltilmesidir.

Mayıs ayı şehitlerini anma futbol turnuvası başarıyla sonuçlandı

Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği (YXK)'nin, yoğun bir hazırlık sonucu organize ettiği, "Mayıs Ayı Şehitlerini Anma Futbol Turnuvası", 12 futbol takımının katılımıyla başarılı ve coşkulu şekilde gerçekleştirildi.

Turnuvanın öngünlerinde afişleme yapıldı ve bildiriler dağıtıldı. Ayrıca basın-yayın kuruluşları futbol turnuvasına ilişkin bilgilendirilerek davet edildiler. Turnuvanın hazırlık çalışmalarına, Bochum Üniversitesi-ASTA ve Bochum Kürt Öğrenci Derneği katkıda bulundular.

Büyük coşku ve heyecanla beklenen futbol turnuvası 20 Mayıs 1989 günü saat 09.00'da Bochum'da başladı. Uzak ve yakın alanlardan gelen hemen tüm Kürdistanlı genç futbolcuların sevinç ve coşkuları yüzlerinden okunuyordu.

Etrafı yeşil ormanlıklarla çevrili futbol sahasının dörtbir tarafı Cephe bayrakları ve YXK amblemleriyle süslenmişti.

Turnuvaya katılan Belçika-Fırat '88 spor, Paris-Botanspor, Hamburg-Welatspor, Hannover-Celle-Diclespor, Bielefeld-Agrispor, Köln-Botanspor, Bonn-Sipanspor, Aachen-Munzurspor, Duisburg-Botan Fırtınaspor, Frankfurt-Dersimspor, Stuttgart-Bagokspor ve Mannheim-Agitspor saha ortasında yerlerini alarak, takımlar halinde dizildiler. Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin Mayıs Şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuna geçildikten sonra, turnuvanın sosyal ve siyasal anlamı üzerine YXK temsilcisi bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından kısa bir gösteri yapıldıktan sonra, kura çekilerek takımlar gruplara ayrıldılar.

Gruplar şöyle ayrıştı:

A GRUBU
Botanspor (Köln)
Bagokspor (Stuttgart)
Frat '88spor (Belçika)
Agitspor (Mannheim)

B GRUBU
Dersimspor (Frankfurt)
Welatspor (Hamburg)
Munzurspor (Aachen)
Diclespor (Hannover-Celle)

C GRUBU
Botan Fırtınaspor (Duisburg)
Botanspor (Paris)
Agrispor (Bielefeld)
Sipanspor (Bonn)

Turnuvanın ilk maçı saat 10.30'da başladı. Yapılan ilk karşılaşmaların sonucu Sipanspor, Köln-Botanspor, Diclespor, Bagokspor, Dersimspor ve Botan Fırtınaspor aldıkları galibiyetlerle ikinci tura yükseldiler.

Yapılan yarı final maçlarında ise Köln-Botanspor, Botan Fırtınaspor, Diclespor ve Dersimspor rakiplerini yenerek çeyrek finale çıkmayı başardılar. Çeyrek final maçlarında ise Diclespor ve Dersimspor başarılı oyunlarıyla rakiplerini eleyerek finale yükseldiler.

Final maçında önce Köln-Botanspor ile Botan Fırtınaspor üçüncülük ve dördüncülük maçını yaptılar. Maçın normal süresi 0-0 berabere bitince, karşılıklı penaltı atışları yapıldı. Penaltı atışlarında Botan Fırtınaspor 5-4 öne geçerek üçüncülüğü kazandı. Köln-Botanspor ise dördüncü oldu.

Bu maçın ardından final maçına geçildi. Dersimspor ile Diclespor maçı çok heyecanlı ve çekişmeli geçti. Seyircilerin yoğun tezahürat yaptığı maçı, Diclespor 2-0 kazandı.

Böylelikle turnuvanın son maçı 21.30'da bitiyordu.

Futbol turnuvasında **"Mayıs Ayı Şehitlerini Anma Futbol Turnuvası"** kupasını Diclespor aldı. Ayrıca Dersimspor'a da 2'ncilik ödülü, Botan Fırtınaspor'a 3'ncülük ödülü ve Köln-Botanspor'a da 4'üncülük ödülü verildi.

Bunun dışında, oynadıkları maçlarda gösterdikleri centilmenlik nedeniyle Agitspor ve Fırat '88spor'a özel ödüller verildi. Turnuvanın en başarılı ve 5 gol atan Diclespor oyuncusu Kadir'e "Gol kralı" belgesi verildi. Ayrıca tüm takımlara, turnuvaya katıldıklarına ilişkin birer belge verildi.

En sonunda 15 dakika kadar futbolcu ve yurtsever seyirciler "APO Hate Hîlvanê" halayını çektiler. Turnuva, "Bi xwin, bi can em bi terene ey Serok" sloganı atılarak sonuçlandı.

Kürt gençliğini kaynaştıran ve onları kendi öz kimlikleriyle sosyal faaliyetlere çeken YXK'nin düzenlediği futbol turnuvasını 300'e yakın yurtsever izledi. Turnuvanın açılış töreninde Ruhr eyaletinin en yüksek tirajlı gazetesi Waz hazır bulundu. Turnuva boyunca 3 gazete ve bir radyo Turnuva Tertip Komitesi'yle ve futbolcularla röportajlar yaptı.

Ayrıca turnuva akışı içerisinde yerel ozanlar marşlar söylediler ve folklor gösterileri yapıldı. Turnuvanın sonunda da Ozan Azad söylediği türkülerle turnuvaya renk kattı.

"Mayıs Ayı Şehitlerini Anma Futbol Turnuvası"'na katılan tüm futbol takımlarına yeni süreç çalışmalarında başarılar diliyoruz.

TÜRK BURJUVA BASININDA ÖZEL SAVAŞIN İFLAS BELGELERİ

Bu yorum yazımızda, Mayıs ayının ortalarından Haziran'ın ilk haftasına kadarki sürede, Türk faşist rejiminin özel savaşının iflasını gösteren ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun gelişmeler yaşadığı bugünlerde Türk egemenlik sisteminin ne kadar çaresizleştiğini ve bunalımda debelendiğini belgeleyen burjuva basınındaki haberleri değerlendireceğiz.

Şu noktayı bir kez daha belirtmek gerekir ki; Türk basınında, ulusal kurtuluş mücadelemizi karalayan heberler bağımsız gazetecilik ürünleri olmayıp, bunların tümü MİT-Özel Harp Dairesi kaynaklıdır. Kürdistan kurtuluş mücadelesi geliştikçe, faşist-sömürgeci rejim, içerisine girdiği onursuzluğu, kendisine uşaklık eden basınına da yaşatıyor. Bu onursuzluk öylesine üst boyutlarda ki, şoven basın bile çeşitli biçimlerde rahatsızlık duyarak bunu kuralına göre yapmak istiyor. Ancak Kürdistan sorununun her gün artan güncelliği ve genişleyen boyutu, rejimle birlikte işbirlikçi-uşak basınına da onursuzluktan başka çıkar yol bırakmıyor. Bu gerçeklikte görüldüğü gibi, onurlu bir çizgi sahibi olmak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yaklaşımla yakından ilgilidir. Ancak, karakterleri gereği ne burjuva basını ve ne de güdümünde olduğu güçler bu gerçekten hiçbir şekilde nasibini almamıştır, alamaz da.

"GÜVENLİK ÖNLEMLERİ YETERLİ DEĞİL" TEKERLEMESİ

14 Mayıs '89 tarihli Milliyet'te M. Ali Birand köşe yorumunun başına, *"Korgeneral Sayın'a kulak verelim"* başlığını oturtmuştur. Bilindiği üzere, Korgeneral Hulusi Sayın Kürdistan'daki özel savaşın yürütülmesinde birinci derecede görevli bir generaldi. Ancak Özel Kolordu Komutanı Hulusi Sayın Kürdistan'daki gerilla savaşına karşı başarısız olduğu için görevinden alındı. Bu general, Milliyet gazetesindeki söyleşisinde yenilgiyi itiraf ediyordu; salt kendi başarısızlığını da değil, rejimin yenilgisini. Gerçekten faşist Türk rejimi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini imha etmek, hiç olmazsa yavaşlatmak için her türlü askeri, siyasi ve sosyal zor yöntemlerine başvurdu; ancak sonuç alamadığı gibi, karşısında, sürekli gelişen ve onu büyük çıkmazlar içerisine iten, daha fazla halkla bütünleşen bir mücadele gördü.

M. Ali Birand, bu gerçekleri gören ve çöküşü hızlanan TC'ye "çözüm" yollarını önererek akıl veren bir gazeteci. Kendisi TC'nin Kürdistan sorununu salt askeri önlemlerle ortadan kaldırmaya çalıştığını sanıyor ki, bu konuda bir yanılgı içinde; ya da bilinçli bir düşünce yürütüyor. 1984'ten günümüze kadarki sürece baktığımızda, TC, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı sadece askeri alanda değil; siyasi, sosyal kültürel ve hayatın diğer tüm alanlarında savaşıyor. TC, şimdiye kadar ulusal kurtuluş mücadelemizi bitirmek, emperyalistlerin de desteğini alarak bu mücadelenin önderliğini yapan PKK'yi tasfiye etmek için hangi yöntemlere başvurmadı diye sorulursa, insanın aklına herhangi bir yöntemin gelmesi gerçekten zor. Demek ki, faşist-sömürgeci rejim açısından sorun ne askeri ve ne de sosyal alandadır. Bu bir ölüm-kalım sorunudur. Bu gerçeklik, sosyal-demokrat görüşün çözümsüzlüğünü; dolayısıyla M. Ali Birand'ın mantığının da olsa olsa bir oyalama mantığı olduğunu gösteriyor. Gerçekten M. Ali Birand'ın özellikle "askeri önlemlerin" çözümsüzlüğü üzerinde ısrarla durması, faşist rejime bir katkı anlamına geliyor. Bununla, "TC, Kürdistan sorunu karşısında çözümsüz değil; bir çözüm yolu daha var önünde" şeklindeki bir kanıyla kamuoyunu şartlandırmak istiyor.

M. Ali Birand'ın üstlendiği misyonun anlaşılması açısından, sözkonusu yazısının bir paragrafını buraya aktarmakta yarar vardır:

"Gerçekten de, son bir buçuk yıldır güvenlik açısından durum devletin kontrolüne geçti. 1978-1986 dönemiyle karşılaştırılırsa, fark çok büyük. PKK artık istediği gibi hareket edemiyor, Türkiye'yi sarsan girişimler gerçekleştiremiyor."

Çok açık bir çarpıtma ve iki yüzlülüğün daniskasıdır bu. M. Ali Birand, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı, TC'nin özel savaşının psikolojik cephesinde yer alarak, Türk egemenlik sisteminde kendisine düşen rolü oynuyor.

"KİM" Mİ "İNANIR BUNLARA"? HALK...

Tercüman gazetesinin 15 Mayıs '89 tarihli sayısındaki bir haber, *"Vali Bulut köylere yardım yağdırdı"* başlıklıydı.

Habere göre, Diyarbakır Valisi Cengiz Bulut, Diyarbakır merkeze bağlı Özekli köyünün Nifirtaş ve Akören köyünün Halitan mezralarında yaşayan 110 aileye 600 milyonluk gıda yardımı dağıtmış! Halk düşmanı bir rejimin, üstelik kimliğini inkar ettiği bir halka, karşılıksız ve nedensiz yardım etmesi düşünülemez.

Faşist devletin valisi, "yardımların" dağıtımında yaptığı konuşmada, Kürdistan kurtuluş savaşçılarını kastederek, *"Bunlar mı devlet kuracak? Kim inanır bunlara"* şeklinde ifadeler dile getirmiştir. Evet, halk PKK'ye inanıyor. Faşist rejimle birlikte Vali C. Bulut da, hem PKK'nin yapacaklarına inanıyor ve hem de halkın da PKK'ya inandığına inanıyor. Ki, 600 milyon liralık 5 ton gıda yardımının tek nedeni de budur. Zaten TC'nin çıkarları gereği yaptığı bu tür yardımların, PKK mücadelesiyle birlikte zaman zaman gündeme geldiği bilinen bir durumdur.

"İŞTE APO İŞTE PKK" DAVASINDA M. ALİ BİRAND VE MİLLİYET'İN DEVLETE BAĞLILIKLARININ TESCİLİ

"Milliyet'e övgü..." 16 Mayıs '89 tarihli Milliyet, bu başlığı manşete çıkarıyordu. Sözkonusu haberde, mahkemenin, Milliyet ve M. Ali Birand'ın beraatine karar verdiği belirtiliyor. Milliyet, mahkemenin hakkında belirttiği, *"Bu gazete yıllardan beri sürdürdüğü yayın hayatıyla, istikametini ortaya koymuştur"* ifadelerini övgü olarak değerlendiriyor.

Mahkemenin M. Ali Birand hakkındaki değerlendirmesi ise şöyle:

"Sanıklardan M. Ali Birand ise gerek yılların gazetecisi olarak diğer yazılarıyla ve gerekse son yıllarda Türk devletinin resmi kuruluşlarından biri olan TRT'deki Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin dış ilişkilerini de yakından ilgilendiren programlarıyla kamuoyundaki yerini almış bulunmaktadır."

Mahkemenin gerekçeli kararında da görüldüğü gibi, açılan davadaki amaç, M. Ali Birand ve mensubu olduğu Milliyet gazetesinin yargılanması değil, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Türkiyeli ve Kürdistanlı milyonları etkileyen röportajdaki mesajının yayınlanmasını önlemekti.

Bilindiği üzere, daha röportajın reklamına ve ilk bölümüne yüzbinlerce kişi büyük ilgi göstermişti. TC tarihinde ilk defa, basın okurları böyle bir röportaja bu kadar yoğun ilgi gösteriyorlardı.

PKK'nin büyük etkinliği, TC'nin yaşadığı zayıflık ve M. Ali Birand ile muhabiri olduğu Milliyet'in faşist rejime bağlılığı, bu röportajda ortaya çıkan en önemli üç noktanın ispatlanmasıdır.

ONURLU BİR SES: *"Kardeşimi, uzaya da gitse öldüreceğim..."*

20 Mayıs '89 tarihli Tercüman'da çıkan bir haberde, hakkında idam cezası istenen PKK'li savaş esiri Şehmuz Poyraz; çözülerek itiraflarda bulunan ve kendisi aleyhinde de ifade veren kardeşi İsmail Poyraz için şunları söylüyordu:

"İsmail Poyraz kardeşim değil, iki gözüm de olsa, uzaya da gitse onu öldüreceğim. Ben kimseyi zorla bir örgüte sokmadım, savaşa da göndermedim. Eğer savaşa gittiğini söylüyorsa, kendi isteği ile gitmiştir. İsmail Poyraz, Pişmanlık Yasasından yararlanarak kendi pis canını kurtarmak için masum insanlara iftiralarda bulunuyor. Onu mutlaka geberteceğim."

Bu sözlerde dile gelen, ihanete ve uşaklığa karşı başın Kürdistan'da giderek kökleşen bir ruhtur ve Kürdistan'ı kurtaracak olan da bu ruhtur.

HALKIMIZIN "İNTİFADA" GÜNLERİ YAKINDIR

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, 1989 yılına büyük zafer eylemleriyle girdi. Ocak ayında, Cizre'de Binevş AGAL (Berivan) yoldaşın şehit düştüğü çatışmada, Cizre halkı sömürgeci ordu birliklerine büyük tepki göstererek şehit yoldaşımıza sahip çıkmıştı. Yer yer çıkışlar yaparak sömürgeci ordu birliklerine müdahalede bulunmuştu. **Emin ELÇİTORUN** adlı yurtsever, faşist kolluk kuvvetleri üzerine yürüdüğü ve Berivan yoldaşa (ağır yaralı durumdayken) kendisini siper ettiği için Berivan yoldaşla birlikte kurşuna dizilmişti. Halkın büyük öfkesi sonucu, sömürgeci birlikler çatışma alanını hemen terketmek zorunda kalmışlardı.

Yine Hakkari'de 14 Mayıs günü öğrenci ve çocukların da içinde yer aldığı 400 kadar Hakkarili, karakolu ve polis lojmanlarını taşa tutarak sloganlar attılar. Bölgedeki askeri birliklerin karşı tedbir ve saldırılarına rağmen, 400 kişilik yürüyüş ve taşlı direniş engellenemedi. Olaya tanık olan bir avukata göre, *"Hakkari tıpkı Filistin gibiydi."*

Ayrıca Botan'daki yoğun savaş, Silopi ve Şırnak merkezlerinin saatlerce denetim altında tutulmaları, halkımızı da artık her zamandan daha çok harekete geçirmiş ve "intifada"nın eşiğine getirmiştir.

21 Mayıs 1989 günlü Hürriyet'teki *"Apo'dan, Filistin tipi ayaklanma emri"* başlıklı haber, kısaca belirttiğimiz gelişmelerin bir itirafı olmakla birlikte, faşist rejime de bir uyarıdır.

"YENİ" BİR MASAL: "NEWRUZ TÜRKLERİN"Mİş!

Yine 21 Mayıs '89 tarihli Hürriyet'te yayınlanan *"Kürtçe diye bir dil yok"* başlıklı bir haberde, olağanüstü hal uygulaması içindeki Kürdistan şehirlerindeki Milli Eğitim Müdürlüklerine, okullara dağıtılmak üzere "Nevruz" adlı bir broşürün gönderildiği belirtiliyor.

Newroz'un başlangıcı, "Nevruz" başlıklı broşürde şu masala dayandırılmıştır:

"Türkler, Ergenekon'a çekilip, 400 yıl burada kaldıktan sonra 21 Mart günü kendilerine yol gösteren bir bozkurt kılavuzluğunda, demir dağları eriterek, tekrar anayurtlarına sahip olmuşlardır. Bu günden sonra her yıl 21 Mart günü, bu kurtuluş nedeniyle bayram olarak Türkler tarafından kutlanır. Bu günde bir parça demiri ateşe salıp kızdırırlar"!

Her okuyanda nefretle karışık alaylı bir gülümsemeye yol açacak bu inciler, ister istemez akla şu soruları da takıyor: Bilmem kaç asırlık tarihleriyle övünen Türkler nasıl oldu da Newroz'un "tarihçesini ve kendilerine ait olduğunu" bugün hatırladılar! Zira herkes biliyor ki, bu masal yeni bir masal. Sakın sömürgecilerin bu "unutkanlıkları" gideren Newroz'un Kürdistan halkının elinde bir direnme meşalesine dönüşmesi ve milyonlara maledilmesi olmasın! Öyle ya, bilinmektedir ki, sömürgecilerin ezeli hastalıklarından biri de, ortadan kaldıramadıkları gerçeklere yeni kılıflar geçirerek kendi çıkarlarına hizmet ettirme çabası içine girmeleridir. Newroz da yok edilemediğine göre, sömürgeci mantığa göre, yapılması gereken en akıllıca iş, onun özünü çarpıtıp sahip çıkmaktır! Nitekim bu gülünç masalla yapılmaya çalışılan da bu, ama çok bayağıca bir tarzda yapılmaktan da geri kalmıyor.

PKK'NİN GÜCÜ HALK DENİZİNDEDİR

Botan'da kurtuluş ordumuz ARGK ile faşist Türk ordusu arasında kıyasıya ve göğüs göğüse çatışmaların devam ettiği

günlerde, 22 Mayıs 1989 günü Tercüman gazetesinde ***"PKK ekmek avında"*** başlığıyla bir haber yayınlandı.

Haberde, PKK militanlarının yiyecek sıkıntısı çektikleri, bu nedenle de yiyecek taşıyan araçlara saldırdıkları ve hayvanları kaçırdıkları belirtiliyor.

Bu haberin, Botan'ın silah sesleriyle inlediği günlerde yayınlanması anlamlıdır. Bununla, Botan'daki savaşı halktan kopuk ve onun desteğinden yoksun olarak göstermek amaçlanıyordu. Çünkü TC, o günlerde Botan'da aldığı ağır darbelerle hiçbir zaman olmadığı kadar sarsıldı. Bugün Botan, eğer ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok geliştiği bir eyalet olarak adım adım özgürlüğe doğru gidiyorsa, buradaki halkın yoğun desteğinden ve bizzat savaşa katılımından bahsetmek gerekiyor.

Açık ve anlaşılır olan bu gerçeğin üstünün kapatılması ve dikkatlerin başka yöne çekilmesi bu tür haberlerle sağlanamayacaktır. ARGK gerillalarının sömürgecilere vurdukları askeri ve siyasi darbelerin yanısıra ekonomik darbelerinin de arttığının ifadesi olan bu tür kamulaştırma eylemleri olsa olsa artan devrimci otoritenin bir ifadesidir. Öyle ki, sömürgeci orduya yiyecek ikmali yapmak artık sömürgeciler için önemli bir sorun olmaya başlamıştır. Zira, her yerde artık ARGK gerillaları vardır.

ONURSUZ BİR SES

"Ünlü eşkiya Mervan, muhtar oluyor" başlıklı 22 Mayıs '89 tarihli Tercüman haberinde, eşkiya Mervan Korkut'un 12 Eylül'den sonra teslim olarak cezasını bitirip çıktıktan sonra köy koruculuğu için ilgili makamlara başvurduğu ve bu isteğinin de kabul edildiği belirtiliyor.

Eşkiya Mervan'ın, köy koruculuğu koşuluyla serbest bırakılan düşkünlerin ne ilki ne de sonuncusu olduğu, aktaracağımız şu onursuz sözlerinden de rahatlıkla anlaşılıyor:

"Bizim eşkiyalık dönemimizde mertlik vardı. Bir kere biz devlete karşı değildik. Mecbur kalarak dağlara çıktım. Benim devlete saygım vardı. Ancak törelerimiz bunu gerektiriyordu, namım vardı. 12 Eylül'den sonra teslim oldum. Cezamı çektim. Şu anda köy koruculuğu yapıyorum. Devletten aldığım maaşla gül gibi geçiniyorum."

Ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında sıkıştıkça sıkışan, tecriti artan sömürgeci-faşist TC'nin "PKK'ye karşı ol da, kim olursan ol, gel" felsefesine yeni bir örnek! Ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tüm suçluların sığınağı olan sömürgeci TC, bu uşaklarının suçlarını affedip onları bağrına basabilir, ama ya halk! Kürdistan halkı onun ve uşaklarının suçlarını affedecek mi? Onları hesap vermekten kim kurtaracak?

"SÜPER VALİ"NİN SÜPER BAŞARISIZLIĞI

24 Mayıs '89 tarihli Cumhuriyet gazetesinde ***"İçişleri'nde değişiklik hazırlığı"*** başlığıyla yer alan haberde, 10 vali ile 20 emniyet müdürünün görev yerlerinin değiştirilmesine ilişkin İçişleri Bakanlığı'nca hazırlanan kararnamenin son aşamaya ulaştığı belirtiliyor.

Sözkonusu haberde, Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'na da emniyet genel müdürlüğü görevinin teklif edildiği, ancak H. Kozakçıoğlu'nun bu teklifi kabul etmediği açıklanıyor. Bilindiği gibi, Kürdistan'da Kozakçıoğlu ile birlikte en üst düzeyde görev yapan Özel Kolordu Komutanı Hulusi Sayın görevinden alınmıştı. Şimdi sıra Kozakçıoğlu'nda. H. Kozakçıoğlu büyük iddialarla bölge valiliğine getirilmişti. Bu TC'nin İngilizlerin sömürgeci uygulamalarından esinlenerek uyguladığı bir özel savaş uygulamasıydı.

1987'nin ortalarında gerçekleştirilen bu özel savaş uygulaması ile birlikte, H. Kozakçıoğlu, sömürgeci rejimin kendisine tanıdığı olağanüstü yetki ve olanaklara dayanarak çok keskin demeçleriyle TC'nin umudu oldu. Her yeni dönem öncesi yaptığı açıklamalarda "PKK'nin bitirileceği" ifadelerine yer verdi. Ancak H. Kozakçıoğlu'nun hiçbir "süper" açıklaması yerini bulmadı. Kısacası TC'nin özel savaşının H. Kozakçıoğlu'nun şahsındaki iflası günümüzde daha açık olarak görülmektedir.

TC, H. Kozakçıoğlu'nun başarısızlığından ötürü bulunduğu görevden almak istiyor. Ancak bunu dolaylı yollardan gerçekleştirmeyi tercih ediyor. Çünkü H. Kozakçıoğlu'nun görevden alınması, özel savaşın bir yenilgisi olmakla birlikte, TC'nin prestijine büyük bir darbe anlamına da gelecektir. Bu nedenle de H. Kozakçıoğlu'nun görevden alınması bir görev değişikliği şeklinde gerçekleştirilmek isteniyor.

"EKSİK OLAN" YOK; ÇÖZÜMSÜZLÜK VAR!

28 Mayıs 1989 tarihli Hürriyet'in baş köşe yazarı Oktay Ekşi Mayıs ayının yoğun eylemliliği günlerinde yazdığı yorumunda, ulusal kurtuluş mücadelemizin önlenemez yükselişine karşı ***"Eksik olan ne"*** başlıklı yazısıyla, TC'nin çözümsüzlüğüne araya araya bir "çözüm" buluyor: *"Bize kalırsa 'eksik' olan 'PKK eşkiyasını yok etme azmi'dir"* diyor. Kendisince çözüm olan bu noktaya ilişkin verdiği örnek de şöyle:

"Bilinen bir tarihi gerçektir ama, tekrarlamakta yarar vardır: Şeyh Sait isyanının çıktığı 1925 yılında Başbakan olan Ali Fethi Bey'in meseleyi gevşek tuttuğunu gören Atatürk'ün, bu konuda çok duyarlılık gösteren İsmet Paşa'yı Başbakan yapması, Şeyh Sait isyanının başarı ile ezilmesinin gerçek nedenidir."

Sömürgeci-faşist rejimin has adamı ve akıl hocalığını yapmaya çalışmaktan zevk alan Oktay Ekşi, konuyu hafife almanın bir "gaflet" olduğunu belirterek, "sorunun özel bir çabayla çözülecek nitelikte olduğunu" söylüyor.

Aslında, Kürt halkının düşmanı Oktay Ekşi'nin TC sömürgeciliğinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı tavrında gördüğü eksiklik, bir çözümsüzlüğün itirafıdır. Bahsedilen bu eksikliğin bir tek adı vardır: Kanlı katliam.

Nitekim, H. Kozakçıoğlu'nun, *"PKK sorununu çözmenin yolu, sadece güvenlik önlemleri almak değildir. Bu sorun yörenin ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlarına yanıt bulunarak çözülebilir"* görüşünün *"doğru ve sağlıklı bir tez"* olduğunu söyleyen Oktay Ekşi, ancak buna rağmen, *"problemin sürüp gittiğini"* belirtiyor. Bir de rakamları kaynak göstererek, *"PKK isimli şekavet güruhu, çeşitli gazetelerimizde zaman zaman ileri sürüldüğü gibi 'çöktü çöküyor' haberleri ve temennilerle sonu gelecek kadar zayıf değildir"* şeklinde, PKK mücadelesinin önlenemez yükselişine dikkat çekiyor. O halde, Oktay Ekşi'nin mantığına göre, her yol ve yöntem denenmiş, ancak sonuç alınamamıştır; geriye kalan eksiklik, açık kitlesel katliamdır.

TC'nin, zaten bunun hazırlığı içinde olduğu bir sır değildir. Oktay Ekşi, sadece bunun erkene alınmasını isteyecek kadar bir gözüdönmüşlük içerisindedir.

Kürdistan halkı, PKK olmadığı dönemlerde bile katliamlarla yok edilemedi. Artık, bırakalım katliamların onu yok etmesini, PKK ile birlikte olan Kürdistan halkının bağımsız ve özgür bir yaşama ulaşacağı günler yakındır.

MÜCADELEMİZİN PRESTİJİNİ DÜŞÜRME ÇABALARI

Sömürgeci Türk devleti Kürdistan'da kesintisiz bir silahlı mücadelenin başladığı 15 Ağustos 1984 Atılımında dış etken aradı. İlk dönemlerde, mücadelemizin, "Türkiye'ye düşman güçlerin kışkırtması" olduğu iddiasına kendisini inandırmıştı. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizin kesintisizliği bu iddiayı yerle bir edecekti. Fakat TC sömürgeciliğinin bu iddiaya ihtiyacı vardı. Bununla hem prestij kaybını önlemek ve hem de kamuoyunu ulusal kurtuluş mücadelemizin öz kaynaklı olmadığına inandırmak istiyor. TC bu iddiasında özellikle Suriye üzerinde durdu. Zaman zaman da Partimizin, ulusal kurtuluş mücadelesini yürütmede İran-Irak savaşından yararlandığını ve bu savaşın sona ermesi durumunda PKK mücadelesinin biteceğini belirtti. Faşist Evren, birçok demecinde bu temayı dile getirdi; hatta buna başta TKSP Genel Sekreteri Kemal Burkay olmak üzere birkaç "sol" güç de inanmaktaydı. Yine aynı şekilde, "teröristler Sovyet yapımı silah kullanıyor" vb. iddiaları TC yetkilileri, bu iddialarına hep kaynak göstermektediler. Sanki Türk ordusu, Türk yapımı silah kullanıyor! Gerçekte ise, faşist Türk ordusu, emperyalist devletlerden alınan silahlarla donatılmıştır. TC'nin bunun için de birçok emperyalist ülkeye yalvar-yakar olduğunu bilmeyen yok.

Demek ki, TC'nin ulusal kurtuluş mücadelemizi dış kaynaklı gösterme çabaları onun çözümsüzlüğün bir ürünü olarak ortaya çıkan sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

Son dönemlerde ise TC, bu iddialarında İran'ı birinci sıraya yerleştirdi. Bununla da bir taşla iki kuş vurmak amacında. İran'la bilinen çelişkisi son dönemlerde biraz daha derinleşince, basınını harekete geçirdi: *"Hainler, molla destekli..."*, *"PKK Molla'nın gözbebeği..."* Özellikle Hürriyet bu görevi üstlenerek, bu yönlü yalan haberler yayınladı. Ve Partimizin üslenmesine İran'ın izin verdiği, ona kucak açtığı şeklinde yorumlar yapıldı.

Yine bugünlerde, SHP İstanbul milletvekili ve Güneş Gazetesi köşe yazarı İsmail Cem, ***"Güneydoğu'da çözüm sosyal reformla başlar"*** başlıklı yazısında, ulusal kurtuluş mücadelemizde " dış etken"in de olduğuna dikkat çekiyordu en bayatlamış bir tekerlemeyle.

Belirtmek gerekir ki, bu tür iddialar o kadar inandırıcılıktan uzaklaşmıştır ki, üzerinde durmak bile gereksizleşmiştir.

Yine 1 Haziran 1989 tarihli Hürriyet ve Tercüman gazeteleri, Partimiz "uyuşturucu satışıyla uğraşıyor" imajını işleyen haberler yayınladılar. Bu tür haberlerle Partimizin ulusal kurtuluşçu niteliği gizlenmek isteniyor. Bu yönlü aslı astarı olmayan haberlerin başta gelen bir amacı da, dış kamuoyunu PKK'ye karşı şartlandırmaktır.

Özel Harp Dairesi kaynaklı bu haberler ve TC'nin "Bulgaristan'daki Türkler" sorununu alevlendirmesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin Bahar Atılımında yaşadığı yoğun gelişmeleri gizlemek içindir.

PKK KORKUSU HER YERDE

Hürriyet'in 9 Haziran tarihli sayısında yayınlanan ***"PKK'nin, turistik tesisleri hedef göstermesinden sonra, önlemler arttırıldı... Tatil yörelerinde güvenlik tam"*** başlıklı haber de şöyle:

"PKK lideri Abdullah Öcalan'ın, militanlara verdiği 'yaz talimatı'yla turistik tesisleri hedef göstermesi, turizmciler üzerinde şok etkisi yarattı. Turizmciler olası bir saldırıya karşı neredeyse alarma geçerken, tesislerde sıkı güvenlik önlemleri alındı.

Turizmciler olası bir PKK saldırısının, Türk turizmini olumsuz yönde etkileyeceğini bildirirlerken, başta tatil köyleri ve 5 yıldızlı oteller, özel güvenlik görevlilerince 24 saat boyunca koruma altına alındı. Bu tesislerde giriş-çıkışlar sıkı denetim altına alındı. Özel eğitilmiş kurt köpekleriyle, konaklama tesislerinin giriş kapılarında bekleyen özel güvenlik görevlileri, giriş yapacak araçları ve içindeki müşterileri inceledikten sonra şüpheli gördüklerinin kimliklerini kontrol etmeye başladılar."

Bu alıntıda da görüldüğü gibi, Partimiz, her düzeyden halk düşmanlarının korkulu rüyasıdır. Halk düşmanlarının, sömürenlerin ve ezenlerin yaşadıkları bu korku ve panik, Partimizin devrimci-ihtilalci ve ezilenlerin çıkarlarını temsil eden çizgisinin kararlılığını da göstermektedir. PKK korkusu her yerde sömürgecilerin yakasına yapışmakta, uykularını kaçırmaktadır.

TC'nin büyük umutlarla açtığı 1989 turizm sezonu, şimdiden baltalanmaya başlandı. Mücadelemizin yarattığı etkilerin yanısıra, TC'nin kanlı çehresi de burda rol oynuyor. TC'nin insanlıkdışı uygulamalarına dikkat çeken uluslararası Af Örgütü, Türkiye'ye gidecek turistleri uyaran bir broşürü bütün ülkelere yaygın şekilde dağıttı. Broşürde Türkiye için, ***"Güneşin bile hapse atıldığı ülke: Türkiye"*** deniliyor. Büyük etki yaratan Af Örgütünün bu broşürünü, 8 Haziran 1989 tarihli Tercüman gazetesi, ***"Af Örgütünün kin kusan turizm broşürü"*** olarak değerlendirdi.

YAYLADA SAVAŞ ÜSSÜ

31 Mayıs '89 tarihli Tercüman'da ***"Bölücüler köy bastı"*** manşetiyle verilen haberde, 5 bin göçerin Pervari ve Çemikari yaylalarına yerleştirildiği açıklanıyor. Aynı habere göre, göçerlerin okuma-yazma öğrenmeleri için bir yaz okulu da açılacağı ve bunun dışında yaylada karakol, sağlık ocağı ve bir de caminin kurulacağı belirtiliyor. Bu kurumlar için de 1 doktor, 2 hemşire, 2 ebe, 4 öğretmen, 1 veteriner, 1 imam ve nüfus sayımları için de 1 nüfus memuru görevlendirilecek! Yine haberde yer alan Siirt Valisi Atilla Koç'un açıklamasına göre, yaylaya jeneratör yerleştirilerek göçerlere elektrik verilecek ve TV yayınlarını seyretmeleri sağlanacaktır!

TC sömürgeciliği bu yaylada ulusal kurtuluş mücadelemize

Devamı 17. sayfada

Af Örgütü'nün kin kusan turizm broşürü:

"Güneşin bile hapse atıldığı ülke: Türkiye"

DIŞ HABERLER SERVİSİ

"Uluslararası Af Örgütü" turizm rehberlerini taklit ederek hazırlattığı Türkiye'ye kin kusan ve bölücülerin sözlüğünü yapan bir broşürü bütün ülkelerde evlere tek tek dağıtıyor.

Örgüt ülkemize gelecek turistlerin hayatının kesin tehlikede olduğunu iddia ediyor ve **"Güneşin dahi hapsedildiği Türkiye'ye gitmeyin!"** deniliyor.

"Türkiye... Hap[illegible] Güneş Ülkesine Se[illegible] başlığını taşıyan 14 s[illegible] broşürde, Türkiye, bi[illegible] **buslar ülkesi", "Kar[illegible] lar krallığı", "Baskın[illegible] kencenin, tecavüzün gezdiği bir diktatörl[illegible]** olarak tanıtılıyor.

"Avrupa turizm acentele[illegible] müşteri kaybetmemek iç[illegible] gerçekleri gizliyorlar, biz s[illegible] ze hakikatı bütün çıplaklığı[illegible] la delilli, isbatlı olarak anlatıyoruz" denilen broşürde, **"Türkiye'ye renkli bir tabiat görmek için gideceksiniz. Fakat oranın rengi bambaşka. Orada, güneşin bile hapsedildiği o ülkede öldürülebilirsiniz, ırzınıza geçilebilir, hapishaneyi boylayabilirsiniz. Çünkü o ülkede insan hakları nedir bilinmez"** gibi ifadeler veralıyor.

Broşürde her sayfanın üstünde Türkiye aleyhtarı bir slogan görülüyor. Bir kılıç fotoğrafının bulunduğu **"İşkence"** sayfasında, 25[illegible] bin siyasi [illegible] işkence edildiği, insanların çocuklarının gözleri önünde falakaya yatırıldığı, ırzlarına geçildiği, öldürüldüğü ileri sürülüyor.

Diğer sayfalarda, Türk Ceza Kanunu'nun **"faşist ruhlu"** olduğu, 141 ve 142. maddelerin bu ruhu taşıdığı savunuluyor. **"Türk rehberler casustur, konuşmalarınıza dikkat edin. Ermeni ve Kürt sanat âbidelerine hayranlıkla bakmayın. Kadınsanız ırzınıza geçilebilir"** tarzında uzun uzun korkutucu

"Hapsedilmiş Güneş Ülkesi Türkiye" adını taşıyan broşür ülkemizle ilgili birbirinden iğrenç yalanların dökümü halinde Bölücülerin ağzından yazılan broşür özellikle Fransa'da tek tek evlere dağıtılıyor

PKK'nin yarattığı netlik zafer kadar önemli

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin vardığı aşama ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin daha güçlü örgütlülüğe ulaştığı bugün, faşist Türk sömürgeciliğinin tarihsel çöküşü daha da hızlanmaktadır.

Dünya dengesindeki karmaşıklıklar ve Ortadoğu'daki emperyalist oyunlar, çelişkiler ortamında PKK'nin kaydettiği gelişmeler ve yarattığı netlik zafer kadar önemlidir.

PKK karşısında zor durumlara düşen faşist Türk devleti, çirkin ve kirli yüzünü boyayarak uluslararası kamuoyunda hızlanan tecritini önlemeye çalışıyor. Varlığını sürdürebilmek için birçok maskeyi yüzüne geçiriyor. Dinciliğe, mezhepçiliğe, hümanistliğe de zaman zaman sarılarak büyük sahtekarlıklar içerisine giriyor.

Birçok emperyalist devlet de, Türk sömürgeciliğini bu zor durumdan kurtarmaya çalışıyor. Kendi proletaryasını uyuşturan bu güçler, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine de pervasızca saldırmaktadırlar. TC'nin soykırım politikasına güç vermektedirler. Türk devletiyle işbirliği temelinde kendi kapılarını halkımıza açarak onu ülkesinden uzaklaştırmak istemektedirler. Sahte kurtuluş umutlarını vaadederek, kendi yoz kültürlerinde eritmeye çalışarak Kürtleri ulusal kurtuluş mücadelesinden koparmak için uğraşmaktadırlar. Örneğin, Avrupa'nın birçok yerinde, amaçlı olarak imam hatip okulları açılmıştır. Diğer yandan mezhepçilik geliştirilmeye çalışılmaktadır. Yine Fransız emperyalistleri Kürt ilkel milliyetçilerine ve reformistlerine olanaklar sunarak, onları Kürdistan bağımsızlık savaşına karşı kullanmaktadırlar.

Düşman cephesi bu yönlü çabalar içerisindeyken; halkımız her gün artan düzeyde Parti-Cephe-Ordu bayrakları altında birleşmekte ve zafere ulaşmak için çaba sarfetmektedir.

Yurtsever selamlarımla, devrimci görevlerinizde başarılar dilerim.

Hamburg'dan Pêşmerge

"KÜRT ASKERLERİ KÜRDİSTAN İÇİN SAVAŞIYORLAR"

Değerli kardeşim ve can yoldaşım...

Sizlere Hayrilerin, Mazlumların, Kemallerin, Agitlerin ve daha nice Kürt gençlerinin uğruna canlarını feda ettikleri; bizim için yaşam kadar değerli Kürdistan topraklarından, halkın adına selamlarımı iletiyorum. Daha nice zaferlere sağlam adımlarla ilerlemenizi temenni ederim, muzaffer olmamız için tanrıdan duacıyım.

Değerli arkadaşım, verdiğim sözlerin gereklerini şu anda tam anlamıyla yerine getirmediğimin farkındayım. Bundan dolayı beni affetmenizi diler, verdiğim sözleri yerine getireceğimden ve halkıma yararlı bir evlat olacağımdan kuşkunuzun olmamasını temenni ederim.

Diyebilirim ki, hemen hemen tüm yöreleri gezdim. Halkımın tavrını, mücadeleye hangi gözle baktığını kanaatimce öğrenmiş durumdayım. Halkımız faşizmin oyunlarından yorgun ve bitkin. Her türlü baskıya, kötü muameleye maruz kalmasına rağmen, yine de kalbinde taşıdığı özlemini, sevdasını yaşatmıştır. Faşizm tüm baskılarına rağmen halkımın kalbindekilerini silememiştir. Bu duyguları silmeyi, —değil faşist Türk devleti— hiçbir güç başaramaz. Evet, baskılar, belki halkımı korkutur, belki tedirgin eder, ama bu duyguları silmesi ve de unutturması mümkün değildir.

Gittiğim her yerde konuştuğum her kişiye, düşündüklerini sordum. Sana, Şemdinli'de konuştuğum yaşlı birisinin sözlerini aktarayım. Şemdinli'ye yağ götürmüştüm. Yağ sahibine, *"Dayı, nedir bu? Sizin burada çok olay oluyor. 'Teröristler' bizim askerleri öldürüyorlar"* dedim. Gülerek, "Ne teröristleri, onlar kaçakçıdır" dedi. *"Kaçakçı niye askeri öldürsün"* diye sordum. *"Oğlum Kürt müsün"* dedi. *"Evet"* dedim. *"Kürdüm"* deyince, sanki garanti almış gibi oldu ve açık konuşmaya başladı: *"Onlar Kürt askerleridir. Kürdistan için savaşıyorlar. Asıl terörist Türk askeridir, Türk polisidir."* Derken, aramızda samimiyet gelişti. Birbirimize güven verdik. Dedim, *"Sizde Kürtçe kaset var mıdır?"* *"Şıvan'ın kasetleri var"* dedi.

Bu yaşlı yurtsever düşüncelerini öğrendiğim yurtseverlerden sadece birisidir.

Bir gün Van'da bir kıraathanede televizyon seyrediyordum. Türk milli futbol takımıyla Yunan milli takımının maçı vardı. Maç esnasında Türkiye aleyhine bir pankart açıldı. Bunun üzerine yayını hemen kestiler. Tabii halk durumun farkına vardı. Kıraathanenin işçisi bu olayı görünce, yanımıza gelerek, *"Ben de protesto ediyorum"* dedi. Ben, "Neden" diye sorunca, *"Ji bona doza Kurdistanê"* (Kürdistan davası için) dedi.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin hangi boyutlara vardığını, halkımız tam anlamıyla kavramış ve lakin düşmanın vahşetinin yarattığı ürkeklikten tam kurtulamamıştır. İşte bizim yapacağımız, halka, korkunun ecele faydası olmadığını, bir ömür boyu köle yaşanacağına bir yıl korkusuz yaşamanın daha onurlu olduğunu öğretmektir.

2 ay kadar bir barajda çalıştım. Burada çok Dersimli çalışıyordu. Onlarla çok konuştum. Yurtsever insanlardı, ama bizi ezen ve sömüren düzene karşı, benim kadar kin duymuyorlardı. Örneğin ilkin biriyle konuşmak istediğimde —konumunu anlamak için—, önce *"nerelisin"* diye soruyordum. Eğer, *"Dersimliyim"* derse, ben de, *"Benim Dersimli bir asker arkadaşım vardı, adı Mazlum DOĞAN'dı"* diyordum. Eğer karşımdaki, *"Evet tanıyorum"* derse, sohbeti derinleştiriyordum. Buna benzer yöntemlerle birçok kişiyle tanışma olanağını buldum.

Değerli arkadaşım, mektubunda Hüseyin Yıldırım'dan bahsediyorsun. Böyle olayların olmamasını, halkım adına temenni ediyorum. Bu ve buna benzer ihanet türü olaylar, hep halkımızın yavaş yavaş aydınlanan ufkuna bir kara perde gibi çekilmek isteniyor. Ama bu olaylar, bizi inancımızdan yıldıramamıştır, yıldıramaz da. Dahası bizi mücadeleye daha da bağlamış ve zafere inancımızı daha da pekiştirmiştir. Bu tür kötü insanları ortaya çıkarıp, aramızdan atmalıyız. Allahtan duacıyım, **APO** gibi bir önderi başımızdan eksik etmesin. Bunca asır öndersiz kalmış bir halkız. **APO** gibi bir önder, bizim için bir güneş, bir umut ve son çaremizdir. Bunun için onu iyi koruyun.

Cizre'de çok insanlarımız yakalandı. Her taraf MİT kaynıyor. Yeşilyurt olayı Türkiye'de büyük yankı yaptı. Sıkı takibat ve denetimden ötürü, insanlarla kolayca ilişkiye geçilemiyor. Ama ilişkinin yollarını geliştirmeye çalışıyorum. Sorulabilir, "korkmuyor musun" diye. Hayır. Kürtçede bir deyim vardır. Türkülere de konu olmuştur: "Tirsa me ne ji bav û biran. Tirsa min hepsa Mêrdinê." Benim de korkum ölümden, faşizmin zindanından olamaz, ancak halkıma ve vatanıma bir yararımın dokunmamasından olabilir.

Burada mektubumu sonuçlandırırken, tüm arkadaşları ve direniş gecelerini ne kadar çok özlediğimi belirtmek istiyorum. Burada oradakiler gibi bir gece düzenlemek çok zor. Ama yapmaya çalışacağız.

Tüm arkadaşlara selam iletir, zaferlerin bizim olmasını temenni ederim.

Antep'ten bir yurtsever
04.04.1989

GECENİN KARANLIĞINDA

Gerilla haykırıyordu gecenin karanlığında
Bir nefesde çekiyordu Kürdistan'ı içine
Durmaksızın haykırıyordu bağımsız ülkesine
Kimdi, niye haykırıyordu, sormuyordu hiç
kimse...

Göğsünü germiş dolaşıyordu dağlarını
Gözlerinde ışık vardı bir şey bekler gibi
Yine de gözlerinden belliydi olan ümidi
Kaybetmemiş, yitirmemişti ülkesini
her halinden belliydi...

O hırçın gözlerinde kararmıştı başka her şey
Kürdistan, Kürdistan'dı artık gözlerinde
Yürürken kalaşnikofla düşman üstüne
Acımasızdı, mutluydu, çünkü başlamıştı
her şey...

Nürnberg'den F. Ç.
18.02.1989

KÜRDİSTAN İÇİN

Vuruldk düştük toprak üstüne
Kırmızı bir güle döndük
Bayrak olduk göklere çekildik
Kürdistan Kürdistan için

Korkutamaz kimse bizi
Çeviremez zorbacı güçler bizi
Baş koyduk gönül verdik biz
Kürdistan Kürdistan için

Mücadelemizi doruklara
Bayrağımızı ta göklere
Silahlarımızı omuzlara aldık
Can vatan Kürdistan için

Savaşıyoruz savaşacağız
Kanımızın son damlasına kadar
Teslim olmadık olmayacağız
Kürdistan kurulana kadar

Bir Berxwedan okuyucusu

Ne yücesin Berivan yoldaş

Kutsal görevlerde yerini aldın
Bağımsızlık uğruna kendini feda
ettin
Bunca şehide söz vermiştin
Ne yücesin **Berivan** yoldaş

Hiç karamsarlığa kapılmadın
Yoldaşlarına güven verdin
Düşmanına darbe vurdun
Ne yücesin **Berivan** yoldaş

Kürdistan'ın çiçeğisin
Halkımızın onurusun
Şehitlerin zincirisin
Ne yücesin **Berivan** yoldaş

Soylu direnişini destan ettin
Sonuna dek kahramanlık
yarattın
Düşmana panik, korku
saldın
Ne yücesin **Berivan** yoldaş

Unutulmaz bir meleksin
Halkımızın gönlündesin
Tarihlere bir destansın
Ne yücesin **Berivan** yoldaş

İntikamın büyük olacak
Halkımız söz verecek
Bağımsız Kürdistan
kurulacak
Ne yücesin **Berivan** yoldaş

İsviçre-Arau'dan
Lêvsor Kemo

BUGÜN BAHAR ÇİÇEKLERİ BİZİMDİR

Bugün Kürdistan'da yaşayan herkes, TC'nin bir yenilgi içerisinde olduğunu bilir. TC; ordusu, tankları ve toplarıyla yetinmeyerek, özel timlerle, helikopterlerle ve 15 bin köy korucusuyla Kürdistan'da savaşıyor.

Ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir sonuç alamayan TC, şimdi Kürdistan'da yeni bir taktiğe başvuruyor. Kürdistan'da birçok yurtseverin evine, ERNK adına mektuplar gönderilerek para isteniyor. Bununla, halkımızın Cephe bayrağı altında örgütlenmesi engellenmeye çalışılıyor. Diğer taraftan da, "ERNK halktan tehditle para alıyor" antipropagandası yapılmak isteniyor. Bu oyunlar, özellikle Mardin, Siirt ve Hakkari alanlarında gündeme geliyor. Bilindiği gibi bu üç alan, mücadelemizin en çok geliştiği bölgelerdir.

TC, ne kadar yöntem varsa hepsine başvuruyor. Çünkü; ordumuzla göğüs güğüse girdiği çatışmalarda darbe üstüne darbe yiyor. Örneğin Newroz'dan bu yana silahlar susmamış, barut kokusu kesilmemiştir.

Üzerinde durmak istediğim konu; kemalist rejimin Osmanlılardan devralıp, günümüzde de sürdürdüğü halkımızı parçalamaya yönelik politikasıdır.

Hıristiyan, Yezidi, Alevi ve Sünni deyip bizi birbirimize kırdırıyor. Bugün Önderimiz APO, PKK, ERNK ve ARGK sayesinde bir araya gelip, hepimiz bir ailenin mensupları olmuşuz. Örneğin ben üç sefer Hacca gitmişim. Kendi ülkesine, halkına ve Cephesi ERNK'ye sahip çıkanın dini ne olursa olsun saygım sonsuzdur. Gerçekten, mademki bir toprakta yaşıyoruz, hepimiz kardeşiz.

Bundan dört ay önce, Midyat'ta bir Süryani kardeşimiz TC polisi tarafından vuruldu. Fakat TC devleti de biliyor ki, önderimiz PKK, tüm halkımızın intikamını alacaktır ve alıyor da! Bugün bahar çiçekleri bizimdir. Düşman çıldırsa geberse de, ülkemizden defolacak.

Tüm Kürdistanlılar, demokrat dostlar; hepimiz "ARGK'yi destekleme kampanyası"na katılalım.

Berxwedan çalışanlarına selamlar...

Ausburg'dan Hacı
16.05.1989

VATANIMA ASKERİM ANAM

Daha 20'sindeydim
20. yüzyılın son çeyreğinde
Yaşamadım çocukluğumu
Yaşatmadılar anam
Ben de isterdim şu an aynı evde oturmayı seninle
Ben gözlerindim ama yerine
ayaklarımdın yol gösteren
Tutuşurduk el ele
Cezaevinden kolorduya, Diyarbakır'dan Ankara'ya
Yapayalnız kaldın
Suçu bizde değil sömürgecilerde ara
Benden daha iyi bilirsin sömürgecileri
Az mı çektin onlardan anam
Baskı, zulüm, acı ve hasreti
Söyledim ya anam
Daha 20'sindeyim
20. yüzyılın son çeyreğinde
Ağlama, oğullarını askere gönderen anaları görünce
Üzülme beni davul-zurnayla göndermedin diye
Benim askerliğim 18'inde başlamış da haberim yokmuş anam
Ben vatanıma, özgürlüğe susayan vatanıma askerim anam

Aram

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Sık ormanlı ve başı dumanlı dağların bağrına bastığı bir beldemiz

ÇEWLIK
(Bingöl)

—I—

ADI NEREDEN GELİYOR?

Bingöl adı üzerine çeşitli söylentiler mevcut. Ermeni coğrafyacılarının yapıtlarında Bingöl'ün adı "Sırmanç" olarak geçer. Arap coğrafyacıları da yapıtlarında Bingöl'ün adını "Sırmanç" olarak anarlar.

Bingöl'ün eski adı olan Çapakçur ise, "Kutsal Kitap"a göre, "Temiz Su" ya da "Cennet Suyu" anlamındadır.

Bingöl adı ise, Bingöl, Muş ve Erzurum arasında paylaşılan Bingöl Dağlarından gelmektedir. Bu dağlar da adını üstlerindeki irili-ufaklı çok sayıda bulunan göllerden alır. Bir efsaneye göre, Bingöl Dağları üstünde "Ab-ı Hayat-Hayat Suyu" vardır. Bir avcı avladığı kekliği bir gölde yıkamakta olduğu sırada keklik canlanıp uçar. Böylece bu gölün "Ab-ı Hayat" olduğu anlaşılır. Sırrının ortaya çıkması üzerine bu göl bin parçaya bölünür.

Yine bir başka efsaneye göre, yörede savaştan dönen bir ordu aşırı sıcaklıktan çok susamıştır. Bu susayan ordu, karşılaştığı bir başka orduya kendilerinde suyun olup olmadığını sorar. Bu ordu, dağı göstererek arkasında bir gölün olduğunu söyler. Oraya giden askerler birçok göl görüp sevinçle, "Burada bir değil bin göl var" diye bağırırlar.

Halkımız ise Bingöl'ün adını Çewlik olarak anmaktadır. Yöredeki çeşitli yerleşim alanlarında ise Bingöl, "Çolig" olarak anılır.

KISA TARİHÇESİ

Bingöl beldemizin tarihi ilk insanlar dönemine kadar uzanır. Karlıova ilçesinin Küpik ve Bingöl merkezine bağlı Ahpik köyünde taş devrinden kalma irili-ufaklı mağaralar Bingöl tarihinin o dönemlere kadar uzandığını göstermektedir.

Taş devrinden sonra, birçok uygarlık ve kavim belde topraklarından gelip geçmiştir. Ancak Bingöl, birkaç yüzyıl boyunca insanların ayak basmadığı bir alan konumunu yaşamıştır. Bunun nedeni yöre topraklarının sarp, dağlarının fazla ve ormanlarının sık oluşudur. Günümüzde de Bingöl, bu coğrafik özelliğinin hala belirgin izlerini taşımaktadır. Anadolu topraklarında ilk siyasi birliği kuran Hititler de Bingöl topraklarına uzanmışlardır. Yazılı belgelere göre Bingöl'ü ilk yerleşim alanı olarak kullananlar Subariler'dir. M.Ö. VI. yüzyılda yöre topraklarına, Medler egemenlik kurarak yerleşirler. Daha sonraları ise Medler'i yenen Persler, Bingöl topraklarında hakimiyet kurarlar. Makedonya Kralı Büyük İskender, Asya seferine çıktığında, Persler'i yenerek Bingöl topraklarını Makedonya topraklarına katar. Büyük İskender'in ölümünden sonra bu kez Ermeni krallar yöreyi ele geçirirler. Bir süre sonra bölgede Romalılar belirir ve Ermeni krallarını yenerek alanda egemen güç durumuna gelirler. Romalıların egemenliği uzun süre devam eder. Bu egemenlik, Romalıların ikiye parçalanmasından sonra yıkılır. Ve bu parçalanmada Bingöl toprakları Bizanslılara kalır. Bizanslılar uzun süre egemenliklerini sürdürürler. Bu egemenlik XI. yüzyıla kadar varlığını devam ettirir.

XI. yüzyılda barbarlık aşamasını yaşayan Oğuz Türk boyları Anadolu'ya girdiklerinde Bingöl'ü de işgal ederler. Türk boylarının kısa sürede etkinliklerini kaybetmesi ve Arap ordularının da bir gerileme devrini yaşamaları sonucu Kürdistan genelinde olduğu gibi, Bingöl topraklarında da bir otorite boşluğu doğar. İşte bu dönemde Kürt Beyliklerinin örgütlediği Mervani Kürt Devleti, Bingöl'ü sınırlarına dahil eder. Bingöl merkezine 25 kilometre uzakta bulunan Gazik (Kuruca) köyünün eteklerinde kurulduğu dağların arkasındaki vadide işlemeli taşlar ve harabeler bulunur. Bu vadi, köy halkı tarafından, —Zazaca— "Sukê Meron (Meron Çarşısı)" olarak anılır. Yine yörede Ermenilere ait çeşitli kalıntılar vardır. Ayrıca adı geçen köy halkının ziyaretgah olarak kullandığı "Kurê Şehîd (Şehit Doruğu)"de kazılar yapılmış ve tarihi eserler bulunmuştur.

Bingöl, Yavuz Sultan Selim döneminde Osmanlı İmparatorluğu sınırlarına dahil edilmiştir.

Karlıova'nın Küpik köyü ile Bingöl merkezi yakınlarındaki Ahpik köyünde mağaralar, Bingöl'ün tarihi zenginliklerini oluştururlar. Taş devri döneminde insanların yaşadıkları bu mağaralar çok sayıda bilim adamlarının ve arkeologların büyük ilgisini çekmektedir. Nazik Deresi mevkiinde yapılan kazılar sonucu eski çağlara ait önemli kalıntılar elde edilmiştir.

Bingöl tarihinde Şeyh Sait isyanı da önemli yer tutar. Şeyh Sait isyanından önce Muş ve Bingöl topraklarında, 1920'lerde önderliğini Cibranlı Halit'in yaptığı Hallo Ayaklanması yöre insanlarını yakından etkilemiştir. Şeyh Sait isyanı Bingöl'ün Genç ilçesinde başlayarak Hani'ye kadar genişler. Bu isyan yöre halkından büyük destek görünce hızla gelişir ve yeni kurulan TC için büyük bir tehlike oluşturur. Çünkü bu isyana birçok çevre aşireti katılır. Şeyh Sait Bingöl'den Diyarbakır'a doğru yönelirken, Palu'nun Gökdere nahiyesinden Şeyh Şerif de birçok aşiretin başına geçerek Palu'yu ele geçirir ve oradan da Elazığ'a doğru ilerler. Elazığ da ele geçirilir. Ancak ayaklanmaya katılan insanların örgütsüzlüğü, kendi başlarına hareket etmeleri ve dolayısıyla ortaya çıkan denetimsizlik sonucu Elazığ tekrar sömürgeci birliklerin eline geçecektir. Şeyh Sait tarafı ise, Genç ilçesinin Darahini köyünü basarak, sömürgeci kurumların ileri gelenlerini teslim alır.

Şeyh Sait ayaklanmasında birçok alan ele geçirilerek denetim altına alınır. Ancak isyanın bölgesel nitelikli olmasıyla birlikte, iç ihanet, siyasi bilinçsizlik ve örgütsüzlük, ayaklanmanın kısa sürede bastırılmasına zemin hazırlar. Türk ordusu güçleri tarafından kanla bastırılan isyanın önderlerinden Şeyh Sait Varto'da, Şeyh Şerif ve diğer ileri gelenler Palu'da yakalanırlar. İsyanın önderleri İstiklal Mahkemesi'nde yargılandıktan sonra ölüm cezasına çarptırılacak ve Diyarbakır'da kurulan darağaçlarında, Mayıs 1925'te idam edileceklerdi.

Dört koldan başlayan ve geçici başarılar elde eden Şeyh Sait isyanı yöre insanlarında derin etkiler bırakmıştır. İsyan dönemini yaşayanlar, o günkü anılarını sık sık anlatırlar. İsyan yörede o kadar derin etki ve saygınlık yaratmıştır ki, yaşlı-genç hemen herkes isyandan şu veya bu düzeyde bilgi sahibidir. Şeyh Sait'e ise büyük saygı duyulur. Yöre halkının, sömürgeci Türk devletine kini, en çok da güvensizliği isyandan bu yana adeta bir gelenek halini almıştır. Özellikle kırsal kesimlerde —bilinçli olmasa da— Türk-Kürt çelişkisi gözle görülür bir durumdadır. En azından düşüncede, yöre insanı, kendisinin Kürt olduğunu hiçbir zaman unutmaz. Nitekim Bingöl'ün çevre iller arasında ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok geliştiği alan olması, bu objektif gerçekliğin ürünüdür.

Şeyh Sait isyanının patlak verdiği ve bastırıldığı dönemde Ismet İnönü hükümeti iktidardaydı. İsyan kanla bastırılıp, 10 Mayıs 1925'te isyanın önde gelenleri idam edildikten sonra, çeşitli ek önlemler alındı; bu tür ayaklanmaların yeniden gündeme gelmemesi, Kürtlüğün ve Kürdistan'ın tümden teslim alınması için. İsyana katılan çoğu yerleşim alanında evler yakılıp yıkıldı. Aynı şekilde, İsmet İnönü'nün buyruğuyla isyan bölgelerinin tümünde silahlar toplatıldı. İsmet İnönü hükümetinin çıkardığı bir genelgeyle, isyancı aşiretlerin ileri gelenleri, yöneticileri ve etkin kişileri tesbit edilerek, bunların listesi hazırlandı. Bingöl'ün özellikle de Kiğı ilçesinde geniş bir isim listesi oluşturuldu. İsimleri listeye geçirilenler, olası bir saldırıya karşı tedbir olarak Erzurum ve Trabzon üzerinden İstanbul'a, oradan da Ege'nin çeşitli bölgelerine gönderildiler. Bu sürgünlerin 2-3 yıl sonra tekrar kendi yörelerine geri dönmelerine müsaade edildi.

Sürgün listesinin çoğunluğunu Kiğı aşiret ileri gelenlerinin oluşturmasının nedeni vardı. Şeyh Sait isyanı sırasında, buradaki bazı aşiretler ayaklanmaya karşı savaşmışlardı. İsyana katılan aşiretlerin sunni olmasından dolayı Türk sömürgeciliği alevi olan bu aşiretleri kışkırtarak isyana karşı savaştırmıştı. "Kürdü Kürde kırdırtma" politikasıyla, isyan içten bastırılmak isteniyordu. Ancak isyan bastırıldıktan sonra, isyana karşı savaşan aşiret ileri gelenleri de mecburi iskanla "mükafatlandırılacaklardı." Türk sömürgeciliği, kendi egemenlik çıkarlarını temel alıyordu. Nitekim isyana katılmış tüm bölgelere büyük gözdağı verilerek susturulmuşlardı; geriye isyana karşı savaşan aşiretler kalıyordu. Ne de olsa bunlarda da Kürt kanı vardı; onları tüm ihtimallere karşı tehlike olmaktan çıkarıp daha bir uşaklaştırmak gerekiyordu. Bunun bir gereği olarak, bu uşak aşiret ileri gelenleri sürgüne gönderilmiş ve daha çok uşaklaştırılıp tümden devletin hizmetine sokularak 1927'de çıkarılan özel bir afla kendi yörelerine dönmeleri sağlanmıştır.

Bu aşiretlerden biri olan Yazıcılar, günümüzde Kiğı alanında ulusal kurtuluş mücadelesine karşı faşist Türk devletinin yanında yer alarak köy koruculuğunu yapmaktadırlar. Bu aşiretin ileri gelenlerinden bazıları, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı işledikleri büyük suçlardan ötürü hakkettikleri ölümle cezalandırıldılar.

1924 yılında, bugün Bingöl'ün bir ilçesi olan Genç bir il durumundaydı. O dönemler ismi Çapakçur olan Bingöl Genç'in bir ilçesiydi. 1927-29 yılları arasında ise sömürgeci statüye göre Genç ilçe yapılarak Elazığ'a bağlandı; dolayısıyla Bingöl de Elazığ'ın bir ilçesi oldu. Bingöl 1929'da yeni kurulan Muş'a bağlandı. Daha sonraları 1936'da çıkarılan yeni bir sömürgeci yasaya göre Bingöl il haline getirildi; Genç, Kiğı, Karlıova ve Solhan da onun ilçeleri durumuna getirildiler.

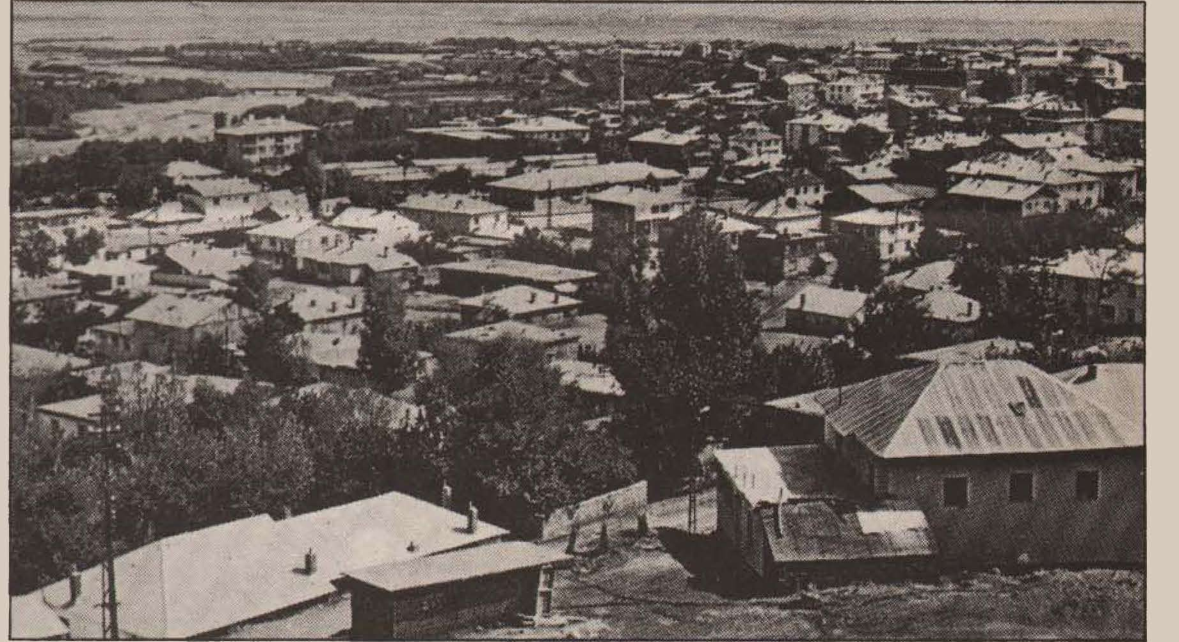
Tarihsel yapıtlar

SERİTARİUS KALESİ: Bingöl il merkezinden 20 km uzaklıktadır. Murat ırmağının aktığı vadidedir. Urartu Kralı'nın, Bingöl'ü denetlemek amacıyla yaptığı bir kaledir. Günümüzde taş yığınları halindedir.

DARAHİNİ (Kral Kızı Kalesi): Genç ilçesinin doğusunda, Diyarbük ile Konsper çaylarının birleştiği yerde bir tepenin üstünde kurulmuştur. Yıkıntı durumunda olan bu kaleye "Keynekler" (Zazaca "kızlar" anlamına gelir) de denilir. Bu kaleyi Pers Kralı'nın kızı Dara için yaptığı söylenir.

KİĞI KALESİ: Kiğı ilçesinde olan kalenin Bizanslılar döneminde yapıldığı tahmin edilmektedir. Çıkılması oldukça zor olan sarp ve yüksek bir tepede kurulmuştur.

Bu önemli tarihsel yapıtlar dışında eskilerden kalma camiler ve çeşitli yıkıntılar da bulunur.

Bingöl şehir merkezi

ÇAĞRI

"Adım Adım Kürdistan" seri yazımız Bingöl beldemizle devam ediyor. Okuyucularımızın hatırlayacağı gibi, her yeni beldenin ilk bölümünde çağrılarımızı yineliyoruz.

Her beldenin güçlü tanıtımı için okuyucularımızdan, tanıdıkları yörelere ilişkin belgeler, bilgiler ve resimler bekliyoruz.

Bingöl beldemize ilişkin bilgi, resim vd. materyallerin kısa sürede gönderilmesinin yararları olacaktır. Belde tanıtımının devam ettiği sürede, materyallerin elimize ulaşması halinde, onları kullanma imkanımız olacaktır.

Botan Eyaletimizde savaşa katılan bir ARGK Komutanı ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz

"BOTAN EYALETİMİZDE, SAVAŞ HER ŞEYE DAMGASINI VURMUŞTUR"

—I—

Berxwedan: Botan Eyaletimizin ulusal kurtuluş mücadelemizdeki yeri, coğrafik yapısı ve stratejik önemi üzerine neler söyleyebilirsiniz?

ARGK Komutanı: Botan Eyaleti doğuda Zagros dağlarından başlar, batıda Dicle'ye kadar uzanır. Güneyde ise Dicle nehrinden başlayıp, Van Gölü sınırına kadar uzanan bir alanı kapsar. Eyaletin yüzölçümü, 15.000 kilometrekare gibi geniş bir alanı içine almaktadır.

Eyalet, coğrafik olarak yüksek dağlara ve engebeli bir araziye sahiptir. Dağların yanısıra, ülkemizin en derin vadileri de bu alanda bulunmaktadır. Kürdistan'ın en zengin bitki örtüsüne de sahip olan Botan'da, dağlar arasında çok sayıda akarsu da bulunmaktadır. Bütün bu doğa nimetleri Botan Eyaletimize ayrı bir güzellik, çekicilik ve heybetlilik vermektedir.

Bu eyaletimiz stratejik olarak da son derece önemlidir. Botan Eyaleti, ülkemizin her dört parçası arasında bir anlamda koordineyi de sağlayan merkez konumundadır. Her dört parçanın arasında yer alması, Botan Eyaleti'ne bu özelliği kazandırmaktadır. Aynı zamanda, Kuzey Kürdistan açısından eyaletler arası bağlantıyı da sağlayan bir konumdadır.

Botan Eyaleti, her dört parça arasında bulunduğu için, sömürgecilerin fazla nüfuz edemedikleri bir yapıdadır. Bu nedenle asimilasyonun en az olduğu bir eyaletimizdir. Bir de, bu eyaletteki insanlarımız eskiden beri Güney Kürdistan'da gelişen silahlı mücadelenin yakın etkisi altındalar. Yine, buradaki silahlı mücadelenin önemli bir insan gücünü de bu eyaletimizin insanları oluşturmaktadır. Bu nedenlerden dolayı, diğer eyaletlerin tersine bu bölgedeki halkımız ulusal bilincini yitirmemiştir; yurtseverlik duyguları güçlüdür.

Her ne kadar bu alandaki halkımızın bu yurtsever özelliği KDP tarafından önemli oranda dejenere edilmişse de, '82'den bu yana alanda çalışma yapan Partimiz PKK, halkımızın bu yurtseverliğine çağdaş bir biçim kazandırarak dejenerasyonun geliştirilmesinin önüne geçmiştir.

Botan Eyaleti'nde Türk sömürgecilerinin nüfuzu fazla gelişmemiştir. Ekonomik yapı sömürgeci kapitalizmden çok, feodal yapıya bağlıdır. Feodal yapı alanda sosyal gelişmeyi hızlandırmadığı gibi, halkın eski geleneksel biçimde yaşamasına yol açmıştır. Eyalet'te, feodal aşiretçi yapı ve bunun şekillendirdiği yarı-göçebe yaşantı biçimi hakimdir. Halkın temel geçim kaynağı, bölge tarıma elverişli olmadığı için, hayvancılıktır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmeye başlamasıyla birlikte Türk sömürgecileri yarı-göçebe aşiretleri yerleşik yaşama geçmeye zorlamış olsalar da, bunda kesin bir başarı sağlayamadılar. Halen önemli bir kesim yarı göçebe yaşamı devam ettiriyor.

Berxwedan: Düşmanın Botan Eyaletimize yönelik ekonomik, siyasi vd. politikalarının bugünkü uygulanışı hakkında neler söyleyebilirsiniz?

ARGK Komutanı: 1980'li yıllara kadar, bölge halkının TC ile ne ekonomik ne de siyasal ilişkileri fazla gelişmiştir. TC'nin de bölge üzerinde öyle derin bir ekonomik denetimi sözkonusu değildir. Bölge halkının geçim kaynağıysa hayvancılıktır. TC, bu alana da el atamamıştır. Halkın ticaret ilişkileri daha çok Güney Kürdistan'laydı.

Aşiret reislerinin ağırlıklı kesimiyse Güney Kürdistan'daki KDP ile ilişki içerisindeydi. Bu bakımdan TC'nin sosyal alanda da güçlü bir hakimiyeti, diğer bölgelerdekine benzer bir şekilde yoktu.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanda gelişmeye başlaması ile birlikte TC de mevcut ekonomik, sosyal ve siyasal politikalarında değişikliğe gitmiştir. '84 yılından sonra ise bu politikasını uygulamada daha da hızlı çaba sarfetmiştir. Bu dönemde sınır boylarını kapatmış, sınır ticaretini yasaklamıştır. Böylelikle de özellikle de tüccar kesimi kendisine bağlamaya çalışmıştır. Yine, halkın Güney Kürdistan'la olan ilişkilerini de kesmiştir. Böylelikle halkı da kendisine bağlamaya yönelmiştir. Zaman zaman mücadelemizin gelişmesinden duyduğu korku nedeniyle, sınır ticaretini serbest bırakıyorsa da esas politikası bu ticareti engellemeye yöneliktir. Bugün sınır ticareti önemli oranda kaldırılmıştır. Bunun yerine halkın temel geçim kaynağı olan hayvancılık sömürgeciler tarafından talan edilmeye başlandı. Halk başka bir geçim aracına sahip olmadığı için elindeki bu ürünlerini çok ucuza, adeta yok pahasına TC'ye satmaktadır. TC, aşiretlerin yaylalara çıkmasını da önlemektedir.

Bütün bu nedenlerden dolayı halk kitleleri artık hayvancılığa rağbet etmemekteler. Halk artık kendi geçimini ölmeyecek bir düzeyde sağlamak için üretime koşmaktadır. Bu gelişme aşiretçiliğin çözülmesine de etkide bulunuyor. Eskiden aşiretler, yayla kapmak için birbirleriyle mücadele ederlerdi. Ama bugünkü koşullarda birbirleriyle çatışmalarının bir gerekçesi kalmamıştır. Dolayısıyla, eskisi gibi bir aşiret reisi etrafında biraraya gelmeleri de gerçekleşmiyor. Biraraya gelmelerinin gerekçesi kalmıyor.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanda gelişmeye başlaması ile birlikte, aşiret reislerinin otoriteleri daha da azaldı. Şu anda ise, aşiret reislerinin otoritelerine tamamıyla son verilmiştir.

Bu değişiklikler halkın ekonomik durumuna da etkide bulunmuştur. Halk, artık üretimi savaş için yapmaktadır. Yani savaş içerisinde geçimini sağlayabilecek bir üretim yapmaktadır. Savaş, halkın yaşamına bütünüyle egemen olmuş bir durumdadır. Halk da bu duruma göre kendisine yön vermekte ve geleceğini çizmektedir.

Bunun yanısıra, eski tarzdaki yaşam biçimi de giderek aşılmaktadır. Aşiretçi otorite yerine, tamamen Parti otoritesi geçmiş durumdadır. Halkımızın yaşam biçimi de buna göre değişmiştir.

Berxwedan: 1982 yılından bu yana Botan Eyaleti'nde silahlı mücadelemiz gelişmektedir. Eyaletin gerilla savaşı açısından durumu nedir?

ARGK Komutanı: Alanın coğrafik konumundan stratejik önemini çıkarmak da mümkün. Coğrafik özelliklerine bakıldığında Botan Eyaleti'nin gerilla savaşı açısından en uygun bir alanda olduğu görülecektir. Yalnız, Botan Eyaleti'nin stratejik önemi sadece bölgenin gerilla savaşına uygunluğundan kaynaklanmıyor.

Partimiz PKK bu alana el attığında henüz silahlı mücadeleye başlamamıştı. Gerilla savaşının ülkeye taşırılması, yine ülke içinde üslendirilmesi ve yaygınlaştırılıp, yaygınlaşmış aşamaya ulaştırılması için, başlangıçta uygun bir geri cepheye gereksinme vardır. Güney Kürdistan'da silahlı mücadelenin varlığı, bu eyaletimize önemli bir geri cephe imkanı sunuyordu.

Hareketimiz bu geri cepheye dayanarak mücadeleyi ülkeye taşırmasını bilmiştir. Hareketimizin daha mücadelenin ülkede sağlam mevzilere kavuşmadığı dönemde bu geri cepheden yararlanması isabetli olmuştur. Nitekim, bu alana dayanılarak ülke içerisine mücadele taşırılmıştır. Sürekli geri cepheye dayanılması tehlikeli anlayışların doğmasına da yol açabilir. Geri cephenin doğru kullanılması ve mücadelenin giderek ülkeye taşırılarak, içerde üslenmenin geliştirilmesi gerekir. Hareketin ülkeye taşırılması sürecinde geri cephe ile ilişkiler kesilmemiş, düzenli olarak devam etmiştir. Eyaletin sahip olduğu coğrafik koşulların da bir sonucu olarak Hareketimiz bu alanda sağlam bir üs alanına kavuşmuştur. Alanın boydan boya dağlardan oluşması, gerilla savaşının yoğunlaşması için de elverişli koşullar yaratmıştır.

Berxwedan: Bu özelliklerin dışında alanın gerilla savaşı için uygun başka özellikleri de yok mudur?

ARGK Komutanı: Alanın coğrafik koşullarının elverişli olması, elbetteki gerilla savaşı için tek başına bir neden olamaz. Halk kitlelerinin desteği olmaksızın, dağların yüksekliği ve engebeli oluşu fazla bir anlam ifade etmez.

Dikkat edilirse, dağlar halkımızın ulusal özelliklerini koruduğu alanların başında gelmektedir. Halkımızın en büyük özelliği kendi kişiliğini ve geleceğini dağlara sindirmiş olmasıdır. Bu açıdan sürekli bir şekilde zaptedilmez dağlara dayanarak, kendi varlığını korumuştur.

Botan Eyaletindeki halkımız, bu özelliği bakımından yurtsever duygularla doludur. Güney Kürdistan'daki silahlı mücadele ile içiçe olması da bu alandaki halkımızın yurtsever duygularının sürekli canlı olmasını birlikte getirmiştir. İşte Hareketimiz bu alana taşırılırken, bir yandan coğrafik koşullara, diğer yandan ise güçlü olan halk desteğine dayanmıştır.

1980'ler öncesinde bu alanda çalışmalarımız oldukça sınırlıydı. Hem bu duruma ve hem de I-KDP benzeri güçlerin aleyhimize yoğun bir karşı propaganda yürütmesine rağmen, bu alanda halkımızın yurtsever özelliklerine dayanarak gelişme başarılmıştır.

Alana ilk giren gruplarımız şahsında Partimize olan güveni artan kitleler mücadeleye aktif olarak katılmaya başlamıştır. Mücadeleyi yürüten yoldaşların fedakarlıkları, her şart altında halka bağlılıkları, halkın değerlerine sahip çıkmaları, halkın güveninin artmasını da birlikte getirmiştir. İşte, bu iki temel özelliğe dayanan mücadelemiz bu alanda gelişme göstermiştir.

Berxwedan: Peki, mücadelenin bu alana taşırılmasıyla birlikte düşmanın gösterdiği tepki ne olmuştur?

ARGK Komutanı: Mücadelemiz ilk olarak bu alana taşırıldığında doğal olarak devletin Hareketimize karşı öyle olağanüstü önlemleri olmamıştır. İlk başlarda, ajanlık ilişkisi içerisinde bulunduğu aşiret reislerini ve bazı güçleri harekete geçirerek sonuç almaya çalışmıştır. Bunların bir sonucu olarak, Uludere alanında üç yoldaşımız bu kesimler tarafından yakalanarak düşmana teslim edilmiştir. Şemdinli'de ve alanın diğer mıntıkalarında da buna benzer gelişmeler görülmüştür.

Diğer taraftan I-KDP yanlısı olan aşiret reisleri ve feodal ağalar da Hareketimize karşı benzer bir tutum takınmışlardır. Hareketin henüz güçsüz olduğu, alanı yeterince tanımadığı koşullarda, bu çevreler Hareketimizi boğmaya çalışmışlardır.

Eyalete mücadelenin ilk taşırıldığı günden itibaren Hareketimizin ajan yapıya karşı mücadele etmesi, TC'nin ajanlarına ve I-KDP'ye dayanarak, birimlerimizi imha etme planlarını boşa çıkarmıştır. Bu güçler darbe yedikçe, düşmanla işbirliği içerisinde üzerimize gelmek isteyen güçler de geri çekilmek zorunda kalmışlardır.

1982'den '84 yılına kadar gerek düşmanın, gerekse de I-KDP'ye bağlı olan güçlerin saldırıları öyle belirginlik kazanmamıştı. Bahsettiğim çerçevede çabaları sözkonusuydu. Uludere ve Şemdinli'de yoldaşlarımızın yakalanmasına sebebiyet veren girişimleri olsa da, bunların çapı sınırlıdır.

I-KDP'nin dışında, yörede 12 Eylül öncesinde faaliyet yürüten ve sonrasında devlet tarafından ajanlaştırılan KUK ve Kawa gibi güçlerin durumuna da değinmekte yarar var.

Kendilerine yurtseverim diyen bu güçler, 12 Eylül'le birlikte, tamamen düşmana teslim olmuş, artık direnişten tamamen umutlarını kesmiş olan güçlerdi. Hareketimizin bu alana girmesiyle birlikte, bu güçler Hareketimizin aleyhine yaygın bir propaganda geliştirmeye başladılar. Hareketimizin 12 Eylül öncesinde bu bölgede tanınmamış olmasını bu güçler bir koz olarak da kullanmış, Hareketi, "karşı-devrimci, terörist, her gördüğünü vuran" bir hareket biçiminde yansıtmışlardır. Bunlar da bu çabalarıyla mücadelemizin bu alanda gelişmesi önüne engel oluşturmaya çalışmışlardır.

Bunların yanısıra Türk devleti dini de kullanarak, bize karşı savaş yürütmüştür. Partiyi ve yoldaşları "Ermeniler" olarak lanse edebilmek için büyük çabalar harcamışlardır. Bu tür yakıştırmalarla da kitleleri Partimizden uzaklaştırmaya çalışmışlardır.

Devlet, aşiret reisleri, feodal ağalar ve sözde yurtsever örgütler tarafından yapılan propagandalara rağmen, halk kitleleri Hareketimizin saflarındaki yoldaşlara büyük bir güven duyarak mücadelemizin etrafında yer almışlardır. Düşmanın tüm çabasını harcayarak, kitleleri Hareketimize karşı çıkarma çabaları tutmamış ve iflas etmiştir.

Mücadelemizin aleyhine sürdürülen propagandalar, düşmanın karşı saldırıları ve komploları da boşa çıkarılmıştır. Bu bakımdan değerlendirirsek, '84 yılına kadar düşmanın ve uşaklarının Hareketimize karşı öyle ciddi bir yönelimleri sözkonusu değildir. Bu dönemde Hareketimizin gelişimini öyle ciddi olarak engelleyebilecek bir yönelimleri yoktur.

Devam edecek

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

"PKK saflarında ilerlemek demek; özgür yaşamda ilerlemek demektir!"

Eğer bir görev, gerektiği kadar sorumlulukla, yaratıcılıkla yerine getirilmezse, elbetteki biz bin defa tekrarlayacağız. Hiç kimse de neden bu kadar tekrarlama diye söz söyleyemez. Bunu söyleyenler, her şeyden önce kendi yetmez konumlarını yeterli hale getirmelidirler. Biz halkın mücadelesini bile bile yenilgiye terkedecek sorumsuzluğu gösteremeyiz. Bugün, halkımızın binbir zorlukla elde edilmiş değerlerini bir çırpıda yitiren, hem de kendisini sorumlu ve hatta benden bile daha sorumlu gören, gaflet içinde bir PKK'li yerine koyan adamlarımız az değil. Bunlar, feodal yansımaların artıkları olarak değerlendirilir. Bu tip yaklaşımlar, kafası son derece geç çalışan, yine davranışı geç gelişenlerin yaklaşımlarıdır. Bunlar, halkın yüce değerlerini korumak şurda kalsın, kendilerini bile koruyamazlar. Ve bu tip örnekler doludur. Avrupa'da ortaya çıkan pratik ve yine buralarda ortaya çıkan benzer bir yığın pratik neyi kanıtlıyor? Bunlar, bırakalım tırnakla söküp aldığımız değerleri korumayı, kendilerini bile —Parti olmazsa— koruyamazlar. Bunlar bu kadar gaflet içindeki durumlarını gözden geçireceklerine, yeterli hale getireceklerine, fitne-fesat içinde kalmaktan kurtulamıyorlar. Bunlar, mertlikten, yiğitlikten hiç anlamıyorlar. İliklerine aymazlık, gaflet mi işlenmiş; o aşıyla mı aşılanmışlar, anlayamıyor insan! Oldukça basit, sıradan bir görev veriyorsun, ama sigaralarına ve bazı kötü alışkanlıklarına gösterdikleri ilginin yarısını, en sıradan bir çabayı bile buna göstermiyor. Fakat iş dedikoduya geldi mi, basit sohbetçiliğe, kendi kendini düşürmeye geldi mi, bir afyonkeş gibi davranmaktan kurtulamıyorlar. Sıra yüce görevlere geldi mi de, göz göre göre, bir yığın değerin yitirilişine seyirci kalmaktan öteye gidemiyorlar. Ne yapacağız bu insanları? Bunlar yaşamı tehdit ediyorlar. Olmaz diyoruz! Zaten köleliğimizin en kötü yansıması böyle çıkıyor. Bir halk, bu kadar derinliğine köleliği yaşıyorsa; bu konuda önderler adına ortaya çıkanların bu aymazlığı, çok önemli bir rol oynar. Kendini aldatmaya geldi mi, yetmez konumunu gözardı etmeye geldi mi, herkes çok tipik davranıyor.

Dayatılmış olan bu derin kölelik Kürt halkının bir özelliği oluyor. Fakat, Partimiz bununla savaşıyor. Bu konuda çok zorlanıyoruz, önderlik olarak, zorlanmamak elde değil. İç eğitiminizi ne yaptınız? Bu Parti olmazsa, siz kaç gün ayakta kalabileceksiniz? Hangi doğru düşünce ve davranışın sahibisiniz? Bunun düşmana ne kadar dayatıyorsunuz? Nerede ve ne zaman? Kendim, sorumluluğum altında oldukça halkın işlerini bir adım geriye attırmam. Bu benim görevim. Peki, siz kendi görevinizi nasıl yerine getireceksiniz? Sıradan bir çalışmayı bile, onurlu, yüceltici kılma şurda kalsın, seviyesini habire düşürmek, ne anlama gelir? Üstelik bu durum, sanki son derece normal bir olaymış gibi yaşanıyor; öyle kabul ediliyor. Ondan sonra da biz şöyleyiz-böyleyiz, adamız, erkeğiz deniyor. Olmaz; bu kabul edilemez. Canından bezenler gider düşmana hizmet ederler. Hayata tutkuyla sarılamayanlar, hayatın özgürleştirilmesinde her şeyini ortaya koyamayanlar buraya gelemez. PKK saflarında ilerlemek demek, özgür yaşamda ilerlemek demektir; bunun için engel-sınır tanımamak demektir. Burası serden geçtilerin, kendini koyvermişlerin ve maceracıların sığındıkları bir yer olamaz. İnsani yeteneklerini, görülmemiş fedakarlık ve cesaretle sonuna kadar hayata geçirenlerin birleştiği bir harekettir. Bu konuda her şeyini ortaya koyan insanların yüce bir hareketidir. Biz insana güveniyoruz. Buna yetenekleri elverir. Bir ton basmakalıpçı, yaşamı tehdit eden, uyduruk, hiçbir şey yaratmayan, korumayan, kurtarma-

> *"...Bize kesin gerekli olan, temel değerlerden taviz vermeyen, aldanmayan, aldatmayan; her koşulda, —aç da kalsa, susuz da kalsa, ölse de— yaşamı bu temelde esas alan, hiçbir zaman bundan taviz vermeyen bir kuşak yetiştirmektir. Her türlü gelişmenin temelinde bunun olduğunu bilerek buna yüklendik. Biz bunun için yaşamalıyız..."*

yan ve buna da sevdalandıkça sevdalanan, ne olduğu belirsiz tutum ve davranışları biz ne yapacağız? Nasıl değer vereceğiz bunlara? Burada ölçü şudur: Özgür değerleri ne kadar yaratıyoruz; ne kadar koruyoruz? İşte sorumluluğun temel ölçütü! Ve herkes bu ölçü karşısında kendini ölçmeli, bu ölçüye kendini vurmalıdır, ne kadar olduğunu Partiye göstermelidir. Kendisi bunu anlayabilmelidir. Böyle olmazsa biz başka nasıl birbirimize değer vereceğiz? Ölçüsüzlük temelinde bu olur mu? Kim nedir sorusuna yeterince cevap vermezsek, adam olabilir miyiz? Şekilsizleştirme, ölçüsüzleştirme, böylelikle kimin ne olduğunu, ne kadar olduğunu muğlak bırakma; kof bir liberalizm bile diyemeyeceğimiz, düşmüşlüğün ta kendisidir. Bunları yaşamamak gerekir. Görüyorsunuz, tüm gücümüzle eğitiyoruz. Sonra bir yere gönderiyoruz; kocakarı gibi kendilerini yere atmaktan başka bir şey yapamıyorlar. Basit bir gerilla birliğini çalıştıramamaktan tutalım, son derece geniş olanaklara rağmen bir örgüt faaliyetini bile rastgele, her türlü yenilgiye ve darbe yemeye açık bırakıyorlar. Bu konuda da kendini dağıtmaya, önderlik değerleriyle oynamaya bayılıyorlar. Soykırımın yaşandığı anlarda kişilik böyle mi sergilenir? Çoğunuz görev istiyorsunuz; ama görevlere böyle gidilmez. Mesele, çok kaba çaba harcamak değildir; mesele, birtirici, tayin edici çabaların sahibi olmaktır. Her türlü ölçüsüz duygusallıkla, disiplinden uzak, hedefle ne kadar bağlantılı olduğunu bile göz önüne getir-

> *"...PKK saflarında ilerlemek demek, özgür yaşamda ilerlemek demektir; bunun için sınır tanımamak demektir. Hareketimiz insani yeteneklerini, görülmemiş fedakarlık ve cesaretle sonuna kadar hayata geçirenlerin bir hareketidir..."*

meksizin yapılan yürüyüş ve sergilenen çabalar neyi kurtarır? Dediğim gibi, hedefi belli değil, hızı belli değil, anı belli değil, sorumluluğu belli değil! Bu emekle insan hiçbir şey elde edemez. Yaşama değer vermek gerekir. Nedir yaşam? Çoğunuza bakıyorum da, afyon içmiş gibi bir yapı sergileniyor. Afyon içmek kendinden geçmeye yol açar, ki, bu da çağdaş insanlığın ve hatta bütün insanlığın ilerlemesinin önünde bir uyuşmadır. Bunu, dinler sağlar, felsefe sağlar; siyasi adımlar buna yolaçabilir. Uyuşmak sadece afyonla olmaz. Bu ideolojik, siyasi adımlarla da insanlar rahatlıkla kendilerini uyuşturabilirler. Bunlar gericilik oluyor. Her zaman söylediğim gibi, bizim insanımızda sahtelik son derece gelişmiştir. Temel yaşam değerleri konusunda alabildiğine bir inkarcılık, vurdumduymazlık ve toptan ihanet de diyemeyeceğimiz, iliklerine kadar inkarcılık yaşanılır. İncir çekirdeğini doldurmayacak meseleler sözkonusu olduğunda bile birbirlerinden intikam almaya, birbirlerini yerle bir etmeye bayılırlar. Bu temelde bir ahlak, bu temelde bir kavgacılık da, hepsinde, mertliğin bir ölçüsü olarak gösterir kendisini. Ve tabii bununla da kendilerini avuturlar. Biz, böyle insanların, veya böylesi değerleri esas alanların, bu tip değerlerle yaşamak isteyenlerin amansız eleştiricileriyiz; bunların karşısındayız ve beş paralık değer vermeyiz.

PKK'nin yeni ahlakı budur. PKK böyle yaşamayı esas alan, hem de bunu tutkuyla, yüce bir erdem olarak benimseyenlerin hareketidir. Siz Parti yazılarını, önderlik öğretisini okumuyorsunuz; veya okuduğunuzda da es geçiyorsunuz. Onun anlam zenginliğini özümseme gereğini duymuyorsunuz. Böylece de sizden sağlam kadrolar ve dava sahipleri çıkmaz. Hatta çoğu —her zaman küçük-burjuvalar böyle yapar— zor bela ele geçirdiğimiz bazı özgürlük değerlerini şuradan-buradan kırpmak ve satmak işleriyle uğraşıyorlar. Böylelerinden hesap soracağız. Biz her zaman uyardık; özgürlük olayı karşısında bu tip tutumların içine girmemek gerekir dedik. Çünkü düşürücüdür. Bize kesin gerekli olan, temel değerlerden taviz vermeyen, aldanmayan, aldatmayan; her koşulda, —aç da kalsa, susuz da kalsa, ölse de— yaşamı bu temelde esas alan, hiçbir zaman bundan taviz vermeyen bir kuşak yetiştirmektir. Her türlü gelişmenin temelinde bunun olduğunu bilerek buna yüklendik. Biz bunun için yaşamalıyız. İnsanlar bazı değerlerle insandırlar; ve değerlerin en değerlisi de budur. Bu olgunluğu getirir; doğru yaşam ve doğru mücadeleyi getirir. Pasifikasyon ve provokasyon insanlarımızı baştan çıkarmış... İster direkt ister dolaylı olarak herkes onun figüranlığını yapıyor. Kimisi serseri, kabadayı; kimisi üçkağıtçı, patron-ağa; kimisi

> *"...Biz yeni aşiretler kurmak istemiyoruz; bunlar zaten Kürdistan'da dolu. Ahbap-çavuş birlikleri, mezhep birlikleri, kafa-kol ilişkileri geliştirmek istemiyoruz; bunların da üçkağıtçıları son derece fazladır bu memlekette. Biz bütün bunların anti-teziyiz..."*

ahlaksız; kimisi çıkarcı, köşeyi dönmeci... Böylesi bir yaşam, kaostur dedik. Bu yaşama karşı vicdanın sızlamaması, düşüncenin ayaklanmaması —eğer birazcık insanlık değeri yaşanmak isteniyorsa— mümkün değildir. Bunu söyledik; bütün bilimsel temelleriyle bunu böyle gösterdik. O zaman geriye kalan, bunu özümsemektir. Lafazan değil; öyle şematik, kalıpçı, mezhepçi, din müminliği de değil; bir devrimci militan gibi —ki, bunlar geliştiren, uygulayan, yaratan insanlardır— olunmasını tek çıkar yol olarak koyduk. PKK, baştan sona bu öğreti ve onun uygulanması demektir. Bu temeldeki öğretinin özlü uygulanması konusunda sizin sağlam bir konumda olmadığınızı sanıyorum. Çoğunuz görüyorsunuz; bu konuda sağlam ölçülere ulaşmayı ne kadar arzu ettiğiniz bile belli değil. Biz, varolan değerler üzerinde suyu-havayı nasıl teneffüs edip içiyorsanız, bunlara da o kadar muhtaç olduğunuzu söyledik. Ama bu ihtiyacı ne kadar giderdiğinizi bilemiyorum. O zaman ne kaldı geriye? Kalan, bununla tezat teşkil eden eski ölçüler, eski yaşam alışkanlıklarıdır. Uyanık saymayalım kendimizi. Sizin savunulacak fazla değerleriniz yok. Düşman elinizde fazla imkan bırakmamış; yoksulun, yoksulusunuz. Neyinize güveniyorsunuz? Şuraya-buraya sızmak, yaşamak demek değildir. Tenezzül bile etmemek gerekir. TC size iğrenç-sömürgeci kapitalizmin bazı tutkularını, bazı hırsızlık yöntemlerini kazandırmıştır. Şimdi bu temelde eğitim almak, bu temelde büyümek, insanlığı kazanmak demek değildir. Size kazandırılmak istenen bu değerlerin ne kadar soykırımcı, faşist, yoksullaştırıcı olduğunu: Parti öğretimiz tüm yönleriyle açığa çıkarmıştır. Eğer bu böyleyse, o zaman, bizim bu temelde yeniden yaşamayı öğrenmemiz gerekiyor. Bütün bunları biz laf üreterek değil, bütün pratik yaşamımızda, Parti yaşamımızda göstererek kanıtlıyoruz. Yoksa, başka türlü bu ağır problemlerin altında çıkılmaz.

Yanılmamalıyız, yanıltmamalıyız; dağ gibi problemler var. Bunlara ancak böyle bir kişilikle karşılık verilebilir. Sömürgeci kapitalizmin, ortaçağ düşkünlüğünün yeni yaşama sınırlı imkan hazırlaması şurda kalsın, çok sınırlı da olsa biraz gelişmek isteyen her türlü yaşam isteğine, onun davranışına dahi anında öldürücü darbeyi vuruyor. Bunu en kabasından tutalım da en incesine kadar. her türlü yöntemlerle boğmaya çalışıyor. Onun için, savaşım çok akıllı yürütülür. Birçok gelişmeye yol açma temelinde yürütülür. Bu konuda sonuna kadar ilkeli, duyarlı, verimli, çabaların derleyici bir biçimde sarfını gerektirir. İşte bu da, partileşmedir, militanlaşmadır. Biz bütün pratiğimizde buna bağlı olmaya çalıştık; başka türlü önderlik yapılamayacağını bütün yönleriyle görüyoruz ve bu konuda önderliğin sınırlarını aşmamaya, önderlik sınırlarını esas almaya, bu temelde kendimizi sürekli disipline etmeye, şekillendirmeye çalışıyoruz. Önderlik etmek isteyen herkes için bu geçerlidir. Biz yeni aşiretler kurmak istemiyoruz; bunlar zaten Kürdistan'da dolu. Ahbap-çavuş birlikleri, mezhep birlikleri, kafakol ilişkileri geliştirmek istemiyoruz; bunların da üçkağıtçıları son derece fazladır bu memlekette. Biz, bütün bunların anti-teziyiz. Dolayısıyla da bu özelliğimiz üzerinde yetkinleşmek, yoğunlaşmak gerekiyor. Bu gücü kendisinde gören, bu konuda ilerici olduğunu, Partili olmakta kararlı olduğunu söyleyenler, iddia edenler, bu iddialarını büyük bir yaşamsal çabayla kanıtlamak durumundadırlar. Bunu, bütün pratik faaliyetlerindeki başarılarla göstermek durumundadır.

"Tutkularımızın dili, bilinci; yüreğimizin, özlemlerimizin pınarı ol"

Canım kardeşim;

En yüce davranışların, pratiğin, ilişkilerin sergilendiği; bin yıllık özlemlerin, duyguların, birikimlerin kendini, kendi gerçeğini bularak, yaratarak büyüdüğü; büyüyüp dal-budak saldığı, mert, yiğit ve namuslu bir ortamda; dayanışmanın, sıcaklığın, güzelliğin ve kahramanlığın yürek dolusu, kainat dolusu aydınlıklar yarattığı bir ortamda; güçsüzlükten, bireysel kaygı ve darlıktan, karamsarlıklardan, özgüven-özgüç yoksunluğundan bahsetmek; birtakım olumsuz faktörleri, olumsuz yan ve özellikleri fetişleştirerek ona sığınmak; tarihsel anın dayattığı sorumluluklardan kaçınmak; sorumsuzluğa, kaçkınlığa, kaçkın ve dolaylı yaşama soyunmak; sefil, düşkün bir yaşamı, ilişkileri, davranışları yaşamaktır...

Dahası, soyut ve sorumsuz bir yaşam gerçek anlamda bir yaşam değil, lanetlenmesi, mahkum edilip terkedilmesi gereken bir yaşamdır. Bu yaşam tarzından sıyrılmak ve onun koşulladığı ilişki, arayış ve davranış gibi yönelimleri dolaylı ya da dolaysız tercih, ya da seçenek olmaktan çıkarmak gerek. Oysa gerçek sorumluluk, düşünmeyi, içinde yaşanılan toplumu yeniden, yeni boyutlarda üretimini gerektiren ve bu doğru süreç içinde insanın toplum ile birlikte kendini de yeniden üretebilme sorumluluğudur.

Yabancılaşmaya karşı durmak, bizim özbilinç ve gerçekliğimizi tanımlayan istem ve arayışlara yönelmek gerek. Ancak bu davranışın, bu yönelimin, bu ahlak ilkesinin özünü, sorumluluk duygusunun güçlendirilmesi oluşturur. Yani kendini, bütün insanları (ama insanları), evreni bir yöntem içinde kapsayan, bütünleyen bir sorumluluk... Ve sevgili kardeşim, ancak bu temel üzerinde gelişen düşünce ve hareketlerimizi çağdaş, çağa uygun ve insanca davranışlar olarak nitelendirebiliriz. Ve şu da kesindir ki, yaşamlarına yabancılaştıklarını, değerlerden uzaklaşarak gereksizleştiklerini ya da etkisizleştiklerini sezinleyip de bundan kurtulma, buna karşı mücadele etme yöntemlerini saptayamayanlar ve bu doğrultuda gerçek sağlam adımlar atamayanlar-atmayanlar, ya da atmak isteyenler; zorluklara karşı dayanılmaz bir korkunun, güçsüzlüğün ve zavallılık duygusunun içine düşmüşler demektir. Önce doğuşumuzu; sonra öldürücü zorluklar, aşılması güç imkansızlıklar, bıktırıcı, usandırıcı, sindirici, karşı koyucu yönelimler karşısında büyüyüp, gelişip serpilmemizi sağlayan; bize duyguların, aşkların, arkadaşlıkların en güzelini, yiğitlik ve mertliklerin en yiğidini, boyun eğmezliğini yaşatan; onurun, özgürlüğün bilinciyle yoğuran; korkulara güçsüzlüklere ve düşkünlüklere karşı cesaretmiz ve dayanma gücümüz, halk, ülke ve insanlığa karşı bağlılık, sevgi ve sorumluluklarımızdır.

Halka insanlığa ve insanlık davasına karşı sorumluluk ise, büyük çaba, engin fedakarlık, üretme ve koruma yeteneği, dahası her şeyden önce kendini ortaya koymayı, bireyde toplumsallaşmayı gerektirir. Kendini ortaya koymayan, kaygılardan sıyrılıp kendini yaşamın en yaman yerine, orta yerine atmayan; öyle cesur, öyle yiğit, öyle bilinçli, öyle dolu dolu gerçekliğimize sarılmayan; bizi, güzelliklerimizi öyle yoğun; öyle dolaysız değil, kıyıdan-kenardan yaşayan; bilincinin, yüreğinin içindeki parıltıyı gün ışığına çıkarmayan; onu kullanmayan ve işlemeyen, sevdiğimiz, sevgiyle anıp dirençle yaşattığımız yiğidimiz, kardeşimiz, canımız değildir.

Bak, gör ve dinle! İşit ve anla!... Bil ki, yücelen, yükselen, Orta-Kuzey-Batı'dan kopup gelen, bin yıllık öfkeyi tavında döverek eğiten, çelikleştiren; sana, bana, ona, yani bize gerçek yaşamın, onurun, kişiliğin, yani varolmanın, yalın ve güçlü kudretini gösteren, Dicle'nin çoşkun suları, çağrıları, haykırışlarıdır. Bu haykırışlara, bu derin ve coşkun akışa, köpük köpük aydınlığa karşılık vermek, bu zengin, bu bereketli ve sıcak akışa katılmak, dereciklerden okyanuslar oluşturmak, okyanuslara akmak gerek. Bırak kaygıları, tabuları yık! Koşullamanın seni korku sarısı karanlıklar; dökülsün yüreğinden, kişiliğinden, kimliğinden, dününden, sana yabancı özünden arta kalan ne varsa. Al eline kitabı kalemi, topla yıldızları yüreğine bir bir, topla güneşi, suyu, bizim olan hayatı. Yürürken, şarkılarımızı söylerken, gülerken ağız dolusu sevgi, yürek dolusu yiğitlik, yani yükselirken ağır ağır dönüp bakma geriye, yani geriye özlem duyma!

Ve bilki, yaşamın, insanlığın en iyisi, doğru bulduğu, inandığı, değer verdiği şeyler uğruna mücadele eden, onları sevip yaşatan, yaşatmak, yaratmak için bitmez tükenmez bir enerjiyle durmadan çalışan, çabalayan, özcesi yaşamaya ve yaşatılmaya değer olan, geriye, eskiye değil, yeniye, ileriye dönük olan yaşamdır. Bu yaşamda yerimizi almak, öncelikle yaşamı tanımak ve yaşamsal sorumluluklarımızın bilincine varmakla mümkündür. Ve bu bilince varmak yaşamda doğru tercih yapmamızı kolaylaştırır, duygu ve düşünce karmaşamızı sadeleştirerek, ileriye, geleceğe dönük atılım yapmamızı sağlar.

Sevgili kardeşim, dışarda olmak, dışarda yaşamak, sevdiklerimizle yanyana omuz omuza yürümek, yürüyebilmek duygusu küçümsenecek bir duygu olmadığı gibi, bu koşullarda dışarda olmak, ülkemizin sıcaklığını yaşamak oldukça önemli. Önemli olduğu kadar, değerli bir zamanı, fırsatı bulmak ve yaşamak demektir. Hele benim için, bizler için ölmeye, uğruna acı çekmeye değer bir zaman, bir ortam... Demem şu ki; dışarda ve sevdiklerinle olmanın anlamını, değerini bilmelisin. Senin ve senin gibi kardeşlerim, dostlarım, sevdiklerim için son derece değerli ve insani olan bu zamanı iyi değerlendirmeli, seçeneğinizi tereddütsüz doğru yapmalısınız. Bu noktada gelinen bu yerde durup geriye bakmak, geçmişi aramak, geçmişe özlem duymak tercih öğesi olmaması gerektiği gibi, düşünce tarzı da olmamalıdır.

Yaşamda mutlak ana doğrultumuzu belirlerken, bugün kavramlar kadar, yaşam pratiği ve yönler de netleşmiş; doğruyu bulmamızı değil, doğruyu yaşamamızı gerektirecek yığınla olgu somutlaşmıştır. Seçeneksizliği ve kafa bulanıklığını, güvensizliği, darlığı ve kaygılanmayı gerektirecek hiçbir neden yoktur. Ve bu noktada yaşam doğrultumuza yönelirken bir dizi yapay sorunlar, anlamsız ayrıntılarla, tam bir kafa bulanıklığıyla ve daha çok ikircikli "acaba bu konuda annem ne düşünür, babam ne der, çevrem yadırgar mı,sevdiğim(!) üzülür mü?", ninem üzüntüden kahrolur, ya küçük Ayşe'ye kim bakacak? Eh yine de çok kişiden iyiyim, hem böylece ailemi de, onu da kaybetmem, bu kadarı da yeter" vb. vb. bir tutum, ürkek, hesaplı bir yaklaşım göstermek kişiyi güçlendirmez, onu geleceğe taşırmaz. Bu olgun oturmuş bir kişilik ve yaşam değil, eksik, dolaylı bir yaşam ve kişiliktir. Bunu aşmak gerek, aşman gerek.

Ve eğer bugün (ki, senin de belirttiğin gibi) M'ler, D'ler, ya da N'ler dünden daha geri, daha yaban, bize daha uzak bir tutum içine giriyorlarsa, bu gerçek kimliğini, kişiliklerini bulamamalarından, duygudan-yaşama bunu arzulamamalarındandır. Ve kaldı ki yaşam dolu dizgindir. Ve süvarisi mert, yiğit ve savaşan bir delikanlıdır. Yaşamın gerçek sahipleri; yaşamı enine boyuna paylaşan, onu her anıyla yaşayan, ona kendini veren ve kendini orda bulanlardır: Bizleriz. Yaşama emek ve dirençle kazınan bu gerçeklik yüreğimizin ve bilincimizin ana doğrultusu oldukça bu yaşamın, bunca değerin, uçsuz-bucaksız güzelliklerin gerçek sahipleri biziz ve de biz!..

Varsın M'ler ya da D'ler Avrupalar'da, bastırılmış düşkünce duygularının dışa vurumu olan ahlaksızlığın, sefaletin, düşkünlüğün bataklığında yüzsünler. Varsın "çoban yıldızı"nın parlaklığını karartmaya çalışsınlar; boşuna! Dilleri, yönelimleri tükenmişliğin, alçalmışlığın, özü sözü yitirmenin resmidir. Ve gelecek, yaşam, düşkünlerin değil, gerçek yaşam sahiplerinin omuzlarında yükselir, gelişir, güzelleşir. Bugün içerde düzenli kalp atışlarımızın ritmini bozmayan; onu sağlıklı ve zinde tutan bu gerçekliktir. Bu gerçekliktir bizi yaşatan, üstümüze bir karabulut gibi çöken kötülükleri, çirkinlikleri öldüren...

Git canım, okula git. Yaşamı, evreni, olayları, olguları tüm yönleri ve tüm boyutlarıyla daha bir iyi kavra. Ve kişiliğinde gerçek N'yi, gerçek sevdiğimi yarat. Tutkularımızın dili, bilinci; yüreğimizin, özlemlerimizin pınarı ol. Munzur gibi ak topraklarına, içsin soğuk sularından bir yaz akşamı, iş dönüşü. Eminim, imanım... Bir akşam üstü yitirdiğim seninle dönsün hayata, sende yaşasın. Güç değil; yaşamak ve yaşatmak!

Sevgili N, Erdoğan'a yazdığın da "Şamil bazen mektuplarında H'yi eleştiriyordu, oysa o çok iyi bir insan" diye yazmışsın.

Evet. Eleştiriyordum ve eleştirilerimde son derece haklıydım. Onun "arzu ettiğim" yere gitmesi, daha önce bulunduğu ortam, ilişki ve pratiğe ilişkin yaptığım eleştirinin, ya da bu yönlü yaklaşımlarımın doğru olmadığını göstermez ki... Aksine onu, yani yaklaşımımı doğrular. Karşı çıktığım, tartıştığım genel kişiliği, dürüst, ya da samimi olup olmadığı değil, eksiklikleri, kendini onarmada yeterince aktif olmaması ve bulunduğu ortam ve bu ortamın koşullandığı ya da koşullayacağı olası ilişkiler, davranışlardı. Amacım buna dikkat çekmek ve kendilerine yardımcı olmaktı. Galiba oldum da.

Her şey yaşamak ve yaşatmak için!

Sevgilerimle kucaklarım, tümünüze içten selamlar.

Eskişehir Özel Tip Cezaevi
Şamil Batmaz

"Gerçekler her zaman yeni şeyler öğretir"

Teyzeoğlu, 03.04.1989 tarihli mektubunu aldım. Bir süredir mektup yazmayı bıraktığım için karşılığını şimdi verebiliyorum. Benzer Newroz kartını bir-iki akrabaya daha göndermiştim. Birinin eline ulaşmazsa da diğerine ulaşsın diyerek, bir iki adrese yolladım.

Eğer önderimiz, hatıralarını yazmışsa, bugünkü değerlerimizin nasıl yaratıldığını çok iyi öğrenirsiniz. Okunsa da, o günlerin nasıl geçirildiğini kavratmak kolay değil. Bazı şeyler ancak yaşanılarak anlaşılabilir. Örneğin, Diyarbakır cezaevini de yaşamadan anlamak olanaklı değil. Mutlaka sizlere uzun uzun anlatılmıştır. Ne var ki anlatım her şeyi veremez, veremiyor. En iyi romancı, sinemacı ve sanatçılar dahi, yaşananları olduğu gibi yansıtamıyorlar. Her zaman zorlanmışlardır. Önderimiz mutlaka, sizleri o günlere götürmüştür. Ama, mutlaka yine de tümünü size anlatamamıştır. Sözkonusu alanda, herkesin işini kurduğu, her yeri etkilediği, müşteri kaptığı ya da kapmış gözüktüğü bir ortamda ortaya çıkmak büyük bir azim ve cesaret işiydi. Çünkü cesaret ve azimi kıracak birçok etmen vardı. Bir defa gelenekten gelmediğimiz için, gelenekçiler bizi bugünkü deyimle marjinal görüyorlardı. Bizim alanımızın temsilcisi olacağımıza inanmadıkları gibi, gülüp geçiyorlardı. Hatta bizi alan dışı görüyorlardı. Çünkü alan içi görünenler, kendi yanlarında, içlerinde olmalıydı. Önderimiz onların dışında kalması, onları şaşırtıyordu. Bu durum onları, "bunların aklından zoru mu var?" demeye kadar götürdü. Hatta bunlar, "aklıbaşında olmayan birkaç genç" olarak görüyordu. Böyle bir manevi baskı altında tutulan bir ortamda, gelişmenin dezavantajları vardı. Yalnız bizim köylüler değil, komşu köylülerin yaklaşımı da farklı değildi.

Maddi olanaklarımız ise sıfırdı. Birçok arkadaş yemek için para bulamazdı. Öğrencilere verilen krediler zamanı maddi olarak durumun düzeldiği günler olurdu. Bunların sayısı da sınırlıydı. Maddi sıkıntıyı anlatmak için bir örnek vereyim. Bizimle birlikte okuyan birisi ayrılış nedeni başka olduğu halde, ayrılışında gösterdiği iki nedenden birini açlık olarak göstermişti. Ona göre, diğer arkadaşlar doyarken kedisi aç kalıyormuş. Halbuki herkesin durumu aynıydı. Ayrılma nedeni böyle değildi. Bizi kapıcı olmakla, gelenlere sırt dönme gibi şeylerle de suçluyordu. Daha doğrusu, söyledikleri, bir mektup sınırları içinde böyle söylenebilir. Yani maddi durum o kadar kötüydü ki, bu tür sorunlar çıkabiliyordu. 1978 yılına kadar da bu tür sıkıntılar sürdü.

1978'lere gelindiğinde diğerleri şaşırmışlardı. Dün beğenmedikleri, kendilerinin hiçbir zaman erişemeyeceği noktaya gelmişti. Önderimizin işi ve çevresi büyüyor, onlar ise durdukları yerde patinaj yapıyorlardı. Tüm bunları kısa ve öz belirttim. Herhalde ayrıntılı ve tüm boyutlarıyla yazılmış ve siz de okumuşsunuz, heyecanlanmışsınızdır. Şimdi geriye baktığımda, inanılması zor bir yol aldığımızı görüyorum. Ben, sizdeki cesaretin temelini ve en büyüğünü bu işe başlamanızın kendisi olarak görüyorum. Bugün gösterilen cesaretin, bu işe başlamadaki cesaretin yanında pek fazla sözü edilemez. Bunu derken, bugün gösterilen cesareti küçümseme gibi bir düşüncem yoktur. Bu işe başlayanları şükranla, saygıyla anmak gerekiyor. Ben, bu işe başladıktan bir-iki yıl sonra destek verdim. Daha doğrusu, bu başlangıçta kimliğimi, kişiliğimi buldum. Ayaklarım yere basmaya başladı. Doğal olarak bu, ben de bazı gerici, inkarcı koşullanmaları yıktığında, bir süre kendimde deprem hissettim. Demem o ki, bizler bir aile olarak da, birey olarak da büyük engelleri aşarak bu noktalara geldik. Bizlerin, yani ailenin tarihi her yönüyle öğrenilirse, birçok şeyin ne kadar değerli olduğu görülür. Bugün doğal, sıradan görünen birçok değer için fazlasıyla emek verildiği öğrenilir. Yani bizde en doğal ve normal olanlar için bile büyük çabalar gerekti. İşte bizlerin başkalarından farkı ve zorlukların nedeni bu. Biz büyük bir şeyi uyandırdık. Bunun uyanması, bu noktaya gelmesi kolay olmadı. Neyse, bunları uzatmayalım. Şimdi tüm bunları öğrenme, duyma, görme olanaklarınız bizden çok fazla. Gerçekler her zaman size yeni şeyler öğretiyordur.

Buralarda karanlık olsa da, memlekette ürünün iyi olduğu görülüyor. Duyuyor, hissediyoruz.

Hoşçakal derken; seni ve tüm canlarımızı özlem ve sevgiyle kucaklıyor öpüyorum.

İzzet Baykal
25.05.1989
Ceyhan cezaevi

"Biz Kürtler de diğer halklar gibi ölümlerden yeniden doğuyoruz"

Sevgili Eva ve Doris,

İkinci mektubunuza, yani 16.3.1989 tarihli mektubunuza birincisinden daha çok sevindiğimi belirtmeliyim. Çünkü, birinci mektubunuza cevap yazarken, mektupla başlayan tanışmamızın ne kadar süreceğini bilemiyordum. Ortak yanlarımızın, düşüncelerimizin ne kadar olduğunu bilemiyordum. Doğrusunu isterseniz ve alınmayacağınızdan emin olarak, mektuplaşma isteğinizin, sanayi toplumlarının doygunluğunu yaşayan Avrupa insanının, sömürgelerin, çoğu filmlerde görülen ve gerçeği hiç de yansıtmayan egzotik güzelliklerine duyulan istekten kaynaklanan bir macera duygusunun ürünü olup olmadığını bilmiyordum. Bu nedenle de duygularımı ve sizden beklentilerimi ana hatlarıyla ve açıkça ifade etmiştim. Şimdi görüyorum ki, onları dahi yazmama gerek yokmuş. Sizlerin de bizler gibi emeğin kurtuluşuna gönül verenler olduğunuzu öğrenmemiz bize duyguların en güzelini yaşatıyor.

İnsanlığın kaderi hemen her yerde aynıdır. Kimi yerde çok daha büyük zorluklar yaşanır, dolayısıyla kayıplar daha çok olur. Ama her yerde sömürüye karşı tavır alan herkes sömürücülerin baskılarıyla uğraşmak zorundadır. Marks da çocuğunu yetersiz beslenmeden dolayı kaybettiğinde kendisini teselli eden tek şey, çalışmalarının, emeğin ve halkların kurtuluşuna ışık tutacağı umuduydu. Nitekim öyle de olmuştur. Halepçe'de onbinlerin katledilmesi elbette insanlığın karşılaştığı en büyük vahşetlerden biridir. Bir halk yok edilmek isteniyordu ve dünyada buna tepkiler hiç yok denecek kadar azdı. Bu katliamın yapıldığı dönemde, Birleşmiş Milletler gibi savaş kurallarını koyan ve denetleyen bir kurumun da tepkisinin çok cılız olması, aslında Kürtlerin nasıl zorluklarla karşı karşıya olduklarını göstermektedir. Bu katliam karşısındaki sessizliği bir bakıma normal karşılamak gerekiyor. Çünkü BM'nin mevcut durumu dünyadaki güçler dengesinin ifadesiydi. Bu güçler dengesinin hesabı yapılıyorken Kürtler ortada yoktu. Oysa şimdi dengelerin değişmesi gerekiyor. En azından bölgedeki taraf devletlerden dördü ve onlarla bağlantı içinde birçok gerici yönetimin çıkarlarına karşı konması gerekmektedir ki, BM bunu ne yapabilecek durumdadır ne de yapmak isteyecektir. Esasen o, ABD'nin başını çektiği dünya gericiliğinin çıkarlarının korunması işlevini görmek durumundadır ve bunun ötesinde herhangi bir şey yapamamaktadır.

Her şeye rağmen biz Kürtler de diğer halklar gibi ölümlerde yeniden diriliyoruz, tıpkı Neruda'nın dediği gibi. Bunun en güzel örneği bu yıl yaşadığımız Newroz'dur. Bizim toplum olarak güzel, olumlu ve yaşamı temsil eden bir geleneğimiz var. Newroz'u, size anlatmayacağım; çünkü, mektuplarınızdan anlaşıldığı kadarıyla sizler bu konuda bilgi sahibisiniz. Ben, bu yıl Newroz'u nasıl yaşadığımızı anlatmaya çalışacağım. Bu aynı zamanda Halepçe'de katledilenlerin, Kürtlerin kendi değerlerine sahip olması için mücadele içinde toprağa düşenlerin anısına da saygı anlamını taşıyacaktır.

Newroz'a daha bir hayli zaman varken, o günü en güzel, en anlamlı (tabii ki bulunduğumuz koşullar içinde) nasıl yaşayabileceğimizi düşünmeye başlamıştık. Çünkü bizim için tarihsel bir dönüm noktası olmanın ötesinde, birçok anının, önemli gelişmenin de başlangıcını taşımaya başlamış olan bir gündü. Her yaşanan yıl bu günün anlamına birçok şey katıyor ve zenginleştiriyordu. Diğer yandan tarihsel anlamı gereği de bir halka yeni yaşama başlaması uyarısında buluyor. Bu bayramın esas sahipleri olarak Kürtler yeni yaşama sahip çıktıklarını göstermeye başlamışlardı. Kürtlerin bu çabaları birçok kayba maloluyordu. Ve daha önlerinde katetmeleri gereken uzun bir yol vardı. Bu bakımdan da baharın gelişini müjdeleyen, canlanan giysilerle kırlarda bir şenlik bayramının yaşandığı özelliğinden daha çok, bizce bugüne sahip oluşumuzun bugünkü varoluşumuza katkısı, yanıyla bakılmalıydı. Bu varoluşu çağla bütünleştirme kavgasında bugünü bir çıkış noktası, bir güç toplama anı, kendimizi gözden geçirme fırsatı olarak değerlendirmeliydik, Bizimle aynı düşüncede olanların da dışarda, yaşamın sürdüğü her alanda aynı şeyi yaptıklarını biliyoruz. Ama biz dört duvar arasındaydık. Yapacaklarımız; yaşamımızın, düşünce yapımızdan kaynaklanan, sıradan mahkum yaşayışı olmamasına rağmen sınırlıydı. Bu yüzden de bizler bugünün her iki yanını, yani sevincin ve coşkunun egemen olduğu yanıyla, birçok değerli insanımızın kaybının yarattığı, dahası bu değerli insanlarımızı kaybedişimizin başlıca kaynağı olan köleliğin verdiği acıyı bir arada yaşamalıydık. Bunun kökleri bizim halk yaşamımızda vardır. Yani bizler sevinçle acıyı, hasretle kavuşmayı birleştirenler olmalıydık ve bugünü öylece yaşamalıydık.

Newroz akşamını bu duygular içinde ve sabırsızlıkla geçirdik. Sabahleyin erken uyandık. Dışarda güzel, güneşli, bizi kendine çeken bir gün vardı. Bugün adeta sayısız insanın yaşanamayan gençliğinin enerjisini ve yaşama gücünüü yansıtıyordu. Şairin dediği gibi, "delikanlı bir bahar günüydü." Her yerde bir hareket vardı. Doğadaki bütün canlıların uyanışının başladığını hissediyorduk. Cezaevinin dışındaki çamlardan doğanın kokusuna hasret burunlarımıza hafif bir esintinin dahi getireceği kokularının birkaç gün içinde ulaşacağı çiçekler açmaya başlamıştı. Bugünün hareketliliği kuşkusuz insanlarımızdan daha derin ve anlamlı olacaktı. Yani her şey ve herkes bugünü yaşıyor, düşünüyor, kavuşuyordu.

Bugünü bahçede günümüze katılacak konuklarla birlikte yaşayacaktık. Bunun için koğuşlarımızdan masalar ve sıralar taşımaya başladık. Masaları ve sıraları bahçenin duvar diplerine dizdik. Bahçemiz, zemini beton olan, eni yaklaşık sekiz, boyu otuz metre olan, yüksek duvarlarla çevrili havalandırma. Ama bizim için, bir avuç da olsa gökyüzünün maviliğini gördüğümüz, güneşlendiğimiz, temiz havayı soluduğumuz, spor yaptığımız, sohbet voltaları attığımız, yaşamımızın koğuş dışındaki bölümünün geçtiği başlıca yaşam alanlarımızdan birisidir. Koğuşlarda arkadaşların bir bölümü bu günde sergileyecekleri oyunların, türkülerin ve marşların son hazırlıklarını yaparken, bir bölümü de konuklara ikram edeceğimiz yiyecek ve içecekleri hazırlıyordu. Bir yandan çay yapılırken, diğer yandan limonata hazırlanıyor, dünden hazırlanan ve tümüyle bizim ürünümüz olan pastalar tabaklara konuyordu. Herkesin yerinde duramadığı, kıpır kıpır olduğu, coşku dolu bir hareketlilik vardı. Bugün de yaşamın renklerine ve özgürlüğüne hasret duyan bizlerdik. Acıyı yüreğimizin örsünde döverek sevince dönüştüren bizlerdik. Yine bunlara halk olarak ve bütün insanlığın kavuşacağına inanan bizlerdik. Gözlerimizde ağlayan kır çiçekleri vardı. Gözlerimizde geleceğin güzellikleri, aynadaki suratımız gibi açık seçik görülebilirdi bu günde...

Bahçeye gelen konukların, duvardaki bayrak ve resimleri görünce yüzlerinde çiçekler açıyordu adeta. Grup grup süren sohbetlerle bahçemiz bir düğün yerini andırıyordu. Sohbetlerde konuşulanlar herkesin ilgi alanına göre ya bir ortak anı, ya bir siyasal değerlendirme, ya da bir patikada yürüyüş kolunda olmanın duyumsattırdıklarıydı. Ama her şeyde büyük sorumlulukların ciddiyetiyle en coşkun sevinç yan yanaydı. Kısacası herkes, adeta, eğer biz ölümlerde dirilen isek, en kötü koşullar içinde en güzel olanları yakalıyorsak, bir türküdür yaşamımız diyordu.

Günümüzde yazılar okundu, sembolik ateş yakıldı, marşlar ve türküler söylendi. Oyun ekibimiz bütün maharetini ortaya dökerek figürlerinde bir halkın yaşamını resmetti. Alkışlar çalındı coşkuyla. Bu alkışlar, temsil edilen yaşama, yani özgürlük için harcanan çabaya idi. Bu

Devamı 17. sayfada

Bir dünya istiyorum sizden; solmasın açarken güller

Sevgili bacım,

Baharın gümbür gümbür gelişi yankılanıyor yüreğimde. Toprak kabarıyor yerinden, bir yılın öfkesiyle patlayacak; besbelli yüklüdür toprak geçen yılın tohumlarıyla. Soğuk karları eritiyor öfkesi ve yakalıyor sıcak güneşi. Tahammül kalmamış karanlığa, başaklar sallansın istiyor deniz misali bağrında.

Bir öfkedir sarmış bedenini toprağın eskiye, yeni günü doğurmaya gebe şimdi. Çiçekler doğuracak yeniden ve giyecek gelinliklerini kırmızı güllerle bezenmiş. Özlemiş güneşin, gülün ve yaprağın parlak renkleriyle dalgalanışını ve türküsünü "Şadi bülbülün." Sıkıldı toprak, yılanları ve solucanları içinde saklamaktan, güneşin parıltısına atmak istiyor sürüngenleri tüm öfkesiyle, vermek istiyor çelik pençelerine kartalların.

Bahar toprağın yeniden uyanışıdır, patlatarak tohumları ve sallayarak beşiğini filizin, tohumun başağa duruşudur bahar.

Evet bacım, bahar geliyor, gümbürtüsü yankısını buluyor içimizde. Toprak yürektir çünkü. Ses veriyor yüreğimize. Kokusunu duyarız toprağın demir parmaklıklar ardından. Ve duyarız yeni filizlerin uzandığını güneşe, işte baharın bir gününde dilek tutarız yüreğimizde, yemin ederek üç kibrit çöple doğruluyoruz bir Agit sözle. Baharı yudumluyoruz, biz içten içe. Sevgi okuyor yüreğimize, mayalanıyor sağlam bir özle.

Baharda kanı kaynar insanın ve özlemi bire bin katlanır olması gereken yerde olamamanın ve bahara tohum olamamanın. En çok kartalı özlerim baharda, uçuşunu içimde hissederim ve süzülüşünü yalçınlıklarda. Yeni tüyleri parlıyor güneş ışınında, girerek siyahtan mora. Ürkektir o an sürüngenler, çünkü toprak gizlemiyor onları ve dolaşıyor tepelerinde kartal. Daldı dalacak ve geçirecek çelikten pençelerini sürüngenin beynine, işte o an, sürüngen yılan hiçliğini anlıyor ve çırpınıp duruyor çelik pençenin altında.

Kanım delice akar baharda ve ulaşamamanın acısı dağlar yüreğimi. Baharda sıcaktır ana kucağı, kokusunu alamamak deli ediyor özlemle şahlanan yüreğimi. Yüreğimi açmak isterim kartallara. Çünkü sefil baykuş anlamaz baharın cıvıltısını, hayatın gümbür gümbür akışını, bir haykırabilseydim kartallara ve diyebilseydim;

Bir dünya istiyorum
sizden
Solmasın açarken güller
Sökerken batmasın
şafak
Ağlamasın
Düşerken gülümseyen dudak
Ve diyebilseydim;
Bir dünya istiyorum
sizden
Beko'su olmasın diken
yıldızlar arasında
Ve unutmasın sevdalılar
gençten solan goncalara
Bir dünya istiyorum
sizden
Sönmesin "uyandırılmış toprağı"
Cirit atmasın çakallar
varoşlarında
Ve balçık sıvanmasın ilk güneşine
Köküne kibrit yakılmış olsun
ayrık otlarının
Bir dünya istiyorum
sizden
Sulansın damarlarımdan gülleri
Ve taşları kemiklerimden
Çelik tel diye alın
kaslarımı
Bir dünya istiyorum
sizden
Bir dünya
Bedenim harcı olsun elinizde
Ustası siz olun dünyamın
Olmasın
Karanlık köşesi ve
Çökmesin üstüne
kasvetli gece
Uçmasın
Çirkin uçuşlarıyla
yarasalar
Ve örmesin ağlarını
örümcekler
Vasiyetimdir bu
Bildirin
Çelik pençeli kartallara

Evet ulaşabilseydi sesim sarp kayalarda yuva kuran kartallara; bunları bildirecektim istemim diye.

Evet Bacım, yine duygululuğum üzerimde, kalemim almış başını gidiyor. Sevgi ve özlemdir kalemi konuşturan, yanınızda olamamanın özlemi ve ailemin yüreğime saldığı tükenmeyen gittikçe, büyüyen sevgisidir. Bazen düşündüğümde, böyle bir ana ve böyle bir babaya sahip olduğumuz için çok ama çok şanslıyız. Ama bize bunca sevgiyi tattıran, özlemi bile yüreğimizi hoplatan ailemiz için ne yaptım diye düşündüğüm anlar oluyor. Ve aldığım cevap hep şu oluyor; ne yaparsan yap bu sevginin bedelini ödeyemezsin. Bu beni daha çok çabalamaya, daha çok bağlanmaya götürüyor.

Ailemden birinin tırnağı incisin, buna yürek dayanmıyor. O an için tırnağa değen taşı elime geçirirsem her halde dişlerimle öğütürüm.

Bacım, biliyorum ailemiz de bizi çok ama çok seviyor bunun için de sevgisine layık olabilmek en yakın hedefimdir. Bu sevginiz dolayısıyla bizi merak ettiğinizi biliyorum. Onun için size son durumumu yazayım.

Duymuşsunuz, daha önce açlık grevine girmiştik. Aslında Diyarbakır'da başladık. Çünkü orada bir vahşet yaşadık ve her şeyimiz talan edildi. Açlık grevimizi burada sürdürdük. Çünkü buradaki arkadaşlar da açlık grevindeydiler. Onların da birçok eşyası (kitap vd.) alınmıştı. 37 gün sonra açlık grevimiz sona erdi, bize bazı sözler verildi. Ancak bir müddet sonra bize verilen sözlerin çoğunun uygulamaya konulamayacağı gerekçeleri öne sürüldü, top Adalet Bakanlığına atıldı. Biz de zorunlu olarak özünde bitmedi gözüyle baktığımız açlık grevine yeniden 9 Şubat'ta başladık. 20 gün sonunda istemlerimiz kabul edildi ve açlık grevine son verildi. Telefon, yazışma, yasak olmayan kitapların alımı vb. istemlerimiz kabul edildi. Şimdilik son durum bu. Ancak telefonu, biz içerden edebiliyoruz. Yani dışarıdan gelen telefonlar kabul edilmiyor. Bir de şöyle bir durum çıktı ortaya; daha önceki açlık grevini bırakan Kurtuluş ve Dev-yol davalarından yargılananların bir kısmı bu defa açlık grevine girmediler. Ancak adeta telefonu işlemez hale getirmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Daha açlık grevini bıraktığımız gün hepsi telefon etmek için kuyruğa girdi. Asalakça bir yaşama alışmışlar.

Yılların verdiği açlıkla, cezaevindeki arkadaşlara yazmak istiyorum; ama, yazacak fırsat olmuyor. Gerçi yazdık ve yazıyoruz ama, öylesine özlem doluyuz ki, bir mektubu kısa sürede yazmak olanaksız oluyor. Yıllarca beraber acı çektik, sevinçleri paylaştık; ama, sonra ayrıldık. Böylesi arkadaşlara yazacak çok şey oluyor.

Son durumumuz iyi sayılır. Ama biliyorsun cezaevleri çoğu zaman belli olmuyor. Mektup yazarken iyidir, mektup elinize ulaşana kadar aksine dönebiliyor. Şimdiden bayramınızı candan kutlarız. Yüreğimizdeki ateşle sizleri kucaklıyoruz. Bu bayram ailemizin tüm fertlerine azim, karar ve başarı olsun, yollarını aydınlatan meşale olsun.

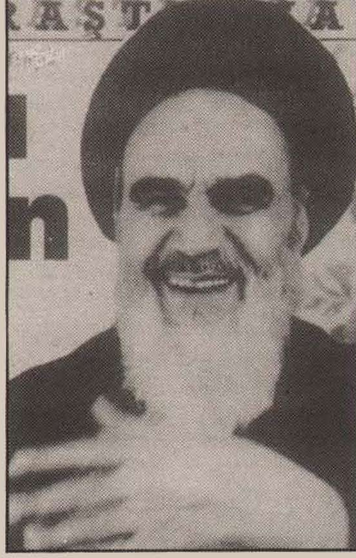
Dotlukla...
Kardeşin Seyfettin Aluş
13.03.1989

Ayetullah Humeyni'nin ölümü ve İran'da yeni dönem

10 yıldır İran'ı yöneten Ayetullah Humeyni'nin ölümü ardından İran'daki durumun ne olacağı üzerine yoğun tartışmalar yapılmaya, yeni sorular ortaya atılmaya başlandı. Humeyni'nin ölümü ardından İran'da ne gibi değişiklikler olacağı konusu üzerine bütün dünya duruyor. İran'ın gelecekte nasıl biçim alacağı konusu üzerinde bu kadar ilgiyle durulması, İran'ın bugün Ortadoğu politikasını olduğu kadar, dünya çapındaki gelişmeleri de etkileyen bir konumda bulunmasından ileri geliyor.

İran'da Şahlığın yıkılması ardından, esas olarak Humeyni'de ifadesini bulan yeni bir yönetim dönemi başladı. Bu yönetim altında İran'ın 10. yılını doldurmasına fazla bir zaman kalmadı. 10 yılda İran'ın geldiği nokta neresidir? Humeyni yönetimi altında İran bölgede nasıl bir rol oynadı? Bu soruların cevabı irdelendiğinde Humeyni sonrası İran'ı bekleyen sorunların neler olduğu, İran'ı nasıl bir geleceğin beklediği soruları da yanıtını bulur. Yine Humeyni'nin ölümü ardından İran'ın mevcut politikasında bir değişiklik ortaya çıkar mı, ya da olduğu gibi mi devam eder? Bu da yanıtını bulması gereken bir soru.

İran'ın, Şahlık sonrası durumunu çeşitli vesilelerle de olsa irdeledik. Bu konuda İran'ın bölgemizde oynadığı role açıklık getirdik. Bunlar, okuyucularımızın da az-çok bildiği gelişmelerdir. İran'ın tarihine ve 10 yıllık geçmişine bu nedenle şimdilik uzun bir değerlendirmeyle girmek istemiyoruz. Ancak, şu andaki durumun izahı için bazı belirlemeleri yinelemeyi gerekli görmekteyiz.

ABD emperyalizmi Şahlık döneminde İran'a Ortadoğu bekçiliği görevini vermişti. İran, ABD emperyalizminin bölgedeki çıkarlarını koruyan önemli bir üs alanı görevi görüyordu. Bu bakımdan Şahlığın yıkılması ABD'yi dolayısıyla da tüm emperyalist sistemi önemli bir saldırı üssünden yoksun bıraktı. Şahlık rejimi bütünüyle emperyalizmin hizmetine koşuyordu.

1979 yılında Şahlığın yıkılmasıyla birlikte, yönetim mollalar olarak adlandırılan din adamlarının eline geçti. Humeyni ve çevresindeki dini kesimin etkinliğini kurduğu iktidarın anti-Amerikancı özelliği, İran'ı ABD emperyalizminin bir üssü olmaktan da kurtardı. İran'ın emperyalizmin egemenlik sahasının dışına çıkması, bölgedeki dengede de değişikliklere yol açtı. İran'ın anti-Amerikancı çıkışı, bölge dengesinde emperyalizmin aleyhinde gelişmelerin kefesinin ağır basmasını da birlikte getirdi.

ABD emperyalizmi, İran'ın bu yeni durumunu kabullenmedi. İran da aleyhine oluşan durumu lehine çevirmek için komplo ve saldırılara yöneldi. Irak'ı İran'a saldırtması, bu gelişmenin bir sonucudur. ABD emperyalizmi İran'ı düşürmek amacıyla Irak'ın saldırısını başlattı. İran'la Irak arasında 8 yıl süren savaşın başlaması kaynağını burada buluyor.

Irak başlangıçta İran'a karşı savaşta belli bir üstünlük sağladı. Ancak, bu İran'ın yeni yönetimini devirme şansı vermedi Irak'a. Savaşın ilerlemesi sürecinde İran Irak'la durumunu dengeleyerek, karşı saldırıya geçti. İran ile Irak arasında süren savaş 8. yılına girdiğinde, her iki taraf da birbirini yenilgiye uğratmaktan uzak bir durumdaydı. Karşılıklı olarak, büyük bir yıkıma da yol açarak devam eden savaşta İran olsun, Irak olsun sonucu lehlerine dönüştürme şanslarını büyük oranda yitirmişlerdi. Sürüp giden savaş, her iki tarafın da insan gücü ve maddi olarak ağır kayıplar vermesine yol açıyordu. Savaş, hem İran açısından ve hem de Irak açısından öyle bir noktaya gelmişti ki, barış kaçınılmaz bir hale geldi. İran uzun süreden bu yana kabul etmediği Birleşmiş Milletler'in kararını kabul ederek, Irak'la barışa hazır olduğunu açıkladı. Humeyni yapılan bu ateşkesi ''zehir içmeye'' benzetti. İran'la Irak arasındaki ateşkes antlaşmasının üzerinden 1 yıla yakın bir zaman geçti. Bu sürede ateşkesin ayrıntıları ortaya çıkmasa da, İran'la Irak arasındaki ateşkes antlaşmasının bozulması da ihtimal dışı görülüyor.

Ateşkes antlaşmasına varılması İran'ın uluslararası ilişkilerinin gelişmesine de yol açtı. Batı Avrupa emperyalistleri ve ABD İran'ı kendi yanlarına çekmek için çaba sarfetmeye başladılar. Savaşta ekonomik kuruluşları büyük oranda tahrip olan İran'ın yeniden inşasından pay kapmak isteyen emperyalist ülkeler İran'a yaklaşımlarında yeni bir yönelime girdiler. İran'ı işbirliğine çekmek için çabalarını yoğunlaştırdılar. Ateşkes sonrası, emperyalist ülkelerin İranla ilişki arayışlarının altında İran'ı yeniden kendi yörüngeleri içerisine çekme istekleri yatmaktadır.

İran'da emperyalizmle ilişkileri yeniden canlandırmak isteyen bir kesim de, bu çabalara destek olmaya başladı. Zaten emperyalist çevreler de İran yönetiminde ılımlı çevreleri güçlendirme yönünde sık sık açıklamalarda bulunmaya başladılar. Ateşkes sonrası İran üzerinde emperyalizmin çok yönlü oyunları devam etti.

İran, emperyalizmin etki sahası dışında olması ve anti-Amerikancı niteliğiyle Ortadoğu bölgesinde anti-emperyalist gelişmelerde rol oynamaktadır. Bu rolü boşa çıkarmak isteyen emperyalizm İran üzerinde ekonomik ve siyasal şantaj yoluyla sonuç almak istiyor. Bunun en son örneği Salman Rüşdi'nin ''Şeytan Ayetleri'' kitabı etrafında koparılan fırtınalardır. Humeyni'nin ''Şeytan Ayetleri'' kitabının yazarı Salman Rüşdi hakkında ''katli vaciptir'' fetvası çıkarması, Batılı emperyalist ülkelerin büyük bir tepkisine yol açtı.

Emperyalist ülkeler, bu durumu bir fırsat bilerek İran'a yüklenmeye başladılar. İran'la ekonomik, siyasi ilişkilerini kesmeye kadar da gittiler. İran üzerinde yoğun baskı oluşturarak geri adım attırmaya yöneldiler. İran, üzerinde oluşturulan baskıya rağmen geri adım atmadığı gibi, kendi içerisinde de Salman Rüşdi olayına ılımlı yaklaşanları tavırlarından vazgeçirdi. İran'ın bu tutumu karşısında, Batılı emperyalist devletler, İran karşısında ilk sert tutumlarını giderek yumuşatmaya başladılar. İngiltere dışında diğer Batı Avrupa ülkeleri elçiliklerini geri gönderdiler.

İran'la emperyalist ülkeler arasındaki ilişkilerin gergin olduğu bir dönemde Humeyni'nin ölümü İran'ın bundan sonraki gelişimi üzerinde ne gibi bir etkide bulunacaktır? Humeyni varlığı ile İran'ın anti-Amerikancı, anti-emperyalist konumunu sürdürmesini sağlıyordu. Yine, İran'ı kendi etrafında birleştirmeyi başarmıştı. Humeyni'nin ölümü yönetimde var olan ve şiddetli bir hale gelmiş olan çelişkiler üzerinde nasıl bir etkide bulunabilir?

ABD ve diğer emperyalist ülkeler Humeyni'nin ölümü ardından yaptıkları açıklamalarda, İran'ın bundan sonraki tutumunda değişiklikler beklediklerini açıkladılar. Bu açıklamalar, emperyalizmin İran'da oluşan yeni durumdan yararlanmak isteyeceğini göstermektedir. Özellikle de İran'ı yeniden işbirliğine çekme çabalarını arttıracaklardır. Humeyni'nin ölümünün açıklanması üzerinden fazla bir zaman geçmeden, ABD Başkanı George Buch'un hemen açıklama yapması, bu çabaların yoğunlaştırılacağını göstermektedir.

İran'da Humeyni sonrası büyük bir otorite boşluğu ve hatta iç çatışmalar bekleniyordu. Özellikle de Humeyni'nin yerini alacak kişiyi saptama konusunda bu çelişkinin artacağı siyasi çevrelerde beklenen gelişmelerdi. Ancak beklenen gerçekleşmediği gibi, Humeyni'nin yerini alacak kişinin saptanmasında tahmin edilen çelişkiler ortaya çıkmadı. Humeyni'nin yerini Ali Hameney alırken, şu an Meclis Başkanı olan Haşimi Rafsancani ise, Cumhurbaşkanlığı seçiminde aday olacağını açıkladı. Bu gelişmeler, Humeyni sonrası İran'ın nasıl bir çehre kazanacağını da göstermektedir.

Gerek Ayetullah ünvanını alan Hameney, gerekse de ülke yönetiminde giderek ağırlığı artan Meclis Başkanı Haşimi Rafsancani yaptıkları açıklamalarda Humeyini'nin ilkelerine bağlı olduklarını söylediler. İran'ın Humeyni'nin çizdiği yoldan ilerleyeceğini söyleyen her iki lider, Humeyni'nin vasiyetlerini yerine getireceklerini açıkladılar. Meclis Başkanı Haşimi Rafsancani, geçtiğimiz hafta içerisinde yaptığı basın toplantısında Humeyni'nin Salman Rüşdi hakkında verdiği ''katli vaciptir'' fetvasının hala geçerli olduğunu da belirtti.

İran'ın Batılı emperyalist ülkelerle ilişkilerinin gerginleştiği dönemde, SSCB Dışişleri Bakanı Edward Şevardnadze İran'a bir gezi düzenlemişti. Humeyni'yle de görüşen Şevardnadze, İran'la SSCB arasındaki ekonomik ilişkileri canlandırmak için girişimlerde bulundu. İran'dan SSCB'ye petrol akıtacak bir boru hattının döşenmesi konusunda da anlaşmaya varıldığı, yapılan görüşmeler sonucunda açıklanmıştı.

Rafsancani yaptığı basın toplantısında SSCB ile ilişkilerini daha da geliştirmek istediklerini de açıkladı. Humeyni döneminde temeli atılmış olan bu ilişkinin bundan sonra daha da hızlanacağını belirttiği konuşmasında, SSCB ile aralarında geçmişte varolan sorunların giderildiğini de ifade etti.

Bu gelişme ve açıklamalardan, Humeyni sonrası İran'ın var olan mevcut konumunu devam ettireceği görülmektedir. İran'ın SSCB ile ilişkilerini güçlendirmesi, bölgedeki anti-emperyalist konumunu korumasına hizmet edecektir. Bu da, İran'ın kısa sürede emperyalizmin kucağına düşeceği biçimindeki beklentileri boşa çıkarmaktadır. İran Humeyni'nin bıraktığı mirasa dayanarak, giderek SSCB ile ilişkilerini güçlendirip, bölgedeki anti-emperyalist konumunu bir müddet daha devam ettirecektir.

Türkiye ile İran arasında son dönemlerde giderek gerginleşen ilişkilere de kısaca değinmek istiyoruz. Türk Devleti İran'ı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanmak için yoğun girişimlerde bulunuyor. Geçmişte sık sık tekrar edilen ''Suriye'den sızıyorlar'' biçimindeki açıklamalar yön değiştirerek, ''İran'dan sızıyor-

Devamı 17. sayfada

ÇHC'nde gösteriler ordunun müdahalesiyle sonuçlandı

Çin Halk Cumhuriyeti'nde Mayıs ayı başından bu yana devam eden öğrenci gösterileri, Ordu birliklerinin müdahalesiyle birlikte Haziran ayının ilk haftasında sona erdirildi. Öğrenci gösterilerinin ordu gücüne başvurularak sona erdirilmesi, ÇHC'de 1 ayı aşkın süredir devam eden bir sorunun çözümlenmesini sağladı.

Çin'de öğrenciler, işçiler, köylüler ve aydınların da desteğiyle geniş çaplı gösteriler düzenlediler. ÇHC'nin tarihi meydanı Tiananmen'de 2000'e yakın öğrenci açlık grevi başlattı. Yüzbinlerce öğrenci, işçi ve aydın da destekte bulundu.

Öğrenciler eyleme, daha fazla demokrasi, rüşvetin ve yolsuzluğun önlenmesi talepleriyle başladılar. ÇKP Genel Başkanı Deng Xhiao Ping ile Başbakan Ling Pen'in istifasını isteyecek kadar gösterilerini genişleten öğrencilere, Çin'in diğer büyük kentlerinden de destek gösterileri düzenlendi.

Olayların genişlemesi üzerine hükümet Başkent Pekin'de sıkıyönetim ilan etti. Ancak ilk günlerde sıkıyönetimi uygulayamayan hükümet, alanı boşaltmaları için öğrencilere çağrıda bulundu. Ordu birliklerinin ilerlemesini, düzenledikleri gösterilerle önleyen öğrenciler, alanı boşaltmayacaklarını bildirdiler. Daha sonraki günlerde ordu birliklerinin Pekin merkezine doğru kaydırılması işlemi devam etti. Ordunun müdahalesinin kesinlik kazanmasıyla birlikte, öğrenciler de gösterilerini arttırdılar. Ancak, ilk günlerdeki kadar yoğun bir katılım gerçekleşmedi. Gösterilere katılımın azalmasında, ordunun kesin müdahaleye hazırlanmasının da etkisi büyük oldu.

Geçtiğimiz hafta içinde ise, ordu birlikleri gösterilere müdahale ederek, dağıtmaya başladı. 2-3 gün kadar devam eden karşılıklı çatışmalarda, askerlerden ve göstericilerden çok sayıda kişinin öldüğü bildirildi. Çin Hükümeti ölenlerin sayısını 300 dolayında olarak açıkladı. Resmi olmayan kaynaklardan gelen haberlerde ölü sayısının daha fazla olduğunu bildiriyordu.

Gösterilerin sona erdirilmesiyle birlikte, 10 Haziran'dan itibaren Pekin'de normal yaşama dönüldü. Bununla birlikte, Çin'deki gelişmelere ilişkin olarak çeşitli haberler gelmekte. Ordunun kendi içinde çatışma çıktığı, Savunma Bakanı ile ÇKP-MK Genel Sekreteri Zao Ziyang'ın olayların şiddetlenmesi ardından halkın karşısına çıkmamış olmaları Çin'de önemli gelişmelerin olduğunu gösteriyor.

9 Haziran'da Çin televizyonunda konuşan Deng Xhiao Ping, ordunun müdahalesini övdü. Başbakan Ling Pen de aynı doğrultuda bir demeç yayınladı. Bunların yanısıra 7 eyaletin ordu komutanları yayınladıkları bildirilerde, ordu birliklerinin kendi bölgelerinde de benzer tavrı takınacağını açıkladılar.

Gösterilerin dağıtılması ardından, ordu birlikleri yaygın bir tutuklamaya da giriştiler. İlk bir-iki günde 4 binin üzerinde kişinin tutuklandığı bildirilmektedir. Çin Hükümeti yaptığı açıklamada tutuklananların askeri araçları tahrip ettikleri, askerlerin ölümüne ve yaralanmasına sebebiyet verdiklerini belirtti. Tutuklamaların devam edeceği de hükümet açıklamasında yer alıyor.

ÇHC'nde meydana gelen gelişmelerin nereye varacağı konusunda şimdilik kesin bir şey söylenmemekle birlikte, bu olayların önemli gelişmelere yol açacağı şimdiden görülebilen bir durum. Özellikle de Çin'deki sosyalizmin uygulama sorunlarına nasıl bir çözüm getirileceği, Çin'in emperyalizmle yoğunlaşmış olan ilişkilerine nasıl bir biçim kazandırılacağı ve ülke içerisinde biriken sorunlar karşısında ne gibi bir tutum takınılacağı, bundan sonra daha da netleşecek hususlardır. Şu anda bu konularda bir şey söylenememekle birlikte, önümüzdeki günlerde yeni gelişmelerin ortaya çıkması ve durumun daha da aydınlık kazanmasıyla birlikte, bu hususlarda da daha çok şey söylenebilecektir.

Federal Almanya'daki Kürt tutuklular serbest bırakılmalıdır;...

Baştarafı 6. sayfada

için yaptıkları toplantı, yürüyüş vb. çalışmalarından ötürü basılıyorlar, aranıyorlar; yürüyüş ve toplantıları engelleniyor, yasaklanıyor; paraları gaspediliyor.

Bundan bir yıl önce Federal Savcılık 16 Kürdü tutukladı. 13'ü halen cezaevindedir. Ayrıca 18'den fazla Kürt hakkında da soruşturma ve takibat sürüyor. Federal Savcılık tutukladığı ve soruşturduğu Kürtleri "PKK-ERNK-ARGK içindeki terörist bir örgüte üye olmak, desteklemek ve başka olaylar"dan (129a ceza kanununa göre) suçlamaktadır. Tüm deliller ise, FAC'da itiraflarda bulunan ve sözümona PKK tarafından kaçırılıp "Halk mahkemesinde yargılanıp tehdit edilen" şahitlere dayandırılmaktadır. Bu şahitlerin MİT tarafından, TC'ye muhalefet eden Kürtlerin takibatı için gönderildikleri iddia larını, Federal Savcılık şimdiye kadar araştırmamıştır. Bunun yerine tüm tutuklu Kürtler çeşitli kademelerde tecrite alınmış ve savunma hakları büyük oranda sınırlandırılmıştır. Örneğin, tutuklanan Kürtlere Kürt yayınlarının verilmesi yasaklanmıştır.

Bu bildiriyi imzalayanlar olarak, Kürtlere yönelik takibatı ve tutuklamaları protesto ediyoruz. Batı Alman tekellerinin, Kürtlere karşı kullanılan silah ve zehirli gazı sömürgeci devletlere gönderdikleri bir dönemde, Federal Savcılık da ceza kanununun 129a maddesi ile devreye girerek Ortadoğu'daki bu gelişmeyi tamamlamaktadır. Hatta o kadar ileri gitmekte ki, Kürtlerin Lübnan'daki "suçlarını" da takip etmektedir. Bu uygulama, uluslararası hukukun, yabancı bir ülkenin iç işlerine karışmama ilkesinin ihlalidir. FAC'da yaşayan 400.000 Kürdün takibata uğraması doğal karşılanmaktadır. Kürdistan kurtuluş mücadelesine Alman topraklarından yapılacak her türlü yardım engellenmek ve yasaklanmak istenmektedir. Bunun için Türk İçişleri Bakanı M. Kalemli, 1988'de FAC'a yaptığı bir ziyarette teşekkürlerini şöyle dile getiriyordu:

"Alman makamları şikayetlerimizi haklı buldular ve gerekli önlemleri aldılar. Ben büyük bir sevinçle Alman dostlarımızın bu önlemlerinin devamını duydum. Hükümetimizin, bölücü ve terörist PKK'ya karşı tedbirleri büyük başarı kazandı. Bizler onların hepsini yeneceğiz." (Tercüman, 26.3.1988)

Bu politika ile sıradan insan hakları çiğnenmektedir. Federal Savcılık, Kürtlere karşı milliyetçi ve şoven duyguları körüklüyor. Bu, yabancılara karşı hükümetçe yürütülen kışkırtma ve baskı politikasıdır. PKK ve sempatizanı Kürtler; defalarca silahlı kurtuluş mücadelesini Kürdistan'da yürüttüklerini, FAC'da bunun için yardım topladıklarını ve FAC'da şiddet olaylarının çizgilerine ters olduğunu belirtiyorlardı.

FAC ve Federal Savcılığın, Kürtleri takibatları son bulmalıdır. Federal Savcılığın kanundışı saldırıları durdurulmalıdır. Türkiye yardımlarına ve istihbarat, polislik, askeri alanlardaki Türk-Alman işbirliğine karşı mücadele edilmelidir. Bu nedenle aşağıdaki istemleri destekliyoruz:

—FAC Anayasasının 129a kanununa göre Kürtlere karşı açılan davalar iptal edilmelidir!

—Tüm tutuklu Kürtler serbest bırakılmalıdır!

—Takibata; Kürt örgütlerinin faaliyetlerinin kanundışı engellenmesine son verilmelidir!

FEYKA-KURDISTAN
KÜRT HALKININ DOSTLARI

Destekleyenler:

●Sosyalist Vatan Partisi (SVP) ●Ekim ●Batı Almanya Komünistler Birliği-Merkezi (BWK-Vorstand) ●Faşizm, Savaş ve Gericiliğe Karşı Halk Cephesi-Merkezi (Volksfront-Vorstand) ●Medico International-Frankfurt ●Türk ve Kürt Halklarının Dayanışma Birliği-Nürnberg (TKHDB)● Münster Marksist ÖğrencilerBirliği-Spartaküsçüler (MSB-Spartaküs, FH Münster)● Özgür İşçiler Birliği/IAA (FAU-IAA) ●Özgür Işçiler Birliği/Kızıl Komünistler (FAU/R)● Birleşik Sosyalist Partisi (VSP)● Anti WAA-Büro, Saarland● Bochum Ruhr Üniversitesi Psikoloji Bölümü Genel Toplantısı (Vollversammlung der Fachschaft Psychologie an der Ruhruniversität Bochum) ●Filistin Komitesi-Heidelberg (Palästina Komitee-Heidelberg) ●Pan Afrikan Kongresi-Hamburg (PAC-Hamburg) ●Hamburg-EL Salvador Komitesi ●Guatemela Komitesi-Hamburg ●Orta-Amerika Koordinasyon (Mittel-Amerika Koordination) ●Batı Almanya Komünistler Birliği Merkezi-Berlin (BWK Vorstand-Berlin) ●Volksfront-Berlin ●ASTA, FU-Berlin ●ASTA, TU-Berlin ●İran Halkının Fedaileri Gerilla Örgütü Sempatizanları-Berlin (SDGOVF İran, Batı-Berlin) ●PPSF, Berlin ●Braunschweig Teknik Üniversitesi Arap Öğrencileri Genel Birliği (Generalunion Arabischer Studenten der TU-Braunschweig) ●ASTA, TU-Braunschweig ●Braunschweig Anti-emperyalistleri (Anti-Imperialisttinnen Braunschweig) ●Tecrite Karşı Çalışma Grubu-Braunschweig (AG Gegen Isolation) ●Braunschweig Yabancı Düşmanlığına Karşı İnisiyatifi (Initiative Gegen Ausländerfeindlichkeit Braunschweig) ●Anarşist Plenumu (Anarchistisches Plenum-Braunscheweig) ● Kürdistan Komitesi-Braunscheweig ●Yeşiller-Karlsruhe (Die Grünen-Karlsruhe) ●Yabancı Ayrımcılığına Karşı İnisiyatif-Giessen (Initiativ Gegen Ausländerdiskriminirung-Giessen) ●İlticacılar Temsilciliği-Giessen (Flüchlingsrat-Giessen) ●Giessen Anti-faşist Plenumu (Anti-faschistisches Plenum-Giessen) ●Infoladen Giessen ●Filistin-Lübnan-Komitesi-Giessen ●DGB Gençlik Kurulu Lahn/Dilla (DGB Kreisjugendauschuß Lahn/Dilla) ●İrlanda Komitesi-Münster ●Saarbrücken Açlık Grevi Bürosu ●Infoladen-Kaiserlautern ●Latin Amerika Öğrenciler Derneği-Münster ●Yaşlıları Koruma Birliği-Steinfurt ●Kızıl Yardım-Kiel ●Kürdistan Komitesi-Schweinfurt ●Infoladen-Bielefeld ●Metal İş Sendikası Bielefeld Yönetim Birimi ●Kürdistan Komitesi-Nürnberg ●Nürnberg Açlık Grevi Bilgilendirme Bürosu ●Essen/Ruhr-Kürt Politik Tutuklularıyla Dayanışma Komitesi ●Münih Kürdistan Çalışma Grubu ●Infoladen-Münih ●Yeşiller-Steinfurt ●Frankfurt, Şilili İdamla Tehdit Edilenler İçin İltica Grubu ●Komünist Alman Partisi (KDP) Yeniden İnşa Grubu-Frankfurt ●Latin Amerika Komitesi-Mannheim ●Filistin Komitesi-Mannheim ●Halk Cephesi-Köln ●Bochum Kürt Öğrenciler Derneği ●Yeşiller-Heide ve Çevresi ●Antje Müller-Af Örgütü Ditmarschen ● Christiane Orgis, Waldhaus Dostluk Çevresi-Ditmarschen ●Eifriede Dikenza, Jusa AG-Eddeloh ●Thies Wrobel, Genç Sosyalist ●Eva Dirschauer, Weddingstedt Kilise Yönetimi ●Herta Feiß, Konrektorin IR ●Thomas Sass-Kamik ÖTV Personel Temsilciliği ●Oliver Wörner, Lorenz HBV İşletme Temsilciliği Başkanı ●Shwarzmark-Infoladen ●Hafen Straßen Koruma İnisiyatifi ●Kürt Halkının Dostları-Hamburg ●Hamburg Kürt Tutuklularla Dayanışma Komitesi ●Miguel Enriquez Şili Komitesi ●Che Guevara Merkezi ●Otonom Ortadoğu Grubu-Hamburg ●Roma ve Cinti Birliği-Hamburg ●Hamburg Özgür Gençler Birliği ●Anti-Emperyalist-Hamburg/Horn ve Winterhude ●Basın Pedagoji Merkezi-MPZ ●Halk Cephesi Hamburg Yönetimi ●Kollektif Arkabahçe Basımevi ●Libertäre Assoziation Yayınevi-Hamburg ●BEK Hamburg Eyalet Yönetimi ●Hamburg Thaden Str. 130a Plenumu Kneibenkollektiv ●Yeşiller-Münster ●Almanya Komünist Partisi-Münster

●Avukat G. Plagemen-Berlin ●Avukat M. Lechmann-Berlin ●Avukat U. Jorczik-Hamburg ●Avukat A. Knehn-Hamburg ●Avukat G. Heineke-Hamburg ●Avukat I. Ewigholz ●Yeşiller'den T. Rusenberg-Wuppertal ●Avukat H. Kremer-Berlin ●Avukat C. Klosternhuis-Hamburg ●Doktor H. J. Scheneider-Hamburg ●Referadorin G. Bruns-Hamburg ●Avukat S. Topter-Hamburg ●Gazeteci G. Zink-Hamburg ●Gabi Rohloff-Wuppertal ●Mebactm-Wuppertal ●VSP'den . Hanfried Brenner-Wuppertal ●DKP Üyesi R. Adam Titz ●Avukat J. Sandran-Hamburg ●Referedar E. Holst-Hamburg ●Öğretmen B. Doms ●Foto Muhabiri M. Stroux ●DGB Merkez personel temsilciliğinden J. Markmann ●Avukat E. Jäger ●Tiyatrocu T. Prückener-Hamburg ●Referendarin G. Bruns-Hamburg ●Doktor B. Elsner-Hamburg ●Hamschering İşçi Temsilciliği Başkanı M. Salaquarda ●Avukat V. Pfaff-Hamburg ●Hamburg IGM Tarif Komisyonu Üyesi K. Scharpff ●Genç Sosyalistler Schleswing-Holstein Eyaleti Başkanı Lutz Petersen ●Muhabir W. Poelchou-Hamburg ●M. Pehl-Wuppertal ●Genç Sosyalist C. Hoffman-Heide ●Avukat A. B. Egen-Hamburg ●Referendarin J. Schmidt-Hamburg ●Avukat H. Jacobe ●Avukat J. Waßmann ●İşçi Temsilcisi H. Hamsil ●HBV-İşletmesi İşçi Temsilcisi F. Zobel ●Avukat A. Kenehn-Hamburg ●Avukat H. Lomer-Hamburg ●Doktor H. Bucher-Hamburg ●Hamburg Alüminyum İşletmesi İşçi Temsilcisi G. Thode ●Bilim ve Eğitim Sendikası GEW-Ajle Hamburg Şubesi Başkanı M. Töpfer

Biz Kürtler...

Baştarafı 15. sayfada

günle ilgili yaşadıklarımızın, duyumsadıklarımız sizlere anlatabildiklerimizdir. Bizi tanıdığınız oranda, sözcüklerle ifade edemediklerimizi anlayacağınıza güveniyorum.

Mektuplarımızda kendinizle ilgili, sizi sosyal konumunuz ve siyasal ideolojinizle daha iyi tanımamızı sağlayacak bilgiler vermenizi bekliyorum. Böylesi bir bilgilenme beni, mektup yazarken birçok ikirciklikğe düşmekten ya da dolaylı anlatımlara başvurmaktan kurtaracaktır. Her şeye rağmen, bu üçüncü mektubumla birlikte dostluğumuzun giderek gelişeceğine daha çok inanıyorum. Bu nedenle mektuplarımızda konular zenginleşecek ve güzelleşecektir.

Mektubumu bitirirken, sizlere sağlık dileklerimizi, dostluk selamlarımızı yolluyor, başarılar diliyorum.

Antep E Tipi Cezaevi
Rıza Altun

Ayetullah Humeyni'nin ölümü...

Baştarafı 16. sayfada

lar" biçimini aldı. Faşist Türk Devleti bu iddialarıyla İran'ı baskı altına alıp Irak rejimini olduğu gibi, İran'ı da işbirliği içerisine çekmek istiyor. Ancak, Faşist Türk Devleti bu girişimlerinde herhangi bir sonuç alamadığı gibi, İran'la aralarındaki çelişkiler daha da derinleşmeye başladı.

Tahran'daki Türk Büyükelçiliği önünde, Türkiye'nin İran'a karşı tutumunu protesto eden Humeyni taraftarlarınca bir gösteri düzenlendi. Hatta göstericilerin bir kısmı Büyükelçiliğe girmeye çalıştılar. Bu gelişmeler üzerine İran ile Türk devleti arasındaki ilişkiler gerginleşmeye başladı. Bu gerginleşme, Türkiye'nin İran'a yönelik ekonomik yatırımlarının da düşmesine yol açmaktadır. Bu gelişmeler, Türkiye'nin ekonomik ve siyasal olarak zayıflamasına yol açıyor. Bu da faşist rejimin ekonomik krizini hafifletmek için dış pazar alanları elde etme olanağını azaltıyor.

İran'la Türkiye ilişkilerinde kısa zamanda olumlu bir gelişme beklenmiyor. 12 Eylül faşist rejimi İran'la gerginliği azaltmak için Humeyni'nin cenazesinin kaldırıldığı gün bayrakları yarıya indirtti. Bu diplomatik bir kural gibi görünse de, Türkiye'nin böyle bir şeyi yapacağı tahmin edilmiyordu. Nitekim bu durum Türkiye içinde geniş tartışmalara yol açtı. Bazı gazetelerde aleyhte yazıların çıkmasına, İran'ın İstanbul Başkonsolosu büyük bir tepki gösterdi. Türk gazetecilerin İran'da çalışma kartları ellerinden alındı.

Bütün bu gelişmeler, Türkiye ile İran arasında meydana gelen pürüzün öyle kısa bir sürede giderilemeyeceğini gösteriyor. Türkiye'nin İran'dan beklediği sonucu alamaması, ulusal kurtuluş mücadelemize güç veren gelişmelerdir. İran'ın Türkiye ile ortak bir anlaşmaya varması şansının az olması, bu bakımdan lehimizedir.

Türk burjuva basınından...

Baştarafı 9. sayfada

karşı bir savaş üssü oluşturma hazırlığını yapıyor. Botan dağlarına girmekte zorlanan TC, bu yaylada suni yerleşim alanı oluşturmak ve buraya yerleştireceği 5 bin göçeri milisleştirerek ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaştırmak istiyor.

TC'nin bu hazırlığı bir yönüyle bu anlama gelirken, diğer yönüyle de Türk ordusunun Botan dağlarında savaş yeteneği gösteremeyip tutunamadığını göstermektedir.

ÖĞRETMENLER AJANLIĞI REDDEDİYOR

Milliyet gazetesinin 5 Haziran 1989 tarihli sayısında çıkan *"Öğretmenler Doğu'dan kaçıyor"* başlıklı haberde; Erzurum, Erzincan, Kars ve Ağrı'da 1988-1989 öğretim yılında toplam 242 öğretmenin istifa ettiği ve 2580 öğretmenin ise bölgede görev yapmayarak ayrıldığı açıklanıyor.

TC, Milli Eğitim Müdürlüğü yetkililerine dayanılarak verilen habere göre, Erzurum'da 79, Erzincan'da 44, Kars'ta 52, ve Ağrı'da ise 67 öğretmen istifa etmiştir. Tayin yaptırarak bölgeden ayrılan öğretmen sayısının dağılımı ise şöyle: Erzurum'da 890, Erzincan'da 420, Kars'ta 740 ve Ağrı'da 530. Öğretmenlerin görev yapmamasından ötürü, bu dört ilde ilk ve ortaöğretim için toplam 2 bin öğretmene ihtiyaç duyulduğu belirtiliyor.

Öğretmen sıkıntısı yalnız bu bölgelere başgöstermiyor. Kürdistan'ın birçok bölgesinde öğretmen açığı bulunmaktadır. Bu nedenle birçok okulun kapatılması zorunlu olmuştur.

12 Eylül'den, özellikle Kürdistan'da 15 Ağustos 1984'ten sonra hemen tüm öğretmenlere ajanlık dayatılmıştır. Ajanlığı kabul etmeyen çoğu öğretmen ya kendi isteğiyle istifa etmiş, ya da görevden alınmıştır. Sömürgeci eğitim sisteminin okulları, ajanlaştırmayı yaygınlaştıran kurumlar olması nedeniyle, ulusal kurtuluş mücadelemizin de hedefi durumundadırlar. Günümüzde TC, Kürdistan'da çoğu sömürgeci kurumundaki memurlara yüksek maaş veya primlerle görev yaptırmaya çalışıyor. Ancak bundan istediği sonucu alamıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişerek öğretmen kesimini de etkilemesi ve sömürgeci eğitim kurumlarını hedeflemesi, TC'nin asimilasyon politikasına önemli darbeler indirmektedir.

GERİ TEPEN BİR KOMPLO DAHA

1988 Aralık ayının sonlarında Tercüman gazetesi *"PKK adam kaçırdı"* vb. gibi büyük puntolu başlıklarla birkaç gün üstüste, İsviçre'de Mehmet Reyhan'ın fidye karşılığı rehin alındığını yazıyordu. Diğer burjuva gazeteleri de olayı işlemişti. Bu senaryolu komplo Partimize mal ediliyordu.

8 Haziran 1989 tarihli Hürriyet'te *"Oğuldan babaya komplo"* başlıklı bir haber yayınlandı.

Başlatılan mahkemede, sanıkların avukatı, Mehmet Reyhan'ın, babası Uğur Reyhan'dan 5 milyon frank alabilmek için 3 sanığı kullandığı şeklinde savunma yapmıştır. Ve müvekkillerinin serbest bırakılmalarını istemiştir. Bunun üzerine mahkeme yargıcı, sanıkların serbest bırakılarak tutuksuz yargılanmalarına karar vermiştir.

Mahkemede ortaya çıkan gerçekler, olayın Partimize yönelik bilinçli bir komplo olduğunu bir kez daha göstermiştir. Olayı kendisinin örgütlediği söylenen Mehmet Reyhan, bu komploda bir figuran olarak kullanılmıştır.

Partimizin haklı mücadelesi ve onun devrimci çizgisi, TC ve emperyalist güçlerin ortaklaşa gündeme getirdikleri tüm komploları boşa çıkarmıştır. Bu, bundan böyle de devam edecektir.

Metelokên Kurdî

Dewsa şêran kund dikin dîlan!

SEN NECİSİN?

Gardiyan her tutsağa, hangi hareketten yargılandığını soruyordu:

«Sen hangi hareketten yargılanıyorsun ya... fötürü!»

«PKK»

«Sen?»

«PKK»

«Sen?»

«PKK»

«Sen?»

«PKK»

«Sen lan?»

«Ben DDKD'liyim komutanım.»

Gardiyan DDKD'yi ilk defa duyuyordu. Birden rengi attı, cobunu çıkarıp DDKD'linin üstüne yürüdü:

«Aç ulan elini anasını s... faşisti!... Burada bir başka adla yine karşıma çıktın. Ama bana kül yutmaz derler.»

BENİM KOĞUŞUMDA EŞİTLİK OLACAK!

Devrimciler, düşünceleri gereği ortak yaşantılarını sürdürürlerdi. '81'in başlarına kadar her koğuşta komün vardı. Baskı ve işkenceler başlayınca, idarelerin üzerinde en fazla durdukları konu komündü. Her fırsatta bunu dağıtmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Hele daha sonraki günlerde, komünün olduğu koğuşlara en büyük işkenceleri yapıyorlardı.

Bu saldırı neticesinde 18. Koğuşun da komünü dağıtılmıştı. Tutsaklar bireyci yaşamın eziklиğini duyuyorlardı. Herkesin yiyeceği ranzasının altındaydı. Kimsenin bir başkasına yardım etmesine izin vermiyorlardı. Ama koğuşa yeni bir gardiyan gelmişti. Lümpen biriydi. Argonun en güzel küfürlerini eder, harbilik, dayılık ayaklarına yatardı. Göz kapaklarının altı mosmordu. Tutsaklar hap veya esrar da içiyor anlamını çıkarıyorlardı bundan. Ama bir özelliği vardı gardiyanın, devrimcilerin komün yaşamına hayrandı. Koğuşu teftiş etmiş ve herkesin yiyeceklerinin ayrı ayrı olduğunu görmüştü. Buna çok sinirlendi. Bir nara attı:

«Sorumlu, gel buraya aslanım!..»

«Emret komutanım!..»

«Bu ne hal lann?»

«Ne olmuş komutanım?»

«Daha ne olsun ulann!.. Herkesin yiyeceği ranzasının altında.»

«Komutanım, idare öyle istiyor. Yüzbaşı komutanım öyle emreti.»

«Kes ulan!.. Topla tüm eşyaları.»

«Emredersiniz komutanım!»

«Durmayın ulan! Herkes eşyasını, parasını buraya getirsin!..»

Bir çırpıda tüm eşyalar ve paralar toplandı.

«Bana bak aslanım! Bundan sonra sen komün sorumlusun. Yanına dürüst bir yardımcı da al.»

«Ama komutanım, bu paraları bende görürlerse, beni öldürürler.»

«Kes ulan. Ben burada olduğum sürece kimse bunun için sana bir şey diyemez. Zaten sizin en beğendiğim tarafınız budur. Ben anlamam; benim koğuşumda eşitlik olacak. Ağaymış, beymiş, vız gelir tırıs gider. Tamam mı lan?»

«Emredersin komutanım.»

APO'CULAR ÇIKSIN!

3. Koğuş çatı katıydı. Tek odalı büyükçe bir salon gibiydi. Sağ tarafta üç, sol tarafta iki kat ranza vardı. 120 kişilik mevcuduyla bir arı kovanını andırırdı. Gardiyanlar, içeri girip dayak atacakları zaman hep aynı şeyi söylerlerdi:

«Apocular çıksın!..»

Kimse çıkmayınca tüm koğuş dayağını eşit bir şekilde yerdi.

Ama her dayak faslından sonra homurdanmalar başlardı.

«Apocu olmakla gururlanırlar, ama dayağa gelince ortaya çıkmaya cesaret etmezler. Ahhh anam, zaten devlet kadar bir de bu Apoculardan çekiyoruz.»

«Artık dayanamayacağım. Bu kadar da yüzsüzlük olmaz. O kadar kendilerine ima ettik, yine de anlamıyorlar.»

«Anlamıyorlar değil, anlamamazlıktan geliyorlar. Enayi midirler?»

Böylece sürüp giderdi homurdanmalar. Belki bazıları küfür de ediyorlardı. Bu homurtuların tümünü bir ispiyoncu dindirmişti. Koğuşun yarısı Apocuydu. Hepsinin bir listesini yapıp gardiyana vermişti Necef.

Gardiyanlar, hiçbir şey yokmuşçasına içeri girdiler yine:

«Apocular çıksın.»

Kimse ne ses etti ne de çıktı ortaya. Bu kez gardiyan:

«İsmi yazılı olanlar, okuduklarım çıksın!..» dedi

...Ve başladı okumaya, altmış kişi ayrıldı. Çavuşun komutuyla sallapati giriştiler Apocu tutsaklara, nereye rast geldiyse, kafa, göz, kaş, burun demeden. Dayak atmaktan sırılsıklam olmuştu tüm gardiyanlar. Çavuş küfre başladı:

«Ulan sizin de, isminizi verenin de... Siz de açın ulan ellerinizi, kurtulacağınızı mı sandınız!..»

...Ve bir de koğuşun diğer yarısına giriştiler...

G-9

PKK davalarından yargılanan her tutsağı mutlaka bir silahlı eyleme koymak isterdi, Emrullah Kaya. Birkaç gün üst üste elini kaldırıyordu, Ferman Yel. Çok önemli açıklamalarda bulunacaktı. En son duruşma hakimi Emrullah Kaya ona söz hakkı vermişti. Ferman, konuşacaklarını konuşmuştu. Ama hakim peşini bırakmıyordu.

«Hangi eylemlere katıldın?»

ÇAND • PÎŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

ZİNDANDAN BAL DAMLALARI

—II—

«Minareboyu köyü baskınına...»

«Hangi silahı kullanıyordun?»

«G-9»

Hakim hayret etti.

«Nasıl birşey bu?»

«Şeritli ve makinalı, ayrıca bomba atardı.»

Birbirlerine bakıp fısıldaştılar. Yaz, dedi hakim;

«Sanığın şu ana kadar bilinmeyen bir silah taşıdığı gözlenmiştir!»

ÖNCE SEN OKU!..

Mustafa Arusoğlu, '80'li yıllarda Bozova Belediye Başkanı'ydı. Okuma yazması kıttı. O da Diyarbakır Zindanının zorlu günlerinde bulunmuştu. Gardiyan özellikle tanınan simalara kafasını takardı. Gitti Arusoğlu'nun önünde durdu:

«Oku lan İstiklal Marşı'nı!»

«Bilmiyorum komutanım.»

Bir aşiret lideri, yıllarca feodal değer yargılarıyla büyümüş bir insan olarak, hazırolda durmak, gardiyana komutanım demek zaten ona çok zor geliyordu.

«Nasıl bilmiyorsun ibne! Hem belediye başkanısın hem de İstiklal Marşı'nı bilmiyorsun! Oku haydi.»

«Bilmiyorum. Önce sen oku!»

Gardiyan, havalı bir onbaşıydı. Arusoğlu'nun böyle konuşması onun zoruna gitti. Tutsaklar nezdinde itibarı sarsılıyordu. Copuna davranarak,

«Demek hem okumazsın, hem de bana karşı gelirsin haaa!.. Aç elini!»

Ellerini açtı Arusoğlu, her dayak yedikçe,

«Allahhhh... Allahhhh!..» diye avazı çıktığı kadar bağırıyordu.

Onu koğuştan koma halinde çıkardılar. 35. koğuşa (hücre) attılar. Orda PKK'li tutsaklar kalıyordu.

«Burada kalacaksın!.. Yalnız İstiklal Marşı'nı değil, tam elli marş öğrenmeden seni buradan çıkarmak yok. Belki Apocular, bir gece seni asarlar.»

Apocular Arusoğlu'nu dışarıda bulsaydılar anında öldüreceklerdi. Ama yaralarını pansuman yapıp, ona kendi arkadaşları gibi baktılar.

NASIL YEDİN O PARALARI?..

Tutsaklar mahkeme arabasına, cenaze arabası adını takmışlardı. Aslında cenaze arabasından ziyade sallahaneden et taşıyan arabalara daha çok benziyordu. Bir grup tutsak Ringoya bindirilmiş, elleri arkadan kelepçeli, gözler kapalı gidiyorlardı. Tutsakların arabada dövülmesi adettendi. Ama bugün yalnız bir tutsak dayak yiyordu. O da Şiraz'dı. Gardiyan her vuruşta,

«Nasıl yedin o paraları» demekten de geri kalmıyordu.

Bir vurdu, iki vurdu, üç vurdu. Şiraz, bir anlam veremiyordu bu dövmeye ve «Nasıl yedin o paraları» sözüne. Cevap vermek de suçtu, ama dayanamadı:

«Beni niye dövüyorsun?»

«Kes lannn!..»

Tekrar dövmeye başladı. Bunun üzerine Mazlum müdahale etti.

«Siz bu arkadaşımızı birisiyle karıştırıyorsunuz. İnanmıyorsanız kimliğine bakın.»

Gardiyan:

«Sen kes. Onun avukatı mısın?»

Şiraz:

«Benim belediyeyle alakam yok, ben öğretmenim.»

Gardiyan bunun üzerine, Şiraz'ın kimliğine baktı. Yanıldığını anladı. Ama bozuntuya vermek istemedi:

«Fark etmez. Hepiniz aynısınız!»

ADANA RIZGARİ

Mahkeme çavuşu, tüm koğuş gardiyanlarına seslendi:

«Dinle lannn!.. Kimin koğuşunda ALA RIZGARİ varsa çabuk alıp buraya getirsin!.. Çabuk olun. Marş marş...»

7. Koğuşun gardiyanı ya böyle bir şeyi bilmiyordu ya da koğuşa gelinceye kadar unuttu.

«7. koğuşşşş!..»

«Emret komutanımmmmm!..»

«Ulan ADANA-RIZGARİ varsa çabuk çıksın!..»

Tutsaklar bunun yanlış olduğunu hemen anladılar. Koğuşlarında ALA-RIZGARİ'den tek bir kişi vardı. O da söyleme ve söylememe arasında tereddüt ediyordu. Ama kapıya yanaşıp tekmilini verdi:

«Komutanım ADANA RIZGARİ yok. Ben ALA RIZGARİ davasından yargılanıyorum.»

«Her ne b... olursan gel ulan! Ha ADANA RIZGARİ ha bilmem ne!»

SEN DE BANA İHANET ETTİN!..

Duymakla görme bir olsaydı; «Bir musibet bin nasihata bedeldir» sözünün bir anlamı olmazdı halk arasında. Kuşkusuz Diyarbakır'ın ileri gelen zenginlerinden Kasım Kellecioğlu da duymuştu Diyarbakır zindanında olup bitenleri. Ama bir kulaktan girmiş, diğerinden çıkmıştı. Onun açısından böyle bir yere girmesi balığın kavağa çıkması demekti. Balık kavağa çıkmadı ama Kasım efendi; 'bu adam Apoculara yardım ediyor' sözü üzerine bir gece ansızın içeri alındı. Sorgulama boyunca işini yaptılar. Tek bir fiske dahi yemeden Diyarbakır zindanına geldi. Hoşgeldin faslından da her nedense yememişti dayağı. Onu 36. Koğuş olarak tabir edilen (boklu) banyolu bölüme aldılar. Aradan daha birkaç saat geçmemişti ki gardiyana seslendi. O dönemde böyle seslenmek, gardiyanı çağırmak görülmüş bir şey olmadığından, tüm tutsaklar da pürdikkat kesildiler.

«Ne istiyorsun lan?»

«Lan deme doğru konuş!.. Bana komutanını çağır!»

Gardiyan da afaladı:

«Ne yapacaksın komutanı? Benim komutan!..»

«Sen işine bak!.. Ben senin kolordu komutanlarınla konuşurum.»

Gardiyan Kasım'ın tavrına hayret etti. Şimdiye kadar hiç kimse böyle serbest hareket etmemişti. Gardiyan içinden, her halde bu çok önemli biri diye düşündü. Gitti. Onbaşıya anlattı durumu. Onbaşı sekiz-on gardiyanla içeri girdi.

«Ne istiyorsun babalık?»

«Komutanınızı çağırın, konuşacağım!..»

«Komutan yok, benim komutan.»

«Lan oğlum, ben düne kadar sizin kolordu komutanınızla kadeh tokuşturuyordum. Şimdi senin gibi biriyle mi muhattap olacağım!»

Bu sözler onbaşının gururuna dokundu. Tüm tutsaklar onları dinliyorlardı.

«Peki. Tamam, şimdi sana Kemal Yamak'ı çağıracağım.»

Yanına birkaç gardiyan daha alarak geri geldi.

«Açın şunun kapısını, yüzbaşımın yanına götüreceğiz.»

Kapı açıldı. Kasım kendinden emin çıktı hücreden. Çıkar çıkmaz tüm gardiyanlar çullandı başına. Temiz bir meydan dayağından sonra onu falakaya aldılar. Kasım, —Durun... ne yapıyorsunuz...— demeye varmadan üzerinden tır geçmişe döndü. Onbaşı nefes nefese:

«Başka hangi komutanlarla konuşmak istiyorsun? Haydi söyle bakalım?»

Kasım'ın yerinden teprenecek hali yoktu. Kendi kendine mırıldanıyordu.

«Elbet bir gün buradan çıkarım. Ben size gösteririm.»

Onbaşı:

«Ne diyorsun oğlum, kancık gibi önünde konuşma. Erkeksen açık söyle!..»

Kasım ayakkabılarını giymekle meşguldu ama ayaklar şişik olduğundan bir türlü giremiyordu. Kızdı. Yüksek sesle,

«Sen de bana ihanet ettin» deyip fırlattı ayakkabıları.

Bi Hilpişkîna Biharê em bêhtir nêzîkî xaka niştimanî azad bûne

Destpêk di rûpela dawî de

re nema. Ji ber vê sedemê ji gelek caran derfeta xwetevgerandina yekitiyên dagirkeran hat tengkirin û gengaz bo xwetevdana wan nehat dayin. Komutanên hêzên artêşa dagirkeran, ji ber ku hejmara helikopterên li erdê diketin kêlî bi kelî zêde dibû, qedexe kirin ku helikopter nizmtir ji 2.000 metran bifirin û xwe nêzîkî erdê bikin. Çekên di destê gerillayên ARGK de, gava tên agirdan, tenê digihin vê bilindahiyê. Ev ji tê wê manayê, ku helikopter li deri menzila çekên pêşmergeyên ARGK êdî baladifirin. Artêşa dagirker bi vê biryara xwe, dixwaze ku helikopterên wan di şer de neyin xistin û hundabûnên xwe yên di vê barê de birawestînin. Herweha dagirker niha dixwazin helikopterên nuh bikirin, ku posideyên berikan li wan nabe. Ev helikopterên nuh bi tevayî xwediyê qalikeki ji pola ne û di wan de çekên bo şerê beji û otomatik hene.

Pêşveçûnên ku di vê pirsê de derdikevin holê, bi şeweyeke gelek ronak şanî dikin, ku hêzên artêşa faşist ketine nava rewşeke çawa. Li hemberê şerê me yê rizgariya netewî ku her diçe tund dibe, dagirker rasti lêdan û hundabûnên giran dibin û tevlî vê jî, êdî nema dikarin hêzên xwe yên helikopterî ji li gora daxwazên xwe bikarbinin. Ev ji bidestveanin û serkeftineke herî pêwîst e, ku li ser bingeha şerê me yê gerilla ketiye destê me.

Yek ji giringtirîn çekên ku dagirker di şerên rizgariya netewan de li diji gelên bindest bikartinin, hêzên helikopterî ne. Li hemberê şerê gerilla, dagirker hêzên helikopterî bikartinin û wusa dixazin encamekê bi destê xwe ve binin. Weke tê zanin, imperyalizma USA li Vietnamê bêhtirin bi riya hêzên helikopterî xwest xwe bigihine encamekê û di destpêkê de şoreşgerên Vietnamê di şerê xwe yê li diji helikopteran de ketin nava asteng, zorî û zehmetiyên mezin. Li Kurdistanê ji dagirkerên Tirk, giraniyeke herî mezin didin hêzên helikopterî. Fîloyên ji 15-20 helikopteran destpêkirin, ku şerê xwe li diji pêşmergeyên ARGK birêvebibin.

Lê niha em xweş dibinin, ku yekitiyên artêşa dagirkeran gihane derekê, ku nekaribin vî çekê xwe bikarbinin. Qedexekirina firîna helikopteran li jêrî 2.000 metran, daxwaza kirina helikopterên nuh ên ji pola û zirxî, şanî me dikin, ku bikaranina van çekan ji êdî iflas dike. Pêşî tevgera hêzên bejî hat bi tixûbkirin, dûv re niha ji tevgera helikopteran hat bi tixûbkirin; ev şanî me dikin, ku hêzên dagirkeran li hemberê şerê me yê gerilla heya gehîneke mezin rasti hundabûna him û hêzê bûne.

Li kêleka van pêşveçûnan, hilweşîna di sistema parêzkarên gundan de ji berdewam dike. Di hejmara parêzkarên gundan de yên ku ji ber xwe çekên xwe didin yekitiyên me yên rizgariya netewî, roj bi roj bilindbûnek xwe diyar û zelal dike. Gelek ji parêzkarên gundan ji bi destê yekitiyên me yên rizgariya netewî tên bê çek kirin û dest li ser çekên wan tê danîn. Hejmara parêzkarên gundan ên ku di vê meha dawiyê de çekên xwe ji destên xwe berdan an ji dest li ser çekên wan hat danîn, ji pêncsedî derbas bû. Bilî vê hejmarê jî, bi sedan parêzkarên gundan çekan li dagirkeran vegerandin û dan zanîn, ku naxwazin parêzkariyê bikin.

Pêşveçûnên ku bi şeweyeke tund li Kurdistanê xwe şanî dikin, posideyên xwe digihinin derveyî welat jî. Gelek şaxên weşanan cih didin bûyer û pêşveçûnan û wan bi berfirehî belavdikin. Danezanê dikin, ku şer bi şeweyeke dijwar germ dibe û berdewam dike. Rojnameya İngilizî "The Guardian" rûpeleke xwe bi bûyerên li Kurdistanê dagirt. Bi giranî û firehî li ser têkoşîna rizgariya netewî li bakurê-rojavayê Kurdistanê di bin pêşengiya PKK de rawestî. Rojnameya "The Guardian" nivîsî, ku li navçeyên şer dijwar dibe, dagirkerên Tirk hêzeki arteşî ya ji 100 hezar serbazî derêxistine operasyonên leşkerî û ji pênc salan vir ve ye di bin pêşengiya PKK de şerekî dijwar li hemberê dewleta Tirk tê bilindkirin.

Berfirehbûna têkoşîna me ya rizgariya netewî li hemû dever û derdorên bakura Kurdistanê, dewleta Tirk i faşîst ber bi tirseke gelek mezin ve dibe. Herweha xwehilimandina têkoşîna me li bajarên Tirkiyê yên mezin mina Stanbol, Ankara û İzmirê û li ser vê bingehê ji bidestveanina pêşveçûnên giring û zorpêwist, tirsa dagirkeran hin bêhtir kûr û mezintir dike.

Ji ber ku şerê me xwe gihandiye wan bajarên Kurdistanê yên ku tixûbên wan bi Tirkiyê re hene û şerê me li metropolan ji pêşveçûneke xurt şanî kiriye, bêhtir bûye kad û behs ji bo weşan û rojnameyên dagirkerên Tirkan re ji. Weşan û rojnameyên Tirkan bala Komara Tirk dikişînin ser bûyer û pêşveçûnan û didin nasin, ku têkoşîna me li bêhtir derdoran pêşvedikeve û xwe dilezîne.

Weşan û rojnameyên dagirkerên Tirk sernivisên weke, **"PKK berê xwe dide rojava"** û **"PKK xwe gihand Stanbolê"** bikaranin û neçare man, ku berfirehbûna têkoşîna me bihiliminin rûpelên xwe û binin zimên.

Rojnameya "Hürriyet" bi sernivisa **"PKK berê xwe dide rojava"** li ser livbaziyên li Pazarcik û Belkisê (Nizip) rawestî û bala berpirsiyaran kişand. Li hemberê berfirehbûna têkoşîna me, wê tirsa xwe ya mezin dan xweyakirin, ku ew niha têde dijin. Ev herweha wê bangeşiya dagirkeran, bi dev û pênûsên wan derew derxist, ku digotin têkoşîn tenê bi navçeya Botanê bi tixûb e.

Pêşveçûn û bûyerên ku di domana Hilpişkîna Biharê de xwe şani kirin, ger li welat û ger jî li derveyî welat posideyên fireh dan belavkirin. Ev pêşveçûn wan derewên li diji têkoşîna me ya rizgariya netewî ji serjêr birin û li cem gelê me û dostên me dilxweşiyeke mezin derêxistin holê. Niha daxwaza gelê me ji bo di nava rêzên têkoşîna me ya rizgariya netewî de cihgirtinê û baweriya dostên me bi têkoşîna me hin bêhtir xurtbûye. Şerê me yê rizgariya netewî, carek din rastiya xwe bi şêweyeke ronak û zelal şanî teviya cihanê kir.

PÊŞMERGEYÊN ARGK ÊRÎŞ BIRIN SER ŞIRNEXÊ

Şerê pêşmergeyî bi hemû dijwariyên xwe li Şirnexê berdewam dike. Yekitiyên pêşmergeyên ARGK livbaziyên xwe yên weke êrişên nuh, seravêtin û dafan bi berdewamî pêktînin û li ser vê bingehê derfet û deliv nadin hêzên dagirkeran, da bikaribin xwe tevdin. Li hemû derdorên Şirnexê, ku şer li wan deran bi dijwarî didome, pêşmergeyên ARGK kontrola insiyatîfê bi destê xwe digirin. Yekitiyên ARGK li deverên dixwazin û di kêliya dixwazin de, dest bi şerê li diji dijmin dikin û berdewam dikin, ku lêdanên mezin û giran li dijmin bixin.

Di livbaziyekê de ku di vê dawiyê de li Şirnexê hat bikaranin, yekitiyên artêşa dagirker rasti hundabûnên nuh bû. Li Çiyayê Tanînê, di Gêliya Tanînê de, yekitiyeke dagirkeran xwe bicihkiribû. Peşmergeyên ARGK êrişekê birin ser vê yekitiya dijmin.

Yekitiya dijmin di Gêliya Tanînê de di kampeki timarkirina riyan de xwe bicihkiribû û herweha navingên çêkirina riyan ji diparast. Pêşmergeyên ARGK gava êriş birin ser yekitiya dijmin, di domana livbaziyê de, roket û narinçok bikaranin. Yekitiya dijmin him ji aliyê daringî û him ji ji aliyê canî rasti hundabûnên giran bû. Pêşmergeyên ARGK paşê, bi jêhatibûn vegeriyan baregeha xwe.

ÊRÎŞEKE ARGK ÇÛ SER NAVENDA QILABAN

Livbaziyên pêşmergeyên ARGK ên diçin ser navendên bajaran berdewam dikin. Piştî êrişên çûyîn ser Girgê Amo û Şirnexê, niha ji êrişek çû ser navenda Qilaban.

Livbaziya çûyî ser navenda Qilaban, bi şev dora saet 22.00'an destpêkir. Pêşmergeyên ARGK pêşî ketin nava navendê bajêr û paşê êriş birin ser saziyên fermî yên dagirkeran. Hemû saziyên di bajêr de dan ber gulle û roketan.

Avahiya direktorê polisan û avahiya karakola polisan ên di navenda bajêr de, rasti êrişeke dijwar bûn û pêşemin herdu avahi, gelek avahiyên fermî yên dagirkeran zirar û ziyaneke mezin girtin. Herweha salox û nûçe gihan me, ku li kêleka zirarên daringi gelek miri û birindarên dijmin ji çêbûne.

Yekitiyên ARGK herweha di navenda bajêr de hinde xwepêşdan û livbaziyên renga-reng ji pêkanin û paşê bê hundabûn û lêdan xwe gihandin baregehên xwe. Piştî xwepaşvekişandina pêşmergeyên ARGK, di dirêjahiya şevê de hemû yekitî û hêzên artêşa dagirkeran nekarin ji bini xwe bilivinin û newêrin ji hêlînên xwe derkevin. Piştî ku bûyê roj, êdî dest bi tevgera xwe kirin û ji hêlînên xwe der hatin. Lê disa ji newêrin derkevin derveyî bajêr û tenê li derdorên navendê bajêr serî dan hinde tedbîran û wan tedbîrên xwe yên berê bi yên nuh têkûzkirin. Tiştê ku bikariban bikin tenê ev bûn.

Weke em di livbaziya avêtina ser navenda bajarê Qilaban de jî dibînin, yekitiyên me yên rizgariya netewî xwe gihandine wê him û xurtaniyê, ku bikaribin li hemû deveran lêdanên serxwe û dijwar li dijminê faşist bixin. Navenda bajarê Qilaban dereki wusa bû, ku dagirker tedbîrên herî mezin ji xwe re birêvebiribûn û ev der ji gelek deran bêhtir tê parastin. Xweş tê zanin, ku dagirker di navenda Qilaban de hêz û navingên xwe bi dijwarî komkirine û bicihkirine. Bi destpêka sala 1989'an dagirker tedbîrên xwe yên di bajêr de xurttir kiribûn û xwe rind têkûz kiribûn.

Bili têkûziya leşkerî ya dijminan di navenda Qilaban de, pêşmergeyên ARGK avêtin ser bajêr û lêdanên mezin li dijmin xistin. Ev ji pêşveçûneke wusaye, ku xwediyê pêwistiyeke mezin e. Bi serkeftinî dawibûna livbaziyên rêz bi rêz ên çûyin ser navenda bajêr, xweya dibe, ku hêzên me yên rizgariya netewî qezencên mezin û pêwist bi destê xwe ve anine û xwe xweş xurt kirine. Yekitiyên me roj bi roj xurttir dibin û livbaziyên nuh pêktînin. Ev jî posideyên xwe digihinin hemû deverên welatê me.

Şerê me yê pêşmergeyî, ku li derdorên Qilaban ji roj bi roj xurttir dibe, wan pilanên dagirkeran ji diruxîne, ku armanc dikin şerê me tenê bi hinde deveran bi tixûb bimîne. Herweha ev şer Qilaban dizivirîne navçeyekê, ku bibe navçeyeke şerekî tund û berfireh. Weke tê zanin, Qilaban di şerê me yê rizgariya netewî de xwediyê ciheki herî pêwist e û wê risteke mezin bileyize.

DI GÊLIYA TANÎNÊ DE MAYIN PEQÎ

Di navbera Çêl û Elkê de, di Gêliya Tanînê de, pêşmergeyên ARGK hinde mayin vedan. Yekitiyeke artêşa dagirkeran ji ser mayinan derbas bû û mayinek peqî. Hêzên dijmin lêdan û hundabûnên mezin girtin û gelek serbazên dijmin di cih de mirin.

Piştî livbaziya di Gêliya Tanînê de û di kampa timarkirina riyan de pêkhati, dagirker operasyonên xwe yên li derdorê lezandin û berfireh kirin. Li hemberê hêzên dijmin, ku bo lêdanê li hêzên ARGK bixin dest bi operasyonan kiribûn, pêşmergeyên ARGK li ser riyên ku wê hêzên dijmin derbas bibin gelek mayin vedan û bi vî awahî xwe bi şervanî tevgerandin.

Gêliya Tanin ji bi mayinan hat kemilandin. Yekitiyên artêşa dagirkeran xwe bi navingên motorî dilivandin û bi vî awahî ji xwestin ji Gêliya Tanînê derbas bibin. Yekitiyên dijmin bi şeweya kerwanî operasyonên xwe didomandin û cemseki leşkerî ji ser mayinekê derbas bû. Di encama vê bûyerê de mayin peqî û cemse ber bi baniyan ve hilpekî û bi tevayî ruxî. Agir kete cemsê û hemû serbazên di cemsê de an mirin an jî birindar ketin. Weke nûçeyên gihan me diyar dibe, ku tu kes ji vê peqînê rizgar nebûye, ji wan serbazên ku di cemsê de bûn.

LI GUNDÊ YAPRAKTEPE NAVÇEYA BERWARÎ ÊRÎŞEK ÇÛ SER KARAKOLÊ

Roja 11'ê Hezîranê bi şev dora saet 23.00'an li zivinga Dûxûnler gundê Yapraktepe navçeya Berwari êrişek çû ser karakolekê, ku ji bo demekê hatibû avakirin û livbazî biserket.

Yekitiyeke ARGK pêşî dora gund baş zivirand û paşê bi çekên otomatîk reşand ser karakolê û mewziyên nobederan, bi roket û narinçokan êrişî wan kir.

Di domana êrişê de, di navbera pêşmergeyên ARGK û hêzên dagirkeran ên di kozên xwe de şer derket. Pêşmergeyên ARGK di vî şerî de serdestiyeke mezin şanikirin û deliv ji bo xwevedana dijmin nehiştin. Hêzên dijmin man bin barana reşandina dijwar û tund. Di encamê de gelek serbazên dijmin hatin kuştin û birindar kirin. Dagirker hejmara kuşti û birindarên ji xwe, weke mirina serbazeki û birindarketina yekî şanî kirin. Hemû rastiyên din ên di vî şerî de, veşartî hiştin û nehilimandin weşan û rojnameyan.

LI ÇÊL Û ŞIRNEXÊ LÊDAN LI SAZIYÊN DAGÎRKERAN ÊN ASÎMÎLASYONÊ KETIN

Bi livbaziyên diçin ser dibistanên dagirkeran, ku ji bo serdestiya doliwegeriya dagirkerî xwediyê pêwistiyeke mezin in, lêdanên mezin li polîtîkaya asimilasyonê ya dagirkeran dikevin. Weke tê zanin dagirker, bi riya dibistanan dixwazin vê polîtîkaya xwe li ser Kurdistanê bigihinin encamekê. Bi vî awahi ew keftûlaftên dijmin tên hilweşandin û rûxandin, ku armanc dikin, ciwanên Kurdistanê bikişînin nava avahiyeke inkara netewî û wan bihelinin.

Roja 5'ê Hezîranê yekitiyeke ARGK çû gundê Çinarli navçeya Çêlê, agir berda dibistana gund û li wir ji gote asimilasyona dagirkerî biraweste! Sedema ku dagirker piştî Hilgavtina 15'ê Tebaxê avakirina dibistanan lezandin eve, ku ev saziyên asimîlasyonê xwediyê naverokeke mezin in ji bo dagirkeran, lew di van dibistanan de zarokên Kurd ên piçûk hin di destpêka jiyana xwe de ji bo netewê xwe tên biyan kirin û ji gelê xwe tên dûr kirin. Pêşemin dibistanên dagirkeran navingên vê armancê yên eşkere ne. Dagirkerên Tirk zarokên Kurdan ji himbêza dayikan dihilkişînin û di van dibistanan de inkarvaniya Kemalist di serê wan de bicihdikin. Rawestandina vê rista dibistanan, ku di van de inkarvanî di seriyê zarokan de tê çinandin, tê maneya parastina zarokan ji asimilasyona dagirkeran.

Di encama têkoşîna li diji polîtîkaya asimilasyonê ya dagirkeran de, niha bi sedan mamhostayên asimilasyonê êdî nema dikarin karên xwe pêkbînin û gelek ji wan jî êdî newêrin bên Kurdistanê, herçiqasî ev delamet dane wan jî. Herweha livbaziyên sohtina dibistanên

←
dagirkeran, leyistokên dijminê dagirker ji dihilweşinin û daxwazên wan tên rawestandin.

Li gundê Saridalli navçeya Şirnexê ji di livbaziyekê de dibistanê gund hat şewitandin.

Yekitiyeke ARGK bi şev dora saet 22.00'an çû gundê Saridalli û li gund civîneke berfireh çêkir. Di dawiya civînê de pêşmergeyên ARGK agir berdan dibistana dagirkeran û xorteki ji girtin nava rêzên xwe yên şoreşin.

XEBATÊN ŞOREŞGERÎ LI PAZARCIKÊ TUND DIBIN

Têkoşina me ya çekdari, ku bi livbaziyên li diji avahiya sixur û ajanan bilindtir dibe, destpêkir ku li derdorên Pazarçikê di nava girsên gel de rayên xwe dabigerine. Bili konevaniyên taybeti yên dagirkerên Tirk, têkoşina me li derdorên Pazarcikê pêşveçûneke mezin şani dike. Pêşemin konevaniya dûrkirina şêniyê ciwan ji Kurdistanê, li vê navçeya welatê me tê lezandin. Lê têkoşina me ya çekdari van konevaniyên dijmin ên bi xeter ji dihilweşine û destura serketinê nade dijmin.

Xebatên nola belavkirina belavokan, li diwaran xistina afiş û dûrişman, di vê navberê de li Pazarcikê xwe gihandin tundbûn û firehiyekê. Weke nûçeyên gihane rojnameya me **Berxwedan**, li kêleka gundê Baxçeli, li gundên Pazarcikê yên din ji belavok hatine belavkirin û livbaziyên nola bi diwaren ve lêxistina afiş û dûrişman pêşvediçin. Posideyên van livbaziyan ên li ser gel, xwe bi dijwari şani dikin û girsên gel roj bir roj bêhtir hêviyên xwe bi têkoşina me girêdidin. Ev bûyer niha xwe xweş serdestê navçeyê dike.

LIVBAZIYÊN BÊÇEKKIRINA PARÊZKARÊN GUNDAN DIDOMIN

Tevli Hilpişkina Biharê, livbaziyên li diji parêzkarên gundan ji xwe dilezinin û berdewam dikin. Di demekê de, ku bi sedan parêzkarên gundan xwe ji karê parêzkariyê dûr dixin û diqetinin, pêşmergeyên ARGK ji livbaziyên xwe yên bêçekkirina parêzkarên gundan lezandin.

Di van hefteyên dawiyê de, baş tê ditin, ku bilindbûnek di hejmara livbaziyên bêçekkirina parêzkarên gundan de heye û ev ji di hilweşin û jihevbûna parêzkariyê de lezinekê derdixine holê. Yekitiyên ARGK li du gundên Sêrtê 15 parêzkarên gundan û li gundên Yeni Aydin, İxneli û Ilisu navçeya Berwari ji 25 parêzkarên gundan bêçekkirin û dest danin ser hemû çekên wan.

Bi destpêka sala 1989'an livbaziyên vê nolê hatibûn lezandin û heya niha bi sedan parêzkarên gundan hatine bêçekkirin û dest li ser çekên wan hatiye danin. Ev çekên ku ji parêzkaran tên standin, di çekdarkirina şervanên nuh de tên bikaranin, şervanên ku xwe nuh digihinin hêzên ARGK. Têkoşerên nuh bi van çekên dijmin tên têkûzkirin.

Di encama zêdebûna jihevketina parêzkariya gundan de, dagirker destpêkirin ku serî bidin tedbîrên nuh. Li gundê İxneli navçeya Berwari pêşmergeyên ARGK hinde parêzkaran bêçekkiribûn. Dagirker ji paşe 10 ji wan girtin û wan dan ber tirsê. Bi vi awahi dixebitin, ku hilweşinê birawestinin. Dixwazin bi tehdita girtinê, parêzkaran neçare bihêlin, da li hemberê yekitiyên ARGK şerbikin. Dagirker girtinên vê nolê li gundên din ji bikaranin û xwestin bi şantajê zoriya xwe li parêzkarên gundan bikin, da karê xwe berdewam bikin. Ji aliyê din ji dagirker, bi zêdekirina diravên mehanetiyê bo parêzkariya gundan, dixwazên mirovan bi xwe ve girêbidin û li ser bingeha berjewendên diravi dermanekê ji bo bêçaretiya xwe peydabikin.

30 karkerên ku li gundê İxneli di karê avakirina depoyeke avê de dixebitin, ji bo sedema garanti ji bo parastina wan di kari de nebû, karên xwe berdan û vê yekê dan daxweyanikirin. Ev bûyera karberdanê ji şani dike, ku êdi dagirker nema dikarin bi hêsani li welatê me tişteki bikin.

DAGÎRKERÊN TENGEZAR KETINE DARISTANÊN WELATÊ ME DISOHTÎNIN

Li hemberê pêşveçûna têkoşina me, ku bi destpêka Hilpişkina Biharê 1989'an xwe lezandiye, hilweşin û ruxina dagirkeriya Tirkan ji kûr dibe. Ji ber vê yekê dagirker ji destpêkirine, ku daristan û çiyayên welatê me bidin ber agirê narinçokên xwe. Bi vi awahi dagirker, dixwazin tehditên xwe li ser gelê me dijwartir bikin û ji aliyê din ji derfetên baregehan ji bo pêşmergeyan nehêlin an ji kêmtir bikin. Li herêma Dêrsimê derdorên Zerenik û Pêrtagê, piştî ku şerê me yê pêşmergeyî pêşveçû, dagirkerên Tirk ji dest bi êrişên xwe yên xiniz kirine. Dagirker bi balafirên xwe çiyan û daristanan dan ber narinçokên xwe û daristanên welatê me bi bombeyên napalmê sohtin. Ji ber ku ev daristanên li Dêrsimê dibûn baregeh ji bo pêşmergeyên me, dagirker wan dan ber agirî û vi karê xwe hin ji berdewam dikin.

DAGÎRKER WELATPERWERAN BÊ SEDEM DIGIRIN

Ji bo kêmkirina posideyên têkoşina me, ku bi Hilpişkina Biharê pêşvediçe, dagirker dest bi operasyonên nuh kirin ji bo girtina mirovên ji nava rêzên girsên gel. Li derdorên ku livbazi tund dibin û posideyên xwe li ser girsên gel bilind dikin, bi armanca kêmkirina posideyên livbaziyên bi taybetiyên rizgariya netewi, dagirker dest bi operasyonên leşkeri û girtinan kirine û vi karê xwe ji dilezinin.

Di navenda bajarê Sêrtê de û li gundên Sêrtê ev operasyon pêşemin tên lezandin û di operasyonên nuh de disa 37 kesên ji rêzê hatine girtin. Bi hiceta "alikarî û piştgirî ji bo PKK" ev welatparêz hatine girtin. Di demekê de, ku têkoşina me ya rizgariya netewi pêşvediçe girtina van welatperweran, armanca rast a dagirkeran datine holê. Dagirker dixwazin bi hingavtin, girtin û tehditan girsên gel ên welatperwer bitirsinin. Lewma gelek caran bê sedem mirovên me digirin û wusa dixwazin xwe bigihinin armancên xwe.

Navê gundiyên, ku li Sêrtê û gundên Saxlarca, Çinarlisu, Demirkaya, Meşedere, Yazlica û Payamli hatine girtin û gihane rojnameya me ev in: Nusret Kiliç, Beşir Kiliç, Hakim Kibici, Ahmet Başyixit, Abbas Demirhan, Sabri Sartik, Seyfettin Boxaz, Ziya Boxaz, Ziya Karataş, Sait Saxir, Selahattin Olcay, Mehmet Kaya, Adil Üzüm, Yaşar Yildiz û Negir Gündüz.

Herweha li navçeyên Serhedan ji hinde operasyonên leşkeri hatine birêvebirin. Li bajarê Agiri (Ararat) 11 kes hatine girtin. Disa li derdorên Dilûkê navçeya Belkisê ji 12 kes hatine girtin. Weke tê zanin, di dawiya meha bihuri de yekitiyeke ARGK a tolehildanê li Belkisê êrişek biribû ser çayxaneyekê û sê sixuran bi mirinê ceza kiribû. Bi hiceta ku van kesan alikariya yekitiya ARGK kirine, hatine girtin. Ev ji şani me dike, ku dagirker dixwazin posideyên livbaziyê birawestinin, lewma dest bi girtina mirovan kirine û dixwazin girsên gel bitirsinin. Bi girtina mirovan, dagirker bawerdikin, ku wê bikaribin posideyên livbaziyê yên li ser gel birawestinin. Lê mina hemû keftûlaftên dagirkeran, ev keferata wan ji wê bê encam bimine û ji niha ve mehkumi binketinê bûye. ■

BANG JI BO BELAVKARÊN Û XWENDEKARÊN BERXWEDAN

Bi şêweyeke xurt tevlî xebatên peyda kirina aboneyan bo rojnameya **Berxwedan** bibin!

Ji bo ku rojname bigihe derdorên firehtir, gelek kesan û zûtir bikeve destê xwendekaran, hêz û quwweta xwe serferber bikin û xebateke çalak bi rê ve bibin!

FÎŞÊ ABONETIYÊ BO ROJNAMEYA BERXWEDAN

Nav, Paşnav: ....

Navnişan : ....

....

Bo 6 mehan		**Bo 1 salê**	
Hundurê Almanya:		Hundurê Almanya:	
DM 30	□	DM 60	□
Derveyî Almanya:		Derveyî Almanya:	
DM 35	□	DM 70	□

Kontoya abonetiyê
BfG.-Bonn
Konto No:1205242100
BLZ: 3801011

Navnişana rojnameyê
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach 15 31
5300 Bonn 1 / BRD

● Vê fişê dagirin û tevlî makbuza razandina diravên (pereyên) abonetiyê bişinin navnişana rojnameyê.

LI ÇOLAMERGÊ "RAPERÎN (ÎNTÎFADA)"

Gelê Çolamergê bi keviran û dûrişmeyan meşî ser hêzên dagîrkeran

Di nivê meha Gulanê de li Çolamergê gel serîyê xwe hilda. Gava hêzên dagirker ên vegirtkar pikoli û nira xwe ya bi xiniz gihandin baniyan û tevlî vê ji gava devên xwe yên gemar direjî nirxên namusî yên gel kirin, êdi kevirê hedar û aramê derizî û gelê me wê hêrs û nifrina salan a li diji dagirkeriyê zivirand livbaziyê, ku di dilê gelê me de mina birîn û kovanên reş cih girtibû.

Weke nûçeyên ku bi derengi gihan rojnameya me **Berxwedan**, pêşveçûna bûyeran wusa çêbûye:

Komeka ji xwendevanên lise ji piknikê vedigeriya malê. Li ser riya xwe xwendevanên lise pêşi rasti êrişên devki û paşê ji êrişên karvanî yên subayên Tirkan ên serxweş dibin. Sê subayên dagirkeran bi otomobilekê didin pey xwendevanan û bi devki êrişi xwendevanên keç dikin û zimanên xwe dirêji wan dikin. Gava ku xwendevanên keç û xort li hemberê wan radiwestin, hersê subayên dagirkeran, Çawişê Bilind Astsubayê Personeli Mustafa Selçuk, Çawişê Bilind Astsubayê Birê Desteka Komandoyî Reşat Gorgûn û Astsubayê Bolûka Hawani Yusuf Toksoz, ji otomobîlê tên xwarê û êrişi xwendevanan dikin. Gelek li wan dixin û şuşeyên birayê di serê wan de dişikinin.

Ji bo başkirina birînên xwe xwendevan paşê diçin nexweşxaneyê. Gava ji nexweşxaneyê derdikevin, disa rasti êrişa subayan a bi kulm û çekan dibin. Paşê polisên dagirkeran hatine cihê bûyerê û xwendevanên bi navên Songül Karadiz, Nilüfer Ümit, Ali Korkmaz, Halit Karadiz, Mehmet Kiliç, Mustafa Taş û M. Salih Elmas digirin û tevli xwe dibin. Heya beyana roja dûv re, wan di karakolê de digirin.

Girsên gel ên ku pê haydar bûn êriş hatine ser xwendevanan û paşê ji hatine girtin, ji dibistana bingehin heya liseyê meşin. Zarokên dibistana bingehin ji tevli gel meşiyan. Di destê tevan de kevir û kûç hebûn û heya pêşiya avahiya karakola bajêr a navendî hatin. Ev rêveçûn roja 14'ê Gulanê çêbûye. Bi destpêka rêveçûnê, hemû hêzên dagirkeran derbasi alarmê bûn û hemû xalên pêwist ên bajarê Çolamergê, hemû riyên tên û diçin bajêr girtin. Panzerên bi çekên giran, li pêşiya hemû avahiyên fermî cihên xwe digirin. Ji hêzên taybeti heya hêzên çalakî, ji polisan heya serbazan hemû hêzên dagirkeran dest bi tevgerekê dikin. Dora avahiyên polisî û leşkerî dizivirinin û wan dixin bin garantiya parastinê.

Girsên gel bi dûrişmeyên weke, **"Bimire faşizm!", "Bimire dagirkeri!", "Mirin ji bo polisan!"** û **"Mirin ji bo subayan!"** dest bi rêveçûnê dikin. Di nava girsên gel û hêzên çalaki de şer derdikeve. Bi lêdanên jopan gelek kes birindar dikevin. Paşê polis dest danin ser bûyeran. Gel bi dûrişmeyên bi Kurdî û Tirki yên ji yek devî û bi keviran li hemberê polisan ji li ber xwe dide. Polîs direşinin ser gel. Gelek kes bi berikan birindar dibin. Di vê navberê de komek din a ji sed kesan tevli rêveçûnê dibe û hejmera protestokaran xwe digihine 500 kesan. Girsên gel berê xwe didin lojmanên subayan û karakola navendi ya bajêr. Van navenden tewan û sûcê, bili êrişa polisan a bi jop û çekan, didin ber barana keviran û hemû camên avahiyan ji aliyê gel tên şikandin. Girsên gel ên ku pir hildabûn, di wê navberê de şerê Komutanê Alaya Cendirmên Bajêr Albay Enver Poyroz û parêzkarên wî ji dikin. Di vî şerî de, disa bi dehan kes hatin girtin. Hêzên dagirkeran paşê barikatan li ser rê û kolonan avakirin û derketina ji malan qedexe kirin. Piştî vê ji girtinan berdewam kirin.

Bûyer bi yek carê û dijwari mezin bûn. Xwe gihandin rewşa raperineke geli. Ev ji tirseke mezin da dagirkeran. Dagirker dikevin nava panikê. Di seri de dagirker bi tehdit û gotinên devî, xwestin dengê xwendevanan bidin birrin, lê gava vêca gel ji raperî û seri hilda, êdi ketin nava bizdan û tirseke mezin. Hêrsa girsên gel a ku nikare bê rawestandin û giraniya hima gel, heya ava hestuyên xwe bihistin. Daku ew hêrs û kina gel mezintir nebe, wan xwendevanên ku girtibûn û kesên ku ji gel girtibûn rêz bi rêz disa berdan û xwestin wusa dawi bi bûyeran binin û bûyeran biniximinin. Ji bo ku bûyeran ji weşan û rojnameyan veşêrin û ew negihin awira gelemperî, çi ji destê dagirkeran hat kirin. Ji ber ku ew ji dizanin, ev bûyer xwediyê taybetiyeke serihildanî ya bi naverok bû. Pêşi xwestin vê rûdanê weke pirseki namusê ya xwerû şani bikin. Paşê gotin, "ji ber deweteke gel bi komi dimeşî û rewş bi şaşi hatiye fahmkirin" (!) Tenê vê daxweyaniyê çêkirin. Lê di dawiyê de, "ew roja yekşembê bû, derbas bû çû" gotin û xwestin şani bikin, ku bûyer bi tevayî hatiye jibirkirin. Bi vi awahi daxwaza xwe danin holê, da bigihin armancên xwe û raperin negihe awira gelemperi.

Başe! Ma gelo di rastiniyê de çi li bajarê Çolamergê dibe? Ev bûyerên li Çoalmergê çêbûn, tên kijan maneyê an naveroka wan çiye?

Çolamerg bû rastiniyek jê re, ku êdî ew diwarên tirsê dihilweşin. Ew gelê ku ji ber pikoli û nira dagirkeriyê melisi bû, ew gelê ku tenê xwe diparast, êdi dest bi hilpişkin û hilgavtinê dike. Hêzbûn û otorite, êdi dest diguhurine. Kesên ku xwe diparastin, êdi dest bi êrişê dikin. Kesên ku êrişê dikiran, êdi derbasi xweparastinê dibin. Belê, ev rasti gişt, ji bûyerên li Çolamergê derdikevin pêşiya çavên me. Em dibinin ku şerê me yê geli hêdi-hêdi xwe digihine bingehên xwe yên resen û ji bo yekber rabûna gel, bingehên nuh avadike û datine. Bûyerên li Çolamergê herweha danezane dikin, ku ala şerê pêşmergeyan êdi ji aliyê girsên gel ji tê bilindkirin. Dengê lingê "intifada"ya Kurdistan di destpêka sala 1989'an de li bajarê Cizira Botan xwe da bihistin û paşê ji niha li bajarê Çolamergê bi zelali xwe da şanikirin. Kin bê gotin, êdi Kurdistan dizivire rewşeka mina ya Filistina dagirbûyi.

Belê, bûyerên ku roja 14'ê Gulanê 1989'ê, roja yekşembê, li bajarê Çolamergê xwe şani kirin û derketin holê, bi yek gotinê xwe rastiyên li jor tinin zimên û xwediyê pêwistiyeke dîroki ne. Bajarê Çolamergê, di dirêjahiya teviya diroka Kurdistanê de, herdemê bûye navenda serihildan û berxwedanên netewi. Niha disa vê taybetiya xwe ya dirokê vedigerine û tine zimên. Û agirê raperina gelê Kurdistanê zûtirin li bajarê Çolamergê bilind dibe. Tovên şerê me yê ji bo serfiraziyê, ku li hemberê dagirkeriyê hatine çinandin, li vir fêkiyên xwe didin û dizivirin pêşveçûnekê. Gelê Kurdistanê di karvaniyê de radixine pêşiya çavan, ku ne tenê wê alikariya têkoşina rizgariya netewi bike, herweha bingeheke pêşemin e ji bo vê têkoşinê û biryara xwe ji bo şerî bi zelali daye. Ev ji tirsa mezintirin di dilê dagirkeran de digerine û bi cih dike.

"İntifada"ya Çolamergê nimûneyeke berçavi û ronak e ji bo vê rastiyê, ku êdi şerê li Kurdistanê ne tenê şerê çekdarî yê hêzên militan e. Dagirkerên Tirk dixwestin vî şerî tenê wusa şani bikin û bi vê keferata nemayî datanin pêşiya xebata xwe. Niha ji ev daxdwaza dagirkeran bi tevayî hat mehkum kirin û êdi tu kes nema bawerî bi derewên wan binin, lew bûyerên Çolamergê deliv ji bo vê daxwazê ji bini nehiştine.

PÎLANEKE NUH A QIRKIRINÊ LI DIJÎ GIRTÎGEHAN

Destpêk di rûpela dawî de

Di nivîsa rojnameya "Hürriyet" de ya roja 8'ê Hezîranê 1989'an, bi kurtî wusa tê gotin: *«...Gava ji aliki ev bû nêzîkî pênc salan e, hêzên parastinê dixebitin, ku mîlitanên PKK bigirin û vê armanca xwe bibin serî, ji aliyê din ji girtîgeh bûne weke navçeyên rizgarbûyî û çi cudahî di navbera navçeyên wusa û girtîgehan de ne mane. Li van deran, ku di bin kontrola dewletê de ne, her babêt xebatên rêkxistinî tên kirin û herweha hat tesbîtkirin, ku heya rojname ji li van deran tên derxistin...*

«Li ser daxwaz û dîrektîfên **Ocalan,** *hinde girtîgehên li Tirkiyê zivirîne* **"qadên têkoşînê"** *û* **"koxuş û girtîgehên rizgarbûyî"** *hatine damezirandin û ev rastî jî hatiye tesbît kirin...*

«Weke hatiye tesbîtkirin, endamên PKK ên komîteya navendî û berpirsiyarên girtiyan Muzaffer Ayata û Mustafa Karasu, herweha Hüsnü Altun ku berî niha bi çendekî li ser bingeha **"pêwendiyên cîranî"** *dewleta Sûriye wî teslîmî Tirkiyê kiribû û Şamil Batmaz, Fuat Kav, Selim Çürükkaya û dîsa endamên TİKKO yên komîteya navendî Serdar Can, Müslüm Elma û İbrahim Ekinci, livbazî û xebatên weşanî yên di girtîgehan de birêvedibin. Herweha eşkere bû, ku endama PKK a komîteya navendî Sakine Polat jî di xebatên rêkxistinî de, rolekî pêwîst î aktîf dileyize...»*

Ji naveroka nivîsa ku di rojnameya "Hürriyet" de hatiye weşandin û zemanê weşandina vê nivîsê, mirov dikare bibîne, ku dagirker dixwazin bikaranînên pîkoliyê yên nuh di girtîgehan de bikarbînin û van daxwazên xwe bigihînin aktualîteyekê. Rojnameya "Hürriyet" bi weşandina vê nivîsê di demekê de, ku rejîma faşîst êrîşên xwe yên di girtîgehan de ji nuh ve lezandiye, dixwaze pîkoliyên rejîma faşîst mafdar (meşrû) şanî bike. Nivîs dixwaze bine zimên, ku dewlet di bikaranînên xwe de mafdar e, herçiqasî "Hürriyet" baş dizane ku ev bikaranîn heya bê gotin derî-mirovahî ne. Bi vê armancê jî şoreşgerên dîlî ketine, hedef şanî dike û jî bo kuştinên nuh bingehekê avadike.

Di demekê de, ku rejîma faşîst komplo û êrîşên xwe yên nuh li dijî girtîgehan dilezîne, herweha Wezîriyeta Adaletê avakirina girtîgehên nuh jî bo "girtiyên bi xeter" pîlan dike û daniye pêşiya xwe, bi nivîsa di rojnameya "Hürriyet" de, daxwaz tê şanîkirin, da ev bikaranînên derî-mirovahî bigihîn bingehekî mafdar û ev hovîtî heya pîveyekê pak bê şanîkirin.

Di encama têkoşîna dîliyên şer endamên PKK û girtiyên şoreşger ên din, ku di girtîgehan de ne, hinde maf bi destê girtiyên şoreşger ve hatibûn anîn. Di rewşekê de, ku bikaranînên derî-mirovahî dihatin tund û dijwarkirin û derfeteke mirovî ya piçûktirîn jî di holê de nebû, girtiyên şoreşger serî dan berxwedanê. Bi bilindkirina berxwedana xwe dîliyên şer, wê rewşa hovîtiyê hindekî qelişandin û hinde mafên pêwîst bi destê xwe ve anîn. Li ser vê bingehê hoyên jiyaneke mirovî di girtîgehan de derketibûn holê. Lê hîn gelek pirsên girtiyên şoreşger hene ku ne hatine verisandin.

Rejîma faşîst, da girtiyan ji mirovayetiyê derxîne û di bin navê rehabîlîtasyonê wan jî bir û baweriyên wan dûr bike û girtiyên şoreşger bibin biyanên doza xwe, kêferateke gelek mezin danî holê. Li hemberê vê jî berxwedana, ku di girtîgehan de bilind bû, tevlî xwe hilweşandina van leyîstokan jî anî. Rejîma faşîst neçare ma, ku di girtîgehan de gelek daxwazên şoreşgeran bipejirîne.

Weke ku di vê dawiyê de li girtîgehên Bayrampaşa, Nazillî û Erzinganê hatî dîtin, mirov dibîne ku rejîma faşîst di her delîvê de serî dide daxwazên dîsa tunekirina mafên girtiyan û bi vê armancê êrîş dibe ser girtiyên şoreşger. Rejîma ku di her delîvê de dîsa bikaranînên xwe yên li ser girtîgehan digihîne aktualîteyê û dixwaze hinde pîlanan li ser girtîgehan bikarbîne, berê xwe dide rakirina mafan, ku girtiyên şoreşger bi berxwedanê bi destê xwe ve anîbûn. Bi vî awahî rejîm dixwaze wan hoyên berê dîsa serdestê girtîgehan bike û rewşeke pîkolî û hingavtinan a seranser jî nuh ve biafirîne.

Rojnameya "Hürriyet" rastûrast li ser daxwaza MÎT'ê nivîseke wusa weşandiye. Ev jî şanî me dike, ku armanca rejîma faşîst bi çi rengî ye. Pêşemîn navên girtîgehên Amed, Ceyhan, Eskişehir û Çanakkale û navê hinde dîliyên şer endamên PKK di vê nivîsê de hatine nimandin û bi vî awahî jî eşkere dibe, amadekarî jî bo êrîşên li dijî kî û ku derê tên birêvebirin. Diyare ku zemîneki vê nolê tê tevdîr kirin. Herweha, da êrîşên nuh ên MÎT'ê bigihîn mafdariyekê, nivîs rewşa li girtîgehan weke **"navçeyên rizgarbûyî"** bi nav kiriye. Bi vî awahî weşandina vê nivîsê, şanî me dike, ku wê êrîşên nuh herin ser dîliyên şer ên di girtîgehan de.

Ma gelo di rastîniya xwe de çi rewş di girtîgehan de heye? Baş tê zanîn, ku dîliyên şer endamên PKK bi berxwedana xwe ya di girtîgehan de ku jî deh salan vir ve bilinddikin, li ser bingeha xwîna şehîdan hinde maf bi destê xwe ve anîne.Di encama van berxwedanan de, ger bi kêmasî û piçûk jî be, di girtîgehan de hoyên jiyaneke mirovî hatibû afirandin. Ew rewşa tarî, ku faşîzma 12'ê Êlûnê dixwest serdest bike, hat çirandin û berûpaşvebirin. Tiştê ku qîma rejîma faşîst pê nayê jî ev bi xwe ye, ku niha di girtîgehan de heye. Dixwaze dîsa hoyên jiyana mirovî rabike, girtî ne karibin weşanan, rojnameyan, pirtûkan û weşanên din ên babêtî bişopînin û bixwînin û xebatên sosyalî di girtîgehan de pêşvebibin. Lewma ev bûyer, ew bûyer in, ku rejîma faşîst ne karibe bi wan razî bibe. Tiştê ku niha dixwazin bikin ev in: Bi êrîşên nuh van hoyên jiyanê yên bi tixûb jî destê dîliyan û girtiyan derêxinin û girtiyan bixin di nava rewşekê de, ku bi tevayî konevaniyên rejîmê serdestê wê rewşê bin.

Rastiyeke eşkereye, ku nivîsa di rojnameya "Hürriyet" de hatiye weşandin, dixwaze vê armanca faşîzmê mafdar şanî bike û di vê riyê de xizmetekê pêşvebibe. Berî niha jî di weşanên dagirkeran de hinde nivîsên bi vê naverokê hatibûn weşandin. Rejîma 12'ê Êlûnê ya faşîst bi van nivîsan dixwaze, zemîneki jî bo êrîşên nuh amade bike.

ÊRÎŞÊN KOMARA TIRKÎ FAŞÎST ÊN LI DIJÎ GIRTÎGEHAN LI EWRUPA HATIN PROTESTO KIRIN

Bi hicetên weke "tunel hat peyda kirin" û "serihildan çêbû" dewleta Tirk a faşîst êrîşek biribû ser girtîgeha Bayrampaşa û pîkoliyên faşîst di girtîgehên Nazillî û Erzinganê de dijwar kiribû. Jî ber van êrîş û pîkoliyan dîliyên şoreşger ên di girtîgehên Nazillî, Erzingan û Bayrampaşa de dest bi grevên xwebirçîhiştinê kiribûn. Niha, jî ber ku daxwazên dîliyên şoreşger hatine pejirandin, dawî bi grevan jî hat. Ev bûyer, li Ewrupa jî bi hinde livbaziyên hevkariyê hatin xurtkirin û rejîma faşîst hat protesto kirin. Berî ku greva di girtîgehan de dawî bibe, hinde vegirtin, xwepêşdan û herweki din çêbûn. Nûçeyên ku heya niha gihane rojnameya me û hîn bi Kurdî ne hatine belavkirin ev in:

Li Almanya Rojava bajarê Hannoverê vegirtinek

Roja 23'ê Gulanê welatperwerên Kurdistanê li bajarê Hannoverê buroya partiya Keskan vegirtin. Erişên faşîst ên dewleta Tirk, ku çûn ser girtîgeha Bayrampaşa hatin protestokirin.

Welatperwerên Kurdistanî daxweyankirin, ku hevkariya girtiyên şoreşger ên di girtîgehan de dikin û digel mebusên partiya Keskan ên Eyaleta Parlamentoya Nidersachsen peyivîn.

Herweha welatperwer, digel Komelên Mafên Mirovan ên li bajarên Stanbol û Ankara û digel Komîsyona Yekîtiya Navnetewan jî peyivîn û li ser bûyerên dawiyê xwe agahdar kirin.

Armancên livbaziyê bi riya "telefax", jî bo ajansa DPA, rojnameyên xwecih û weşanên xwecih, kovarên "2000'ê Dogru" û "Nokta" û hemû weşan û rojnameyên Tirkan hatin şiyandin. Herweha jî bo Serekwezîrê Tirkiyê Turgut Ozal û Wezîrê Dadiyê yê Tirkiyê Mahmut Oltan Sungurlu, telgrafên protestoyê hatin şiyandin.

Li Almanya Rojava bajarê Hamburgê xweşpêşdanek li pêşiya Balyozxaneya dewleta Tirk

Roja 23'ê Gulanê dora 50 dilxwazên ERNK, li bajarê Hamburgê li pêşiya avahiya balyozxaneya dewleta Tirk xwepêşdaneke protestoyê bilindkirin.

Welatperweran di domana livbaziya xwe ya protestoyê de, ala'yeke Komara Tirk şewitandin, gelek belavok belav kirin û hinde axiftinên ku armanca livbaziyê dianin zimên, pêşkêş kirin.

Bili liva berpirsiyarên balyozxaneyê ya êrişbaz, welatperwer livbaziya xwe bi ser xistin û bersiveke aktîf dan wan. Li ser vê, polîs hatin cihê livbaziyê. Da êrîşên polîsan û berpirsiyarên balyozxaneyê bên rawestandin û hinde provokasyon dernekevin, piştî saetek û nîvê welatperwer dawî bi livbaziya xwe anîn.

Rojnameya "Hürriyet" nûçe li ser livbaziyê weşand.

Li bajarê Berlîna Rojava buroya AL hat vegirtin

Roja 23'ê Gulanê 1989'an li Almanya Rojava bajarê Berlîna Rojava buroya AL (Alternative Liste) hat vegirtin. Komek jî welatperwerên Kurdistanê pêşî ketin hundurê buroya partiya Keskan-AL û paşê deriyan li dûv xwe girtin. Jî berpirsiyarên AL xwestin ku armancên livbaziyê jî bo hemû saziyên weşan û rojnameyî bên şiyandin.

Berpirsiyarên AL daxwazên welatperweran pejirandin û daxweyaniya ku welatperweran dabûn wan, jî bo van sazî weşan û rojnameyan şiyandin: Ajansên DPA û AP, rojnameyên Tagesspiegel, Tageszeitung, Suddeutsche Zeitung, Frankfurter Rundschau, radyoya Sender Freies Berlin, saziya rojnameyan Springer, televizyona ZDF, radyoya Hundert, rojnameya Die Zeit, kovara Stern û mebusên partiya Keskan ên di meclîsa Almanya Rojava de. Ev daxweyanî herweha jî bo Parlemetoya Ewrupî jî hat şiyandin, ku cihê wê li Frense bajarê Strasbourgê ye.

Li bajarê Duîsburgê li pêşiya fabrîkaya KRUPP livbaziya protesto

Roja 25'ê Gulanê dilxwazên Platforma Yekîtiya Şoreşgerî li pêşiya fabrîkaya KRUPP li bajarê Duisburg welatê Almanya Rojava xwepêşdaneke protestoyê çêkirin. Di vê fabrîkayê de gelek karkerên jî Tirkiyê û Kurdistanê dixebitin.

Nêzîkî 30 kesan tevlî livbaziyê bûbûn. Di domana livbaziyê de dilxwazên SVP, TKP (B) û ERNK belavokekê bi firehî belavkirin û bi devkî jî bangeşî bo karkeran birêvebirin. Livbazî biqasî 2 saetan berdewam kir.

DÎLIYÊN ŞER ENDAMÊN PKK LI PEŞIYA DADGEHAN XWE BI ZIMANÊ KURDÎ DIPARÊZIN

Dîliyên şer endamên PKK ên ku di girtîgeha bajarê Ceyhanê de ne, destpêkirin, ku xwe bi Kurdî li pêşiya dadgehên dagirkeran biparêzin. Lê dadgeha dagirkeran li hemberê parastina bi zimanê Kurdî rawestî û got, ku bili Tirkî bikaranîna zimanekî din qedexe ye. Berpirsiyarên faşîst bi vê jî têr nebûn û daweyeke nuh li dijî dîliyên şer endamên PKK dan destpêkirin, ku parastina xwe bi Kurdî nivîsîbûn û wê şiyandibûn dadgeha bilind.

Dîliyên şer endamên PKK, di encama berxwedana meha Sibatê sala 1988'an de dabûn pejirandin, ku wê parastina xwe bi zimanê Kurdî bikin. Niha jî dest bi parastina xwe bi Kurdî kirin. Li hemberê vê yekê jî dadgehên dagirkeran mafê xweparastina dîliyên radiwestînin, ku mafê girtiyan ê herî sirûştî û dadvanî ye. Jî ber vê yekê jî pirsiyarî bi şeweya ne amadebûna dîliyên şer berdewam kirin. Lê bili vê yekê, dîliyên şer endamên PKK parastina xwe bi Kurdî nivîsin û şiyandin dadgehên bilind. Ger wan derêxin pêşiya dadgehan an dernexin, dîliyên şer dîsa jî parastina xwe tenê bi Kurdî dinivîsin û vê xebata xwe berdewam dikin.

Di vê dawiyê de dîliyên şer endamên PKK, ku nuh anîbûn girtîgeha bajarê Ceyhanê parastina xwe bi Kurdî nivîsin. Navê dîliyên şer ku li Ceyhanê xwe bi Kurdî diparêzin ev in: **M. Selim Çürükkaya, Fevzi Yetkin, M. İzzet Baykal, Abuzer Dehşet, Mehmet Tanboxa, Bedrettin Kavak, Mustafa Karasu, İrfan Güler, Ramazan Odemiş, M. Fahri Çiftkuş, Salih Axaç, Süleyman Günyeli** û **Yilmaz Uzun.** Jî ber ku ev dîliyên şer parastina xwe bi Kurdî nivîsin, sawcîyê Komara Tirk daweyeke nuh li dijî wan vekir.

Li ser pirsa parastina bi zimanê Kurdî nameyeke dîliyê şer **İrfan Güler** giha rojnameya me. Em birê nameyê yê li ser vê pirsê mina hatî nivîsandin belav dikin:

«Berî niha bi deh rojan jî Konseya Ewrûpî komîsyonek, di bin serokatiya Feller Mayer hat girtîgehê û digel me peyivîn. Li ser rewşa xwe em bi dirêjahî bi Feller Mayer re peyivîn. Me hemû dokumanên xwe yên li ser parastinê dan wî jî, ku me jî we re jî şiyandine. Endamên komîsyonê jî gotin me, ku mirov polîtîkaya Komara Tirk tênagihîje. Sozdan me, ku wê jî nêzîk ve xwe bi pirsê mijûl bikin.

Weke ku me berî niha jî dabû zanîn, jî ber parastina xwe ya nivîsî, ku me şiyandibû dadgeha bilind, li derheqê me daweyeke nuh vekirin. Roja 27'ê Nîsanê, pirsyariya yekemîn a vê daweya nuh çêbû. Li şûna ku me tevan bibin pirsyariyê, em kirin sê komik û kom bi kom em derêxistin pêşiya dadgehê. Di koma dawî de, tevlî min em çar hevalan birin pirsyariyê. Berî me du kom biribûn pêşiya dadgehê. Bi riya wergervaneki navên xwe gotibûn. Jî wan hatibû pirsîn, ka bi Tirkî dizanin an ne. Hevalan gotibûn, ku bi Tirkî nizanin û naxwazin bipeyivin. Gotibûn, ku wê parastina xwe bi zimanê xwe, ango bi Kurdî çêbikin. Li gora zagona bingehîn hejmara 2932, berpirsiyarên dadgehê gotin, ku di saziyên dewletê de peyvandina bilî bi zimanê Tirkî qedexe ye û wusa mafê parastinê hatibû rawestandin. Piştî ku em bi van agahdar bûbûn, em derketin pêşiya dadgehê. Bi tevayî em bi Kurdî axiftin. Me got, ku tiştê mirovan dike mirov zimanê wan e; qedexekirina zimanî û xweparastina me li pêşiya dadgehan bi zimanê xwe, mafeki me yê mirovî û sirûştî ye; mafê parastina me tiştekî piroz e û qedexekirina zimanê me jî kuştineke hov e; peymanên navnetewan hene ku Komara Tirk jî navê xwe li bin nivîsandiye, bi vî awahî ev tişt di binê lingan de tên perçiqandin. Paşê me got, ku em dadgehê protesto dikin û me daxweyan kir, ku heya mafê me yê parastinê neyê dayin, em jî navê xwe nabêjin.

Piştî danûstandineke dirêj bi riya wergervaneki, dadgeh gavên paş ve avêt û destûra parastina bi zimanê Kurdî da me çar kesan. Paşê me navê xwe got û em li ser rawestin, ka çima em bi Kurdî parastina xwe dikin. Wergervan baş Kurdî nedizanî. Carnan jî ne diwêrî tiştên ku me gotibûn wergerîne Tirkî. Lewma rewşeke mîna trajedî-komedî derkete holê...»

Daweya PKK daweya serxwebûn û azadiyê ye

GREVA XWEBIRÇÎHÎŞTINÊ YA KURDÊN POLÎTÎKÎ Û ŞOREŞGER DAWÎ BÛ

● *Greva xwebirçihîştinê ya girtiyên daweya PKK li Almanya Rojava, ku li dijî bikaranînên dij-demokratîkî û derî-mirovatî yên dewleta Almanya Rojava bilindkiribûn, ji ber ku hinde daxwazên girtiyan ên bingehîn hatin pejirandin, dawî bû.*

Greva xwebirçihiştinê ya Kurdên konevanî û şoreşger û welatparêz, ku di girtigehên Almanya Rojava de girtine û li dijî bikaranînên dij-demokratîkî yên hikumeta Almanya Rojava birêvexistibûn, giha dawiya xwe. Greva xwebirçihiştinê piştî demekê û ji ber hinde pêşveçûnan, zivirîbû rojiyeke mirinê. Lê ji ber ku hinde daxwazên pêwist ên girtiyan hatin pejirandin, dawî bi greva xwebirçihiştinê ji hat.

Pêşî Ali **Haydar Kaytan** ji bo rakirina bikaranînên dij-demokratîkî dest bi greva xwebirçihiştinê kiribû. Li dûv wî **Selahattin Erdem, Hasan Hayri Güler, Selahattin Çelik, Ali Aktaş, Meral Kidir, İbrahim Kadah, Yasemin Gedik, Hüseyin Çelebi, Selman Arslan, M. Sait Yildirim, Erol Kedik** û **Ali Sapan** ji dest bi greva xwebirçihiştinê kiribûn. Paşê hinek ji girtiyan greva xwebirçihiştinê zivirandibûn rojiyeke mirinê û wusa berxwedana xwe domandibûn.

Girtî, nêzîkî 2 mehan greva xwe ya birçîmayinê û rojiya xwe ya heya mirinê berdewan kirin. Ji bo şikandina vê berxwedanê polisên Almanya Rojava serî dan gelek keftûlaftan. Giraniyeke dijwartir dan hingavtinên psîkolojîkî, ku ji xwe ji berê ve li ser girtiyan dihatin bikaranîn û wusa xwestin encameke bi destê xwe ve binin. Lê ev xebata wan di avê de çû û nekarî tiştekî bi destê wan ve bine. Kurdên konevanî livbaziya xwe bi biryarî û ji dil berdewan kirin. Di dawiyê de saziya sawciyê Almanya Rojava neçare ma, ku digel girtiyan biaxife. Piştî ku hinde daxwaz hatin pejirandin, Kurdên konevanî yên girtî ji dawî bi berxwedana xwe anîn.

Polîtîkaya izolasyonê ya li ser girtiyan heya pîveyekê hat hilanîn. Girtî êdî wê bikaribin nivîsan ji bo rojnameyan bişînin. Tevlî girtiyên din wê bikaribin tevlî xebatên sosyalî bibin.

Livbaziya greva xwebirçihiştinê ya Kurdên konevanî, bi livbaziyên hevkariyê yên kedmizên welatperwer, ji derve ve ji hat xurtkirin û piştgiriyeke mezin dît. Bi armanca hevkariya Kurdên polîtîkî yên welatparêz, li gelek bajarên welatên Ewrupî livbaziyên weke vegirtin, xwepêşdan, miting û grevên xwebirçihiştinê çêbûn. Livbaziyên ku heya niha gihane rojnameya me û me wan bi Kurdî hin ne weşandine ev in:

Li çar aliyên Ewrupa dengê welatperwerên Kurdistanê çingînî da

Li Almanya Rojava bajarê Düsseldorfê 10 hezar welatperwer meşîn

Roja 13'ê Gulanê 1989'ê bi armanca protestokirina bikaranînên dewleta Almanya Rojava li dijî Kurdên konevanî yên girtî û Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan, li bajarê Düsseldorfê nêzîkî 10 hezar welatperwerên Kurd rêveçûnek û mitingekê dirustkirin. Beşdarbûna hejmareke wusa bilind carek din şanî kir, ku welatperwerên Kurdistanê yên kedmiz cihê xwe li cem Kurdên polîtîkî yên girtî digirin û bi dijwarî li dijî bikaranînên hikumeta Almanya Rojava yên dij-demokratîkî û derî-dadvanî ne.

Kedkarên Kurd ên ji gelek bajarên Almanya Rojava, roja rêveçûnê hatin û xwe di qada kombûnê de civandin. Heya dema destpêkirina rêveçûnê dûrişmeyên cure-cure bangin, stran û kilamên netewî xwendin, govend û folklorên Kurdistanê pêşkêş kirin. Bi hezaran belavok ji bo gelê Alman belavkirin.

Piştî ku rêzên rêveçûnê cihên xwe girtin, welatperwer tevlî bangina dûrişman dest bi rêveçûna xwe kirin. Li pêşî 150 kes alên PKK, ERNK û ARGK bilindkiribûn. Komek ji, ku postera Sekreterê Gelemperiya PKK rêheval Abdullah OCALAN hilgirtibû, li dûv alan dimeşî. Paşê posterên şehîd ên endamên komîteya navendî yên PKK dihatin û welatperwerên ku herweha wêneyên şehîdan dabûn ber singên xwe dimeşîn. Bi rêzê Hunerkom, komên bi cilên netewî, zarokên Kurdan, YKWK, Dostên Gelê Kurdistan, SVP, YJWK û YXK cihên xwe girtibûn û dimeşîn.

Rêveçûn pêşî ji navenda bajarê Düsseldorfê derbas bû û paşê xwe gihand pêşiya Dadgeha Bilind a Eyaleta Düsseldorfê. Bi armanca protestokirina vekirina daweyekê li dijî Kurdên konevanî, sawciyê federal bi simboleke reş hat protestokirin.

Paşê rêzên rêveçûnê gihan qada mitingê. Hemû kom bi şêweyeke nizamî cihên xwe di qadê de girtin. Miting bi silava ji bo şehîdan destpêkir. Bi zimanên Tirkî, Kurdî û Almanî axiftin li ser armancên rêveçûnê çêbûn. Herweha bernameyeke çandî ji hat pêşkêş kirin. Stran, govend û skec (şano) şahî gihandin baniyan.

Di dawiyê de peymana Eniyê ji aliyê hemû welatperweran bi yek devî hat xwendin. SVP, Partiya Sosyalist a Yekbûyî-VSP, Toplumsal Kurtuluş, YJWK, Dostên Gelê Kurd û gelek rêkxistinên din mesajên xwe yên hevkariyê gihandibûn komîteya amadekirin û dirustkirina rêveçûnê. Televizyonên RTL û WDR, gelek weşan û rojnameyên Almanî nûçeyên berfireh li ser rêveçûn û mitingê dan weşandin.

Li Frense bajarê Parîsê mitingek çêbû

Roja 13 Gulanê li bajarê Parîsê bi armanca hevkariya livbaziya greva xwebirçihiştinê ya di girtigehên Almanya Rojava de û protestokirina bikaranînên dij-demokratîkî yên Almanya Rojava mitingek hate dirustkirin.

Miting li nêzîkî "kuleya Eyfel" di qada "Trocadereo" de çêbû û dora 500 kesî beşdar bûbûn. Di domana mitingê de bi hezaran belavok û bi sedan ji weşan hatin belavkirin. Bi çend zimanan axiftin çêbûn. Gelê Frensî li ser armancên mitingê hat haydar kirin.

Miting di qadeki turistîkî de çêbû, lewma bala gelek kesan kişand ser xwe. Turîstên biyanî ji baş hatin ronahî kirin. Di domana mitingê de, car-caran ji govendên Kurdî dihatin pêşkêş kirin.

Li Swêd bajarê Stockholmê greveke xwebirçîhiştinê

Roja 13 Gulanê li bajarê Stockholmê 7 welatperwerên Kurdistanî, dest bi greveke xwebirçihiştinê kirin. Di domana livbaziyê de hevxebatkariya di navbera Komara Tirk a faşîst û imperyalizma Almanya Rojava ya li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistanê hat pişange kirin.

Bi şêweyeke berfireh belavok û broşûr hatin belavkirin. Koma govenda zarokan a Komela Çanda Kurdî ya li Swêdê, hinde nimûneyên govendên gelêrî pêşkêşkir.

Roja 19'ê Gulanê ji 7 welatperwerên di grevê de tevlî 100 welatperwerên din rêveçûnek dirustkirin û çûn pêşiya avahiya balyozxaneya Almanya Rojava ya li Stockholmê. Gava welatperwer hatin pêşiya avahiyê, simboleke reş danin pêşiya deriyê balyozxaneyê. Herweha axiftinek ji li ser armancên rêveçûnê hat pêşkêş kirin.

Li Almanya Rojava bajarê Hannoverê livbaziyeke vegirtinê

Roja 23'ê Gulanê welatperwerên Kurdistanê buroya Partiya Keskan li bajarê Hannoverê vegirtin. Bi livbaziya xwe bikaranînên dij-demokratîkî yên dewleta Almanya Rojava protesto kirin.

Welatperwerên Kurdistanê daxweyan kirin, ku bi livbaziya xwe ya hevkariya girtiyên şoreşger ên di girtigehên Almanya Rojava de ne, dewleta Almanya Rojava protesto dikin. Digel mebusên Keskan ên ku endamên Parlamentoya Eyaleta Nidersachsen in, hevditin çêkirin. Mebusên Keskan li hevkariya xwe anîn zimên.

Li Almanya Rojava bajarê Kolnê li ser "Dêra Dom" livbaziyek

Nêzîkî 100 dilxwazên ERNK li bajarê Kolnê "Dêra Dom" ya dîrokî vegirtin. 5 kes ji welatperweran derketin ser dêrê û ala Eniyê vekirin. Dan xweyakirin, heke daxwazên wan neyin pejirandin wê xwe ji sed metran bilindahiyê berdin xwarê. Welatperwerên din ji li pêşiya dêrê protestoyên xwe yên li dijî Almanya Rojava berdewan kirin. Piştgiriya xwe ji bo hevalên xwe yên li ser dêrê anin zimên.

Bi armanca protestokirina bikaranînên dij-demokratîkî yên dewleta Almanya Rojava li hemberê Kurdên konevanî û şoreşger û bi armanca hevkariya rojiya mirinê ya girtiyên Kurd, welatperwerên Kurdistanî vê livbaziyê çêkiribûn. Li cihê livbaziyê bi hezaran mirov xwe civandin û gişt ketibûn nava heyecan û gergeke gelek mezin. Bi hezaran belavok jî hatin belavkirin. Mirovên kom bûbûn, tev li ser armancên livbaziyê hatin ronahî kirin. Polisan xwest xwe tevlî bûyerê bikin û livbaziya welatperweran birawestinin. Lê gava welatperwer bi biryarî şanî kirin, ku heya daxwaz bi cih neyin anîn, dev ji livbaziya xwe bernadin, hingê ji polis neçare man ku xwe paş ve bikişînin.

Livbazî biqasî 5 saetan berdewan kir. Bi hezaran Alman û turist li pêşiya dêra dîrokî xwe komkiribûn. Temaşeya pêşveçûnan dikiran. Pêşemîn 5 welatperwerên ku derketibûn ser dêrê, xwe ber bi jêr ve carnan dihejandin û heke daxwaz neyin bicihanîn, daxweyan dikiran ku wê xwe biavêjine jêr. Ji bo vê yekê biryareke xurt şanî dikiran. Lewma di serî de berpirsiyarên dêrê û berpirsiyarên polisan neçare man, ku daxwazên welatperweran bipejirînin.

Livbazî li hemû derdoran hat bihistin. Hemû şaxên weşanan, hemû rojname bi firehî livbaziyê dan belavkirin. Gelek saziyên weşan û çapemenî livbaziyê ji nêzîk ve şopandin.

BBC, radyoyên Koln û Hollanda (servîsên weşanên bi zimanê Tirkî), televizyona Almanî WDR, rojnameyên Express-Koln û Rheinland, Kolnische Rundschau, Koln Stadtanzeiger, Bild, Die Welt, Suddeutsche Zeitung, Hürriyet û Milliyet li ser livbaziyê nûçe belavkirin.

Li Almanya Rojava bajarê Aachen livbaziya vegirtinê

Bi armanca xurtkirin û piştgiriya bo livbaziya greva xwebirçihiştinê û rojiya mirinê ya Kurdên konevanî û şoreşger, ku li dijî bikaranînên dij-demokratîkî û protestokirina hikumeta Almanya Rojava ya imperyalîst bilindkiribûn, nêzîkî 30 dilxwazên ERNK li bajarê Aachenê avahiya televizyona WDR-Westdeutsche Rundfunk vegirtin.

Ev livbazî roja 23'ê Gulanê 1989'an çêbû. Piştî ku şoz hatin dayin, ku wê daxwaz bên bicihanîn, dawî bi livbaziya vegirtinê ji hat.

Ji ber ku berpirsiyarên televizyona WDR û saziyên weşanan dixwestin soza xwe bicihbînin û di vê barê de biryara xwe danîn holê, rind derkete holê, ku dewlete Almanya Rojava bi çi awahî sansûrekê li ser şaxên weşanan bicihtîne. Berpirsiyar ji bi riyên indirekt vê yekê anîn zimên û rewşê dan xweyakirin.

Bala encumanên ku li ser "Mafên Mirovan li Cihanê" diaxifin li ser bikaranînên derî-mirovahî yên împeryalîzma Almanya Rojava hat kişandin

Roja 2'ê Hezîranê 1989'an li Frense bajarê Parîsê civînek li ser "Mafên Mirovan li Cihanê" çêbû, ku bêhtirî ji 140 welatan gelek encuman beşdar bûbûn.

Komek ji 70 kesan, tev dilxwazên ERNK, ji bo ku greva xwebirçihiştinê ya Kurdên polîtîkî û li dijî dewleta Almanya Rojava, bidin bihistandin û protestokirina bikaranînên derî-mirovahî yên li ser wan, dora avahiya ku têde civîn çêdibû, zivirandin. Livbazî di demekê de çêbû, ku civîn berdewam dikir. Ji ber vê yekê ji xebatên delegasyonan ji bo demekê rawestin. Hemû encumanên di civînê de nêzîkahiyek ji bo livbaziyê şanî kirin. Welatperwerên Kurd belavok dan destên encumanên ku bi wan re peyivin. Belavok bi Frensî hatibûn nivîsandin. Herweha hinde endamên weşanan û televizyonê ji hatin cihê livbaziyê û hevpeyvîn çêkirin.

Piştî vê livbaziyê piştgirtên ERNK heya meydana "Trocadereo" meşiyan. Di domana rêveçûnê de dûrişme bangin û bikaranînên dij-demokratîkî yên Almanya Rojava û hovitiya dewleta Tirk a faşîst pişange kirin. Di dawiya rêveçûnê de, welatperwer çûn pêşiya avahiya balyozxaneya Almanya Rojava û xwestin digel berpirsiyaran biaxifin. Berpirsiyar pejirandin, ku bi du nûnerên welatperweran re biaxifin. Nûner belavok û nameyeke protesto dan berpirsiyarên balyozxaneyê. Welatperwer livbaziya xwe bi dûrişmeyên, **"Bijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan!"** û **"Bijî Serok APO!"** birin dawiyê.

Livbaziyên din bo hevkariya greva xwebirçiştinê

Di dawiya meha derbasbûyî de komeka welatperwerên ji Kurdistanê ya ji 150 kesan, çû pêşiya girtigeha Ossendorf a li nêzîkî bajarê Kolnê û xwestin ku bi Hasan Hayri Güler re biaxifin. Di destpêkê de berpirsiyarên girtigehê daxwazê nepejirandin. Lê gava ditin, ku welatperwer bi daxwaza xwe bi biryarî girêdayî ne û dev ji daxwaza xwe bernadin, êdî gavên paş ve avêtin. Bi destura sawciyê federal ê Almanya Rojava, berpirsiyarên girtigehê derfeta peyvîna bi Hasan Hayri Güler re pejirand. Berpirsiyarên welatperweran paşê digel Hasan Hayri Güler peyivin û bi vî awahî livbazî giha armanca xwe.

Çend rojan paşê, vê carê ji komeke ji demekratên Almanî yên ji Dostên Gelê Kurd, livbaziyeke vê nolê çêkirin û ew ji çûn pêşiya girtigeha Ossendorfê. Nêzîkî 20 welatperwerên Kurd ji paşê tevlî vê livbaziyê bûn. Gelek rojname li ser vê bûyerê nivîsin.

Livbaziyeke vê nolê, li pêşiya girtigeha bajarê Wuppertalê ji çêbû. Li vir ji nêzîkî sed welatperwerên Kurd çûn pêşiya girtigehê û digel Hüseyin Çelebî peyivin.

Li bajarê Duisburgê ji, komek ji welatperwerên Kurd dest bi greveka xwebirçihiştinê ya hevkariyê kirin û piştî demekê dawî bi livbaziya xwe anîn. Di domana livbaziyê de bi hezaran belavok hatin belavkirin û awira gelemperî hat agahdarkirin. Gelek derdor û saziyên demokrat, pêşveçûyî û parêzkaren mafên mirovan piştgiriya xwe danîn holê.

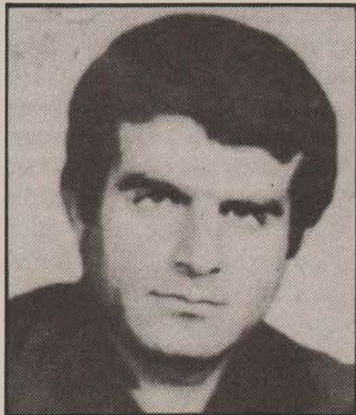
Li bajarê Düsseldorfê ji komek ji welatperwerên Kurd Dadgeha Bilind a Eyaletê vegirt. Welatperwer bi livbaziya xwe piştgiriya xwe ji bo Kurdên konevanî yên di girtigehên Almanya Rojava de anîn zimên. Bikaranînên dij-demokratîkî yên dewleta Almanya Rojava ji bi dijwarî protesto kirin. Livbazî bi ser ket û gelek rojname û weşan li ser vê livbaziyê ji nûçe belavkirin. ■

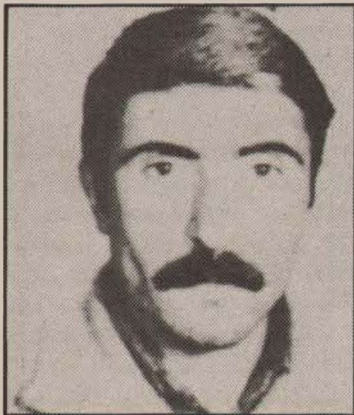
GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

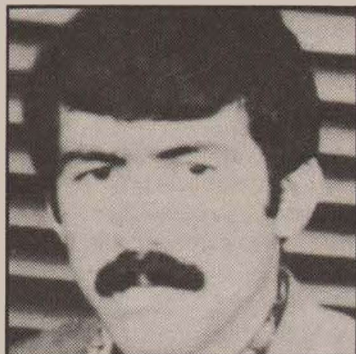
Êrdimeka niştiman ku gelek împaratorî nekarîne vebigirin

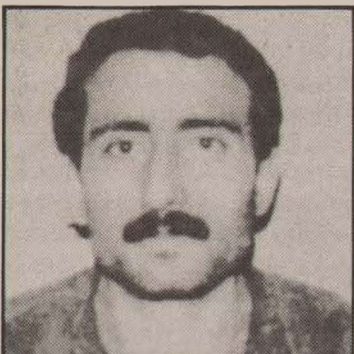
B Ê D L Î S

- IV -

Ramazan KAPLAN

A. Kadir BİÇİM

Ali UXUR

Ozcan HAMİKDAX

CIH Û PÊWÎSTIYA BÊDLÎSÊ DI TÊKOŞÎNA ME YA RIZGARIYA NETEWÎ DE

Navê Bêdlîsê ji ber Îdrîsê Bedlisî, wê îxaneta û îxanetkarê mezintirîn di dîroka Kurdistanê de tîne bîra mirovê Kurd. Di dîroka me de ev îxanet bi serokatiya Îdrîsê Bêdlîsî bi cih hatiye, di demekê de ku hoyên gelek baş hebûn û li şûna ber bi serxwebûnê birina welatê me, wî hevxebatkarî hilbijartiye. Gava mirov Bêdlîs û dîroka Bêdlîsê bîne zimên û li ser biraweste, giring e ev bûyer ji bê gotin, ku di dîroka Bêdlîsê de jiyan bûye.

Şex Îdrîsê Bêdlîsî mîrê Bêdlîsê bû. Li ser hemû hêzên feodal ên li Kurdistanê giraniyeke wî hebû. Gava împaratoriya Osmanî di dema Yavuz Sultan Selîm de xwe ber bi aliyê rojhilat ve vedikir, dixwest Kurdistanê ji xwe re ji bo vê armancê bikarbîne. Serketina împaratoriya Osmanî, ger li hemberê dewleta Safevî ya Îranî û ger ji li hemberê dewleta Memlûkî ya Misrî, bi pêkanîna serdestiya împaratoriya Osmanî ya li ser Kurdistanê ve, ji nêzîk ve girêdayî bû. Vebûna împaratoriya Osmanî ber bi rojhilatê ve, tenê bi vegirtina Kurdistanê ve girêdayî bû. Heke dewleta Safevî ya Îranî an jî dewleta Memlûkî ya Misrî bibûyan serdestê Kurdistanê, hingê jî wê împaratoriya Osmanî berûpaş ve biçûya.

Ji ber ku Kurdistan deriyek bû, ku rastûrast vedibû rojhilatê, împaratoriya Osmanî jî gelek pêwîstî dida axa Kurdistanê û dixwest bibe serdarê Kurdistanê. Berî ku li hemberê dewletên Safevî û Memlûkî şerê xwe bike, împaratoriya Osmanî xwest pêşî derî ji xwe re veke. Gava bibûya serdestê Kurdistanê, şerê li hemberê van dewletan jî wê ji bo Osmaniyan hêsanîtir bibûya.

Di wê demê de, ji alîkî şerê di navbera hêzên derveyî de yê li ser Kurdistanê berdewam dikir, ji aliyê din jî hoyên Kurdistanê yên hundurî ji bo ber bi serxwebûnê ve çûyînê xweş gihiştibûn. Heke serekên Kurdan ên feodal û serekên eşîrên Kurdan li şûna cihê xwe li cem Osmaniyan an jî dewleta Safevî bigirtan, di nava xwe de xwe gihandibana hevûdu, şansê damezirandina dewleteke Kurdistanî ya serbixwe ne dûr bû. Herdû dewlet gelê me bi navê alevîtî û sunîtî perçe kirin û di vê barê de jî alîkariya mezintirîn ji serekên eşîran û mîrên feodal dîtin. Serekên eşîrên Kurdan û mîrên Kurdan en feodal wî şerê di navbera Osmanî û Safeviyan de, di bin navê alevîtî û sunîtî de kişandin Kurdistanê. Gelê me heya niha jî, hîn dixebite ku birînên perçebûna di wê demê de û êş û kovanên jê derketine, bipêçe û tivancan ji holê rake.

Şêx Îdrîsê Bêdlîsî bi xwe sunî bû. Wî, ji bo perçekirina welatê me, debaşkirina gelê me û herweki din jî, ji bo ketina gelê me di bin doliwgeriya Osmaniyan de, xebat û keftûlafta mezintir kir. Di dîrokê de tê nivîsandin, ku Yavuz Sultan Selîm dixwest bêhtir mafan bide Kurdan, da li hemberê dewletên din Kurd alîkariya wî bikin. Lewma Yavuz Selîm nûnerekî xwe dişîne cem Îdrîsê Bêdlîsî û vê pêşniyarê ji wî re pêşkêş dike: "Hun mîrên Kurdan xwe bikin yek, nûnerekî xwe di nava xwe de hilbijêrin û dewleta xwe bidamezrînin." Lê mixabim Îdrîsê Bêdlîsî li hemberê vê pêşniyarê dibêje, ku mîrên Kurdan nikarin di nava xwe de yekîtiyekê çêbikin û xwe bigihînin hevûdu. Ji Osmaniyan dixwaze ku Kurdistanê bikin bin doliwgeriya waliyekî dewleta Osmanî. Îdrîsê Bêdlîsî bi xwe jî, dubendiyên di nava mîr û serekên Kurdan de kûr dike û histirî û çeperan li pêşiya yekbûnê avadike.

Lê belê gava hingê him û quwweta xwe bikarbaniya û li dora xwe yekbûnekê avabikiriba, Kurdistan dikarî bigihe serxwebûna xwe. Lê Îdrîsê Bêdlîsî vê riyê ji xwe re hilnebijart û îxanetê danî pêşiya xwe. Bi vî awahî wî rista mezintirîn leyist, da Kurdistan bikeve bin hikm û doliwgeriya împaratoriya Osmanî. Ji ber vê îxaneta xwe jî Îdrîsê Bêdlîsî, di dîroka Kurdistanê de mîna îxanetkarê mezintir derbasî dîrokê bûye. Welatê me xiste destê Osmaniyan, pêşkêşî wan kir û paşe jî bi hevxebatkariya xwe bi pêwîstî rê şanî Osmaniyan kir, da dewleta Osmanî xwîn ji gelê me bide verişandin. Di vî karî de jî Îdrîsê Bêdlîsî bû rêşanîkarê pêwîsttir bo Osmaniyan.

Piştî Îdrîsê Bêdlîsî bi pênc sedsalan Bêdlîs, îxanetkarekî nuh naskir, ku jî tixmê (secerê) Îdrîsê Bêdlîsî tê. Ev jî xayinê Kamran Înan e. Ev welatfiroş niha xebat û kêferateke mezin şanî dike, da welatê me û gelê me bimîne bin doliwgeriya dagîrkeriyê. Ger li welat û ger jî li derveyî welat gelek xebatan birêvedibe û bi van xebatan jî xwîn dide Komara Tirk û bi vî awahî dixwaze, ku ev dewlet bikaribe doliwgeriya xwe li ser lingan bigire.

Kamran Înan tevlî gelek civîn û komcivînên navnetewan dibe. Ev xayin di van civînan de dibêje ku pirseke Kurdan ji bo serxwebûnê tuneye û Kurd ji dewleta Tirk gelek razî ne û bi dewletê dilxweş in. Bi vî awahî jî dixebite, ku nola Îdrîsê Bêdlîsî di vê demê de jî, risteke xulamtiyê ya jêhatî bileyîze. Weke bavpîrê xwe Îdrîsê Bêdlîsî, Kamran Înan jî dixwaze û bi jîrî dixebite, da welatê me pêşkêşî "Osmaniyên ciwan ên nuh" bibe. Dewleta Tirk jî risteke weke ya Îdrîsê Bêdlîsî dide vî xayinê bi navê Kamran Înan û ji wî dixwaze ku vê rista xwe baş bileyîze.

Kamran Înan, di bin hikumeta Turgut Ozal de niha bi navê wezîrê dewletê bûye berpirsiyarê GAP (Projeya Başûrê Rojhilatê Anatoliya). Ev jî tê maniya, ku Kamran Înan bûye "wezîrê Kurdistanê." Ev bûyer, ji wê rastiyê re nimûneyeke ronak û zelal e, ku dixwazin wê îxaneta dîrokî ji nuh ve zînde bikin û bilivînin. Kamran Înan jî bi deliv û derfetên weziriya xwe mîna bavpîrê xwe Şêx Îdrîsê Bêdlîsî dixwaze Kurdên xayin, xwefiroş û hevxebatkar li dora xwe kombike û vê yekê jî mîna şûrekî îxanetê di himbêza gelê me de dîsa biçikîne.

Derketina îxaneta mezintirîn li Bêdlîsê şanî me dike, ku wê berxwedan jî li vê derê gelek mezin be û divê jî berxwedana li Bêdlîsê gelek mezin be. Li derên ku îxanetên mezin derketine holê, berxwedanên mezin jî derketine û derdikevin. Tersî vê jî rast e. Li deverên ku berxwedan mezin e, îxanetên mezin jî birêvedikevin. Bêdlîs jî yek ji wan êrdiman e, ku ev rastî xwe li wir wê bi seranserî şanî bike.

Xebatên Partiya me PKK li Bêdlîsê li gora êrdimên din gelek dereng destpêkirin. Sedema vê ya yekemîn eve, Partiya me pêşîn li wan bajaran dest bi xebata xwe kiribû, ku tixûbên wan bi Tirkiyê re hebûn û ronakbîrên ciwan li wan bajaran gelek bûn. Partiya me bi derengî dest avêt êrdimên Kurdistanê yên hundurî an jî ji tixûbên Tirkiyê dûr bûn. Yek ji van êrdiman jî Bêdlîs bû. Li Bêdlîsê li kêleka wê îxaneta dîrokî, herweha nebaşiyên reformîstên burjuwaziya piçûk jî xwe şanî kirin. Hêzên reformîst ên burjuwaziya piçûk, wan his û ramanên welatparêzî yên gelê me mijandin û ji bo berjewendên xwe yên teng û şexsî bikaranîn. Li hemberê têkoşîna serxwebûna Kurdistanê rista ku van derdoran jî leyistî, bi kêmasî biqasî rista îxanetî ya Îdrîsê Bêdlîsî û Kamran Înan, nebaşiyek da leyistandin. Da gelê me li ser bingeha berjewendên xwe yên zikmakî û resenî ranebe ser xwe, ev hêz bûn çeper û dîwarên nuh li pêşiya gelê me û bûn bingehek ji bo rawestandina rabûna gelê me.

Partiya me PKK xebatên xwe yên li derveyî welat gihandibû Bêdlîsê û derdorên Bêdlîsê jî. Bêdlîs bû êrdimek ji wan êrdiman, ku Partiya me bi vî awahî dest avêtibû wan. Di sala 1982'ê de komên kefşê berên xwe dan vê êrdimê. Li Bêdlîsê û derdorên Bedlîsê rewşa gel û rewşa dijmin hatin şopandin û ji ber çavan derbaskirin. Di sala 1983'ê de li navçeyên Mîrtax (Motkî) û Xîzanê komeke pêşmergeyan a navendî hat bi rê xistin. Xebatên vê koma navendî birêvebiribû, di salên paşê de bingehekî pêwîst amadekirin, da xebat bi şeweyeke xurt destpêbikin. Xebatên sala 1984'ê li ser vê bingehê pêşveçûn û bi rengekî xurt destpêkirin.

Xebatên şoreşgerî yên ku li Bêdlîsê û derdorên Bêdlîsê xwe lezandin, posîdeyên mezin li cem gel derêxistin holê. Teviya gel kete bin posîdeyên xebatên şoreşgerî. Herçiqasî serpêhatinên eşîrî û otorîteya axayên feodal gelek mezin jî bû, gundiyên Bêdlîsê bi taybetiyên xwe yên welatperwerî û berxwedanî xwe li dora şoreşgeran komkirin û alîkariyên gelek mezin pêşkêşî têkoşînê kirin.

Li hemberê posîdeyên mezin, ku xebatên rizgariya netewî li ser girsên gel derêxistibûn holê, dijmin berê xwe da komplo û êrîşên nuh. Ji alîkî dijmin hevxebatkarên xwe tevgerand, ji aliyê din bi destê parêzkarên gundan, artêş û hêzên poîîsî xwest xwe bigihîne encamekê.

Di encama operasyonên leşkerî yên tund de, ku dijmin li derdorên Bêdlîsê dabû destpêkirin, di navbera hêzên me yên şoreşgerî û hêzên dijmin de gelek şerên rêzbirêz çêbûn. Di van şeran de, berxwedanên wusa derketin û xwe şanî kirin, ku lêdana mirinê li îxanetê xistin û rayên berxwedanê wusa di axa de dagerandin, ku dîsa zer nebin û neçilmisin. Berxwedan rayên xwe xweş dagerand axa Bêdlîsê. Herçiqasî dijmin serî da her babêt hovîtiyê û hêza xwe ya artêşî ya ji hezaran serbazan xweş livand jî, dîsa jî li hemberê şoreşgeran nekarî xwe bigihîne wê encamê, ku ji xwe re kiribû armanca bingehîn.

Zivistana sala 1985'ê gelek zehmet û dijwar derbas bû. Çend bêbext ji derketin û peyivîn. Herweha dijmin jî bi dijwarî operasyonên xwe berdewam dikir. Li ser vê bingehê dijmin kete nava hêviyekê, mîna ku di mehên biharê de tevgera me li ser axa Bêdlîsê biqedîne. Lewma mîna êrîşeke herî nuh, dijmin zagona poşmaniyê derxist û danezane kir. Li gora vê zagonê bang li hemû kesên jar û sist kir, da xwe bidin dest û bebextî li doza xwe bikin. Dijmin bawer dikir, ku şoreşger li çiyan ketine nava astengan û nizanin çi bikin, lewma li ser bingeha vê zagona taybetî wê yeko-yeko werin û xwe bidin destê dijmin. Hêviya dijin ew bû, ku dîsa bêbextiyê zînde bike û bivejîne.

Dijmin bi vê armanc û daxwazê berê xwe li Bêdlîsê da hêzên me yên şoreşgerî. Weke me gotî, daxwaz dîsa dûbare kirina dîrokê bû. Lê belê Bêdlîs, êdî ne ew Bêdlîsa berê bû. Tovên berxwedanê yên ku di himbêza gelê me de hatibûn çinandin, êdî tirh û filîzên xwe geş kiribûn. Li hemberê îxanetê, berxwedan gihabû rumetiya xwe û rind bilind bûbû. Êdî li Bêdlîsê ji derfet nemabû, ku îxanet xwe bigihîne mafê jiyanê û êdî nedikarî bije. Ji aliyê din jî, êdî ji bo bêbextan ji derfet nemabû, ku bikaribin li vê derê bijîn û hebin.

Di navbera mêjûyên 27'ê Nîsanê û 5'ê Gulanê sala 1985'an de, li Bêdlîsê li derdorên Mîrtaxê rêzeke şerên mezin derket. Di şerên navbera hêzên me yên şoreşgerî û yekîtiyên artêşa dagîrkeran de, destanên berxwedanê yên mezin hatin afirandin. Di van şer û pozberiyan de hêzên dijmin rastî hundabûnên gelek mezin bûn. Herweha di van şeran de lawên gelê me yên hogir û gernas, rêhevalên **Alî UXUR, Abdûlkadir BÎÇÎM, M. Saît YILDIRIM, Şah Îsmail BOZKUŞ** û **Medenî KELEŞOXLU** bi berxwedanê şehîd ketin. Endamê PKK ê navendî rêheval **Ramazan KAPLAN** ji birîndar kete destê dijmin û paşê ew jî di destê dijmin de şehîd ket. Bilî hemû hingavtin û lêdanên dijmin rêheval Celal Xoca (Ramazan KAPLAN) berxwedaneke herî mezin şanî kir û di işkencê de şehîd ket. Lê rêheval Ramazan KAPLAN li şûn xwe keleporên berxwedaneke gelek mezin ji bo gelê Bêdlîsê hişt û li ser bingeha mizgîniya yadigariya xwe, tevlî kerwanê şehîdên Kurdistanê yên nemir bû. Li derdorên Mîrtaxê paşê hinde şerên nuh derketin. Di şerekî de jî dîsa hogirên gelê Kurdistanê rêhevalên **Ahmet ÇELİK, Ozcan HAMÎKDAX, Hasan ÎKE, Hamît DOYMAK** û **Hamza (Îbrahîm)** di berxwedanê de şehîd ketin. Di meha Tîrmehê de jî rêhevalê **Gazî ERKAN** di şerekî de, ku di navbera hêzên me û yên dijmin de derketibû, şehîd ket. Belê di van şeran de dagîrker lêdanên gelek mezin ji destên hêzên me û pêşemîn jî ji destên şehîdên me xwarin.

Di van şeran de, ku li derdorên Mîrtaxê derketibûn, li hemberê hêzên hevxebatkar ku rê şanî dijmin dikiran, livbaziyên rêz bi rêz destpêkirin. Di van livbaziyan de, ku li dijî komên bêbext hatin bikaranîn, li gundê Geyîkpinar lêdanên mezin li hevxebatkaran ketin.

Ev berxwedanên ku li Bêdlîsê û derdorên Bêdlîsê bilindbûn, ji bo pêşveçûna têkoşîna şoreşgerî jî, bûn bingehên asê û saxlem. Berxwedan, li hemberê îxanetê bû bingehek ji bo hilgavtineke şoreşgerî ya herî mezin. Li ser vê bingehê gelek lawên gelê me yên ji êrdima Bêdlîsê tevlî hêzên şoreşê bûn û xwe dan ser riya gernasên gelê Kurdistanê yên mîna **M. Rauf AKBAY**, ku ew ji lawê gelê Bêdlîsê bû û ji navçeya Tûxê bû.

Piştî berxwedana li Bêdlîsê, girsên gel ên Bêdlîsê xwe nêzîkî têkoşîna me ya rizgariya netewî kirin û dêhn û bala xwe zivirandin ser şoreşa Kurdisanê ya din pêşengiya Partiya me PKK de. Berxwedana têkoşer û şervanên PKK a li hemberê îxanetê û biryarî û cangoriya wan, him û hêzeka berxwedanê ya mezin dan gelê Bêdlîsê, ku ji dîrokên gelek kevin heya niha êş û tivanca bêbextî û îxanetê gelek baş dinase. Gelê Bêdlîsê berxwedana têkoşerên PKK ji xwe re mîna keleporên bi rûmet nasî û li ser vê bingehê xwe da ser riya doza serxwebûna Kurdistanê. Gelê Bêdlîsê li ser vê bingehê herikî nava rezên rizgariya netewî û li hemberê dagîrkeriyê bû parêzkarê niştimana xwe û rumeta xwe ya netewî.

Piştî Kongreya PKK a Sêwemîn xebatên şoreşgerî yên li Bêdlîsê xwe lezandin û berfirehtir bûn. Vê rojê Bêdlîs bûye êrdimek ji wan êrdîmên Kurdistanê yên pêşemîn, ku di têkoşîna me ya rizgariya netewî de rist û dewreke herî mezin dileyîzin û heya Bêdlîs li pêşiya gelek êrdiman cihê xwe di nava rêzên pêşemîn de xweş girtiye. PKK, êdî li ser axa Bêdlîsê mafê jiyanê bi çi rengî nema dide bêbext û xwefiroşên weke Îdrîsê Bêdlîsî yên nuh. Herweha PKK, wê navê Bêdlîsê bizivirîne navekî wusa, ku tenê berxwedan û serîhildan ji vî navî bên têgihiştin.

DI HEJMARA PÊŞÎN DE:
ÊRDIMA MUŞÊ

Bi Hilpişkîna Biharê em bêhtir nêzîkî xaka niştimanî azad bûne

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Tundbûn û dijwarbûna şerê li Kurdistanê, lêdanên jêhatî û serketî ku gerillayên ARGK li yekîtiyên artêşa faşîst xistine, tevlî xwe bêhtir nêzîkbûna me ber bi armanca **Afirandina Perçeyeke Xaka Niştîmanî Azad** ve anin, ku di domana biharê de birêveketine. Bi vî şerê tund û dijwar derfet heye ku mirov bikaribe bibîne, hedefa azadkirina herêma Botanê ne dûr e.

Şerê ku di domana biharê de hema li hemû deverên welatê me dijwar bû, şanî dike, ku têkoşîna me ya berxwedana çekdarî rayên xwe bi xurtî girtiye û êdî bi çi rengî nema ji axa Kurdistanê dikare bê hilkişandin. Weke tê zanin, têkoşîna me ya berxwedana çekdarî bi Hilpişkîna 15'ê Tebaxê 1984'an destpêkiribû. Niha ji Hilpişkîna Bihara 1989'an carek din bi hemû dost û dijminan da nasin, ku şerê li Kurdistanê her rojê bêhtir mezin û berfireh dibe. Hilpişkîna Biharê destur neda ku şerê taybetî yê dagirkerên Tirkên faşîst li dijî şerê me yê rizgariya netewî rayên xwe bigire û vî şerê taybetî ber bi binkeftineke mezin ve bir.

Şerê li Kurdistanê bi hemû dijwarî û lezîna xwe berdewam dike. Ji bo kêmkirina posîdeyên vî şerî yên mezin, dagirkerên Tirk sansûreke hişk danîne pêşiya xwe. Birekî gelek kêm ji livbaziyan dihilimin weşan û rojnameyên dagirkeran û yên din nayin weşandin û belavkirin. Di nûçeyên tên weşandin de jî, koçbera bûyer û pêşveçûnan a rast tê veşartin û hemû livbazî mîna çûkekî bê pirtik tên tazî kirin û li ser vê bingehê bê naverok tên belavkirin. Lê bili hemû keferatên weşan û rojnameyên dagirkeran, bilî vir û derewên wan, çûyîna Serekê Kurmaya Gelemperî Necip Torumtay, Komutanê Hêzên Bejî, Komutanên Orduya Duwemîn û Kolorduya Heftemîn li derdor û navçeyên şerî, gihîneka pêşveçûnan bi me dide zanin.

Jiyankirina pêşveçûnên vê nolê, ku dagirkerên Tirkên faşîst wusa dilivînin û dibin sedem ku berpirsiyarên wan ên mezintir xwe ditevgirinin, eşkere û zelal didin xweyakirin, ku yekîtiyên ARGK gelek nêzîkî armanca azadkirina perçeyeke xaka niştimanî azad bûne. Ji bo rawestandina vê pêşveçûnê dagirkerên Tirk, li kêleka birêvebirina şerî bi rengekî herî dijwar, herweha hêzên leşkerî yên nuh ji dibin êrdimên şerî û hêzên xwe yên li wir têkûztir dikin. Tevlî yekîtiyên komando yên taybetî, gelek endamên komên taybetî ji şiyandin êrdimên şerî.

Lê bili hemû keftûlaftên xwe dagirkerên Tirk nekarin pêşveçûnan birawestinin. Pêşemin li derdorên navçeyên Dih û Şirnexê, li çiyayên Cudî, Gabar, Çirav, Şêx Emer û Herekolê şer bi rojan û gelek bi dijwarî berdewam kirin. Di van şeran de hêzên dagirkeran rastî hundabûn û lêdanên mezintirin bûn, ku heya niha hin wusa bi serê wan ve nehatibû. Hêzên dagirkeran di operasyonên xwe de, ku di çiyayên Cudi, Gabar, Çirav, Şêx Emer û Herekolê de birêvedibiran, lêdanên nuh girtin û xwarin. Operasyonên wan ên bi hêzên leşkerî yên ji hezaran kesan û bi destekên helikopteran bê encam man, tevli vê jî, hêzên dagirkeran nekarin xwe jê rizgar bikin, ku lêdanên nuh li wan nekevin. Di domana operasyonan de bê hejmar mirî û birîndarên dijmin çêbûn û rastî hundabûnên mezin bûn. Herweha hinde helîkopter ji li erdê hatin xistin û hindek ji birîn girtin. Ev ji rewşa hundabûnên dijmin mezintir kir.

Di domana şeran de gelek caran helikopter bûn hedefên ber û gulleyan û wusa gelek caran deliva daketinê ji wan

Dûmahik di rûpela 19'an de

Dagîrkerên Tirk xwarina bi jehr dan Kurdên mişext

Dagirkerên Tirk ên faşîst vê carê jî xwarina bi jehr dan mirovên me yen mişext ku ji ber hovitiya Saddamê faşîst reviyane bakurê Kurdistanê û niha di destê dewleta Tirk de dîlî (hêsîr) ne. Weke nûçeyên gihane rojnameya me diyar dibe, ku 3.000 mirovên me yên ji başûrê Kurdistanê ji vî xwarinî xwarine û 1.000 kes ji bi dijwarî ji ber jehrê nexweş ketine. Eşkere dibe, ku bi kêmasî rewşa 1.000 kesî ji bini ne baş e.

Ev bûyer di qempê multeciyan de li bajarê Mêrdînê li navçeya Kosarê (Kiziltepe) bûye. Dagirkerên Tirk di serî de vê rûdanê inkar kirin, lê piştî ku rewş zelal derkete holê vê carê jî tewan û sucên xwe avêtin ser sixur û ajanên Iraqê û xwestin bi vî awahî xwe paqij şanî bikin.

Heke ajanên Iraqê jî jehr kiribin nava xwarinê, ev dîsa nikare gunehên dewleta Tirk a faşîst biniximîne û bibe sedemek ji bo pakiya wan. Ji ber ku ev mirovên me, ku ji hemû mafên mirovî bê behr û pay hatine hiştin, di bin destê dewleta Tirk a faşîst de ne û li ser axake di bin kontrola wan de ne û li ser vê axê ev bûyer bi serê mirovên me de hatiye, pir eşkere û ronî dibe, ka çiqas dewleta Tirk a faşîst gunehkar û tewanbar e. Ev rastî, bi zelalî tewan û sucên dagirkerên Tirk ên hov şanî me dike.

Dagirkerên Tirk, ku bê perwa û tirs serî dinin her babêt bikaranîn û azîneyên hov li dijî gelê me û xwe herî bê mirovahî dilivînin, bi vê bûyera nuh, hejmara gunehên xwe carek din zêdekirin û sucekî nuh li dijî gelê Kurdistanê di jiyana karvanî de pêkanin. Helbet netewê Kurdistan vê yekê ji bîr nake û wê bersiva xwe li pêşberê teviya cihanê deyne holê.

Piştî "Geliya Kasaban" niha dîsa du gorîstanên komî hatin peyda kirin

Hovitiyên dagirkerên Tirk ên faşîst ên li welatê me yeko-yeko derdikevin ronahiyê. Bi vî awahî ji pivanên hovitî û dirindetiyên wan, herweha gehînekên hovitiyên wan ên deri-mirovahî ji, bi hemû zelaliyên xwe derdikevin pêşiya çavê teviya mirovatiyê.

Piştî ku cesedên têkoşerên şoreşa Kurdistanê û mirovên di hingavtinan de hatibûn kuştin avêtin "Geliya Kasaban" û ev bûyer derkete holê, niha jî li nêzîkî bajarê Şirnexê 2 gorîstanên bi cesedan hatine tijî kirin û gelek mirovên kuştî bi komî têde ne, derketin holê. Kovara "2000'e Dogru" li derdorên Şirnexê hinde lêkolin û lêgerin birêvebir, di encamê de 2 gorîstanên komî peyda kir. Çêtir bê gotin, ew rastiyên ku gelê me ji xwe wan dizanî, di kovarê de ji hatin belav kirin.

Di şerê li Kurdistanê tê bilindkirin de, dagirkerên Tirk ên faşîst, li dijî gelê me û pêşmergeyan hovitiya xiniztir û nizimtir bikartînin. Li gundê Cinibrê, azîneyên herî gemartir bi serê gelê me ve anîbûn û gu bi mirovan dabûn xwarinê. Ji rejimeke faşîst a vê nolê, bê guman, mirov dikare her babêt hovitiyê guman bike û bizanibe ku ev rejim, rastiya xwe bi vê nolê ye.

Bili "Geliya Kasaban" a li bajarê Sêrtê û gorîstanên komî yên ku li Şirnexê hatine peyda kirin, hinde gorîstan û çalên kuştiyan ên din jî hene, ku dagirkerên Tirk niha wan veşartî dihêlin. Piraniya têkoşerên ku di şeran de şehîd ketine, piştî mirinê, dagirkerên Tirk cesedên wan venegerandine malbatên wan û wan avêtine kort û çalên wusa. Herdîsa, di meha Tirmehê sala 1987'an de şervanên PKK **Îsmet DOXRU, Cemil** û **Zekî** piştî şehîd ketin, dagirkeran cesedên wan ji helîkopterê avêtin ser Çiyayên Balkaya li nêzîkî Şemzînan. Nimûneyên hovitiyê yên vê nolê, dikarin gelektir bên şanikirin û hejmartin. Ev gişt didin xweyakirin, ku dijminê me şer bi xinizî didomine û hemû peymanên navnetewan di binê lingê xwe de diherifîne.

Di şer û pozberiyan de hinde têkoşer û şervanên me digihin paya şehîd bûnê. Malbatên wan dixwazin xwedî li cesedên wan derkevin, lê dijmin cesedan nade malbatan û wan bi komî diavêje kort û çalan. Malbat ji tên tehdît kirin, da xwedî li cesedên law û keçên xwe dernekevin.

Di çala li Şirnexê ya li nêzîkî Gendaleyş de, cesedên van şehîdan hatin peyda kirin: **Îbrahim KURT, Nuri ASLAN, Omer AYDAR, Omer BOLAT, Mûslûm ÇETİN, Hasan ÇELİK, Sadik ÜREK** û **Oktay AYDIN.** Ev çal li nêzîkî alaya Şirnexê di geliyekê de ye. Bili van cesedan, guman heye, ku hin gelek cesedên din jî bên peyda kirin.

Kovar, bi taybetî bi wan kesan re peyivîye ku di demê de li wan derdoran eskerî kirine an jî kesên hatine girtin û işkancan ditine. Bi vî awahî rastiya van bûyeran, ji devê şahidan tê ispat kirin. Herweha zabitên belediyan jî li ser rastiya van bûyeran peyivîne û gotine, ku mirov bi komî tên binaxkirin.

Ev sucên dewleta Tirk a faşîst û dagirker, tenê birek in, ji hemû tewanên wan ên li dijî gelê me û têkoşîna me. Di rastiniyê de eşkere ye, ku gunehên wan gelek mezintir in. Zû an dereng, gelê me wê bersiva dagirkerên Tirk bide û wan bişîne wê encama ku ji mêj maf û heq kirine.

PÎLANEKE NUH A QIRKIRINÊ LI DIJÎ GIRTÎGEHAN

● *Di nivîsekê de ku di rojnameya "Hûrriyet" de hat weşandin, şoreşgerên dîlî Mustafa Karasu, Muzaffer Ayata, Sakîne Polat, Hûsnû Altun, Şamil Batmaz, Fuat Kav û M. Selîm Çûrûkkaya, ku endamên PKK ne, hedef hatin şanî kirin.*

Di rojnameya "Hûrriyet" a meha Hezîranê de, di bin servînîsa **"Navçeya rizgarbûyî di girtîgehan de"** nivîsekî fireh û dirêj hat weşandin. Di vê nivîsê de bi eşkere kirina navan, dîliyên şer endamên PKK ên di girtîgehan de ji rastûrast hedef tên nişandan. Rojnameya "Hûrriyet" di nivîsa xwe de diyar dike, ku **"Girtîgeh bûne navçeyên rizgarbûyî"** û di van girtîgehan de xebatên konevanî yên ji her rengî tên birêvebirin.

Dûmahik di rûpela 21'an de

Greva xwebirçîhiştinê ya Kurdên polîtîkî û şoreşger dawî bû

Li çar aliyên Ewrupa dengê welatperwerên Kurdistanê çingînî da

Nivîs di rûpela 22'an de

Kesên ku mafê penahberî ji Îngîltere xwestine hatine hingavtin

Bi destpêka meha Gulanê sala 1989'an, gelek mirov ji Îngîltere mafê penahberiyê (iltica) xwestin. Piraniya wan ji bajarên Kurdistanê yên ku ciranên Tirkiyê ne, hatine û xwe gihandine Îngîltere. Hejmara kesên ku ji meha Gulanê heya niha ji Îngîltere daxwaza penahberiyê kirine, bêhtirî 2000 kesî ye.

Ji ber hatina gelek kesan, hikumeta Îngîlizî vize ji bo pasaportên Tirkiyê danî. Vize wê ji nivê meha Hezîranê pêve dest pê bike. Îngîltere dixwaze bi riya vîzeyê, hatina penahberan birawestîne.

Belê ev bûyer, tenê bûyerên pêşîn dikevin ber çavan in. Gava em xwe berdidin kûraniya bûyeran, em dibînin, ku pirs ne pirsekî penahberiyê ya xwerû û yekta ye. Problemeke mezin li holê heye. Çi ne ew sedemên ku di demeke wusa kin de hevqas mirovên me derdixînin derveyî welat? Çi ne ew sedem, ku ji ber wan ev mirov direvin? Gava em bersiva van pirsan ji ber çavan derbas bikin, emê bibînin ku hinde tiştên din di binê vê pirsê de hene.

Saziyeke Bijîjkên Îngîltere rewşa penahberan lêkolî û di dawiyê de daxweyan kir, ku ev mirov hatine işkence kirin.

Bijîjkan got, ku piraniya wan bi falakê, cereyanê û lêdanê hatine hingavtin. Lewma serî dan Amnesty İnternational, da xwedî li van mirovan derkeve.

25 kes, ji yên ku çûbûn Îngîltere û hatibûn girtin, greveke xwebirçîhiştinê berdewam dikin. Ji aliki ev livbazî didome, ji aliyê din jî eşkere bû, ku rewşa wan kêlî bi kêlî ne baştir dibe.

Daxwaza penahberiyê ji Îngîltere bi şêweyeke civatî û komî, rastiyên jiyanî yên li welatê me carek din datinin holê. Dagirkerên Tirk ên faşîst, bi işkence û pîkoliyên xwe yên sistematîk ên li dijî gelê me, politikaya penahberiyê berfireh dikin.

Pêşemin ev politikaya penahberiyê li ser şêniyê ciwan tê bikaranîn. Bi hezaran ciwan ji welat tên qutkirin û berê wan didin metropolên Ewrupa. Bi vî awahî dagirker dixwazin, şerê me yê rizgariya netewî ji hêzekî potensiyelî yê pêwîst xizan û hêjar bihêlin. Di bin hoyên pîkoliyên giran, û bêkariyê de, ciwan û gelek mirovên me ji welat tên dûr xistin û ber bi Ewrupa ve tên ajotin. Sedema bûyerên li Îngîltere jî ev rastî bi xwe ye.

Ji ber ku dagirkerên Tirk hemû derfetên jiyanê û navîngên debariyê ji destên mirovên me derdixînin û mirovên me jî ne xwediyê çareyeke debariyê ne, neçare diminin ku ji welatê xwe derkevin û ji xwe re li gengazekê bigerin. Hingavtin û pîkoliyên Komara Tirk a faşîst jî vê bûyera penahberî û mişextebûnê bêhtir dilezînin.

Dewleta Tirk a faşîst hemû rastiyan inkar dike û dixwaze sucên xwe wusa biniximîne. Lê deliv ji bo vê yekê ne maye. Dagirkerên faşîst êdî nema dikarin pîkoliyên xwe yên aborî û konevanî, lêdan û hingavtinên xwe veşêrin. Heke niha hevqas mirovên me welatê xwe berdidin, sedema vê yekê, tenê dewleta Tirk a faşîst e. Rawestandina penahberiyê, tenê bi serxwebûn û azadiya Kurdistanê ve girêdayî ye. Tenê hingê mirovên me wê bikaribin li ser axa xwe bi azadî bijîn. Çareya vegerîna welat jî, tenê bi bilindkirina şerê rizgariya netewî ve girêdayî ye, ku PKK pêşvedibe.